

Zmiana studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania
przestrzennego Gminy Grzegorzew

TEKST STUDIUM

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR XXVI/140/2013
RADY GMINY GRZEGORZEW Z DNIA 30 STYCZNIA 2013R.

Zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew sporządził, zgodnie z art. 27 i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 poz.717 z późn. zmianami) Wójt Gminy Grzegorzew. Jest ono zmianą obowiązującego studium uwarunkowań przyjętego Uchwałą Rady Gminy w Grzegorzewie Nr XXXIII/183/2002 z dnia 6 marca 2002r. opracowaną w granicach całej gminy.

Wójt Gminy – Bożena Dominiak

Studium uchwaliła Rada Gminy, zgodnie z art. 12 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przewodniczący Rady Gminy – Walemar Banasiak

Zastępca Przewodniczącego – Mariusz Sanigórski

Radni: Piotr Chęciński, Jarosław Czerczak, Janusz Dorabiąła, Kazimierz Durkiewicz, Rafał Kotkowski, Józef Kulczak, Piotr Piórkowski, Stanisław Pyka, Mariusz Rybczyński, Jan Józef Sochacki, Kazimierz Sołtysiak, Mirosław Jarosław Woźniak, Celina Wypychowska.

Opracowano sierpień – wrzesień 2011r

zespół pod kierunkiem:
mgr inż. arch. Aleksandry Wojciechowskiej

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE

1. PODSTAWA OPRACOWANIA
2. CEL, PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA
3. PROCEDURA FORMALNO – PRAWNA
4. FORMA OPRACOWANIA

II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. UWARUNKOWANIA PONADLOKALNE
 - 1.1 Uwarunkowania międzynarodowe
 - 1.2 Uwarunkowania o znaczeniu krajowym
 - 1.3 Uwarunkowania regionalne
2. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
 - 2.1. Położenie geograficzne, geologia i ukształtowanie terenu, surowce naturalne.
 - 2.2. Wody podziemne
 - 2.3. Wody powierzchniowe
 - 2.4. Wody geotermalne
 - 2.5. Klimat
 - 2.6. Środowisko naturalne, roślinność, tereny zieleni, świat zwierzęcy
 - 2.7. Gleby i rolnicza przestrzeń produkcyjna
 - 2.8. Stan środowiska
3. DZIEDZICTWO KULTUROWE
 - 3.1. Zarys historii – najważniejsze daty, wydarzenia
 - 3.2. Zabytki
4. DOTYCHCZASOWE PRZEZNACZENIE TERENÓW
 - 4.1. Struktura użytkowania i przeznaczenia terenów
 - 4.2. Własność gruntów
 - 4.3. Ruch budowlany
 - 4.4. Stan prawny w dziedzinie planowania przestrzennego
5. DEMOGRAFIA
6. CHARAKTERYSTYKA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA GMINY
 - 6.1. Mieszkalnictwo
 - 6.2. Działalność gospodarcza
 - 6.3. Rynek pracy
 - 6.4. Usługi oświaty
 - 6.5. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia
7. SYSTEM KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - 7.1. Transport, drogi
 - 7.2. Zaopatrzenie w wodę, oczyszczalnie ścieków
 - 7.3. Gospodarka odpadami
 - 7.4. Zaopatrzenie w ciepło
 - 7.5. Elektroenergetyka

- 7.6. Energetyka wytwarzająca energię z odnawialnych źródeł energii.
 - 7.7. Telekomunikacja
 - 7.8. Gazyfikacja
 - 7.9. Cmentarze
8. UKŁAD FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNY

III KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- 1. MISJA I GŁÓWNE CELE ROZWOJU GMINY
- 2. FUNKCJE ROZWOJOWE
- 3. ZADANIA PONADLOKALNE SŁUŻĄCE REALIZACJI CELÓW PUBLICZNYCH
- 4. STRUKTURA FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNA, OGÓLNE KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY
 - 4.1. Tereny wyłączone z zabudowy
 - 4.2. Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania
 - 4.3. Tereny przeznaczone pod zabudowę
- 5. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA PLANY SPORZĄDZIĆ
- 6. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONA PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO
- 7. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ
- 8. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - 8.1 Szczegółowe ustalenia dotyczące komunikacji i dróg
 - 8.2 Ogólne zasady polityki parkingowej
 - 8.3 Tereny kolejowe
 - 8.4 Infrastruktura techniczna
 - 8.4.1 Zaopatrzenie w wodę
 - 8.4.2 Odprowadzenie ścieków
 - 8.4.3 Urządzenia melioracji wodnych
 - 8.4.4 System ciepłowniczy
 - 8.4.5 System gazowniczy
 - 8.4.6 System elektroenergetyczny
 - 8.4.7 Energetyka wytwarzająca energię z odnawialnych źródeł energii
 - 8.5 Gospodarka odpadami
 - 8.6 Telekomunikacja
- 9. KSZTAŁTOWANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, KSZTAŁTOWANIE FIZJONOMII GMINY
 - 9.1 Przestrzenie publiczne

- 9.2 Rolnictwo
- 9.3 Mieszkalnictwo
- 9.4 Usługi
- 9.5 Przemysł, bazy i składy
- 9.6 Rekreacja
- 9.7 Zasady lokalizowania budowli i urządzeń reklamowych i informacyjnych
- 9.8 Zasady lokalizowania budowli i urządzeń wysokich
- 9.9 Zasady rehabilitacji obszarów zdegradowanych

10. PROBLEMY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA STYKU Z GMINAMI OTACZAJĄCYMI

11. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - POLITYKA PRZESTRZENNA I PLANISTYCZNA

- 11.1 Polityka przestrzenna
 - 11.1.1 Cele i zasady polityki przestrzennej
 - 11.1.2 Polityka przestrzenna w sferach rozwoju
- 11.2 Strefy polityki przestrzennej i główne kierunki rozwoju
 - 11.2.1 Strefa krajobrazowa K
 - 11.2.2 Strefa zabudowy Grzegorzewa i Barłogów M
 - 11.2.3 Strefa przemysłowa P
 - 11.2.4 Strefa rolna R

12. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

IV BIBLIOGRAFIA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY NR 1 DO UCHWAŁY – RYSUNEK „GMINA GRZEGORZEW, STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY GRZEGORZEW, KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO” SKALA 1:10 000

I. WPROWADZENIE

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

Podstawę opracowania stanowią:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz .U. z 2012r. poz. 647z późn. zm.),
- Uchwała Nr VIII/44/2011 Rady Gminy Grzegorzew, z dnia 31 maja 2011r o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Grzegorzew przyjętego uchwałą Rady Gminy w Grzegorzewie Nr XXXIII/183/2002 z dnia 6 marca 2002r.

2. CEL, PRZEDMIOT I ZAKRES OPRACOWANIA

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest:

- spełnieniem zadania, jako obowiązku wynikającego z systemu planowania społeczno – gospodarczego kraju i związanego z tym systemu prawnego,
- wyrazem świadomości społecznej, ekologicznej oraz kulturowej samorządu gminy odpowiedzialnego za racjonalne gospodarowanie i korzystanie z zasobów środowiska przyrodniczego,
- wykładnią kształtowania polityki przestrzennej państwa z uwzględnieniem zadań mogących służyć realizacji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- podstawą dla racjonalnego dysponowania przestrzenią w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju społeczno – gospodarczego gminy przy zachowaniu cennych wartości środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Od uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy minęło 9 lat. Zadaniem zmiany obowiązującego studium jest:

- realizacja wniosków właścicieli gruntów składanych o zmianę obowiązującego planu miejscowego oraz zmianę studium,
- rozpoznanie wartości środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz społeczno – gospodarczego jako wartości niematerialnej i materialnej, aktualizacja danych, ocena obecnego stanu tych wartości,
- dostosowanie obowiązującego studium do aktualnego stanu prawnego w tym w szczególności do obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz.U. z 2012r. poz. 647z późn. zm.), która nakłada obowiązek nie naruszania ustaleń studium przez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, do planu zagospodarowania województwa wielkopolskiego, uchwalonego uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010r., do aktualnie obowiązujących przepisów szczególnych w tym: w zakresie ochrony środowiska, gospodarki nieruchomościami i innych,
- dostosowanie obowiązującego studium do obowiązujących w gminie planów i programów,
- na podstawie aktualizacji uwarunkowań, określenie warunków dalszego funkcjonowania oraz wyznaczenie kierunków rozwoju jakościowego i przestrzennego gminy,
- wykazanie szans rozwoju przestrzennego na wyznaczonych obszarach o znaczeniu ofertowym.

Sporządzenie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego stwarza szansę poznania aktualnego stanu ładu przestrzennego. Pozwoli na ukierunkowanie działań planistycznych poprzez wyznaczenie obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie planów zagospodarowania przestrzennego i dla których gmina zamierza plany sporządzić. Rozpoznanie stanu środowiska naturalnego z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących wymogów prawnych dla jego ochrony określi warunki dotyczące ochrony przyrody i krajobrazu, wskaże tereny wyłączone spod zabudowy oraz wskazane do zalesienia. Studium uwzględni także aktualny stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej i dostosuje rozwój tych systemów do możliwości gminy. Studium wskaże tereny wymagające przekształceń i rehabilitacji.

Przedmiotem opracowania jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew, które obejmuje obszar gminy w granicach administracyjnych. Gmina w granicach administracyjnych zajmuje 73,4 km² (7.343 ha). Ludność gminy w dniu 30.06.2011r wyniosła 5694 osób.

3. PROCEDURA FORMALNO-PRAWNA

Wójt Gminy Grzegorzew zobligowana Uchwałą Nr VIII/44/2011 Rady Gminy Grzegorzew, z dnia 31 maja 2011r o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Grzegorzew, do wykonania jej postanowień, podjęła czynności formalno – prawne.

Pismem z dnia 10.06.2011 r. zawiadomiła instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu studium w tym Wojewodę Wielkopolskiego i Zarząd Województwa Wielkopolskiego o przystąpieniu do zmiany studium gminy.

Dnia 14.06.2011r. ogłosiła w prasie miejscowej – „PRZEGLĄD KOLSKI ” Nr 24, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie – poprzez obwieszczenia, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących zmiany studium. Ogłoszenie i obwieszczenie sporządzono wg wzoru z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004r w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Do Urzędu Gminy w Grzegorzewie wpłynęły odpowiedzi na wysłane zawiadomienia. Łącznie od organów administracji, instytucji, zarządców dróg, gmin sąsiednich, gestorów sieci, wpłynęło 15 postulatów, uwag, wniosków i pism. Wpłynęły także 92 wnioski od osób fizycznych.

Do dnia 27 września 2011r. sporządzono projekt zmiany studium. Następnie był sprawdzany wewnętrznie oraz przygotowany do opiniowania i uzgadniania. Projekt zmiany studium w dniu 27 grudnia 2011r uzyskał pozytywną opinię Gminnej Komisji Urbanistyczno - Architektonicznej. Od 13 stycznia 2012 trwało uzgadnianie i opiniowanie studium przez organy i instytucje zewnętrzne.

Projekt został uzgodniony z Zarządem Województwa Wielkopolskiego w zakresie jego zgodności z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa, oraz z Wojewodą Wielkopolskim w zakresie zgodności z programami służącymi realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym.

Po uzyskaniu opinii i dokonaniu uzgodnień wprowadzono wynikające z nich zmiany.

Wójt ogłosiła w dniu 6 marca 2012r w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, oraz w sposób zwyczajowy, o wyłożeniu projektu zmiany studium do publicznego wglądu na okres od 14 marca 2012r do 6 kwietnia 2012r oraz zorganizowała dnia 5 kwietnia 2012r dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie rozwiązaniami. W ogłoszeniu powyższym wyznaczyła termin – do dnia 30 kwietnia 2012r., w którym osoby prawne oraz fizyczne oraz jednostki nie posiadające osobowości prawnej mogą wnosić uwagi dotyczące projektu studium.

Wójt Gminy przedstawiła Radzie Gminy do uchwalenia projekt zmiany studium z listą nie uwzględnionych uwag. Uchwałą Rady Gminy Grzegorzew Nr XXVI/140/2013r uchwalona została „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew”, rozstrzygnięto jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag.

4. FORMA OPRACOWANIA

Na elaborat zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego składają się następujące części opracowania:

1. Elaborat opisowy i graficzny: Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew składająca się z części: Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego oraz Kierunki zagospodarowania przestrzennego.”
2. Załącznik graficzny nr 1 do uchwały - rysunek pt.: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew – Kierunki zagospodarowania przestrzennego” w skali 1 : 10 000

II UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1.UWARUNKOWANIA PONADLOKALNE

1.1 Uwarunkowania międzynarodowe

Po wejściu Polski do Unii Europejskiej - dla gospodarczego i przestrzennego rozwoju kraju szczególnego znaczenia nabiera dokument określający główne cele polityki przestrzennej na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju obszaru Unii Europejskiej, przyjęta w Poczdamie w 1999 roku Europejska

Perspektywa Rozwoju Przestrzennego (ESDP). Dla zrównoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto w niej następujące główne cele rozwoju:

- rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienia związków między terenami miejskimi i wiejskimi,
- promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój na obszarze UE i które są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów,
- kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczyniając się do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów i miast.

W związku z powyższym dla gospodarczego rozwoju gminy znaczenia nabiera jej położenie na trasie europejskiego korytarza transportowego i obowiązujące międzynarodowe umowy transportowe:

- europejski korytarz transportowy nr II: Berlin – Warszawa – Mińsk – Moskwa, w tym: objęty umową AGR o głównych drogach ruchu międzynarodowego szlak E-30 z autostradą A-2 i drogą krajową nr 92;
- objęty umową AGC (umowa międzynarodowa o liniach kolejowych, Genewa 31.05.1985) o głównych międzynarodowych liniach kolejowych i umową AGCT (umowa o ważnych międzynarodowych liniach transportu kombinowanego i obiektach towarzyszących – Genewa 01.02.1991r.) modernizowana trasa na szlaku CE-20, oraz położenie przy ważnym węźle kolejowym na skrzyżowaniu tras kolejowych CE-65 i CE-20 w Barłogach.

Europejskiego znaczenia nabrała znajdująca się w sąsiedztwie gminy Grzegorzew dolina rzeki Warty, główna oś układu przyrodniczego Wielkopolski, stanowiąca korytarz ekologiczny o randze krajowej, a jednocześnie jeden z elementów europejskiej sieci ekologicznej zaliczony do Obszarów Specjalnej Ochrony, obszar Natura 2000 – Dolina Środkowej Warty (kod obszaru – PLB300002).

1.2 Uwarunkowania o znaczeniu krajowym

Koncepcja Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju została przyjęta przez Sejm RP 17.11.2000 roku (Monitor Polski Nr 26, poz. 432 z dnia 16 sierpnia 2001 r.).

Przyjęto, że podstawę kształtowania otwartego na Europę systemu przestrzennego dynamizującego rozwój społeczno – gospodarczy kraju tworzą:

- metropolia stołeczna,
- sieć równomiernie rozmieszczonych w przestrzeni kraju biegunów (ośrodków) o znaczeniu europejskim (europoli),
- sieć ośrodków o znaczeniu krajowym, ponadregionalnym i regionalnym,
- pasma najsilniej dynamizujące aktywność gospodarczą kraju,
- strefy rekreacyjne o najwyższych walorach przyrodniczych i krajoznawczych.

Polityka kształtowania pasm przyspieszonego rozwoju zakłada, że decydujące znaczenie dla dynamizacji rozwoju kraju będą miały pasma wzdłuż autostrad A-1, A-2 i A-4, które kształtują kręgosłup transportowy Polski, współzależny z procesem integracji ekonomicznej kraju z Unią Europejską.

W trakcie sporządzania niniejszego opracowania Rada Ministrów przyjęła nową Koncepcję Zagospodarowania Przestrzennego Kraju do roku 2030.

1.3 Uwarunkowania regionalne

Gmina Grzegorzew leży w centralnej części powiatu kolskiego, we wschodniej części woj. wielkopolskiego.

Położenie gminy Grzegorzew na tle powiatu kolskiego

Gmina Grzegorzew graniczy z gminami: Gminą Koło, Gminą Babiak, Gminą Kłodawa, Gminą Olszówka, Gminą Dąbie.

W skład gminy wchodzi 13 sołectw:

1. Barłogi
2. Bylice
3. Bylice-Kolonia
4. Borysławice Kościelne
5. Borysławice Zamkowe
6. Boguszyniec
7. Grodna
8. Grzegorzew
9. Kiełczewek
10. Ladorudzek
11. Ponętów Dolny
12. Tarnówka
13. Zabłocie

Gmina Grzegorzew jest gminą wiejską o charakterze rolniczym: 62,2 km² stanowią użytki rolne, a 3,7 km² lasy (ogółem 7.343 ha, w tym użytki rolne 6.211 ha, tj. grunty orne 4.615 ha, sady 121 ha, łąki i pastwiska 1.475 ha, a także lasy 371 ha i pozostałe 761 ha).

Ogółem w gminie jest 1287 gospodarstw rolnych.

Poza rolnictwem działalność prowadzi ok. 189 podmiotów gospodarczych. Do największych należą:

- EURO-TECH - Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe w Barłogach,
- "GLASPO" - przetwórstwo szkła – Grzegorzew,
- Wyrób Wędlin i Wyrobów Wędliniarskich - Kazimierz Kołodziejczak – Grzegorzew,
- PW "Wo-Wo" - Bylice,
- "TRANS-PUS" - usługi transportowe, handel węglem, przetwórstwo betonu – Grzegorzew,
- "ROL-MAT" - usługi transportowe, handel opałem – Boguszyniec.

UWARUNKOWNIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZANNEGO - MAPA TURYSTYCZNA GMINY

Wnioski wynikające z zagospodarowania terenów gmin sąsiednich.

Obowiązujący aktualnie dla Gminy Grzegorzew miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (patrz rysunek planu załączony w części uwarunkowań) zawiera ustalenia mające wpływ na teren sąsiedniej gminy. Planowana jest w nim lokalizacja elektrowni wiatrowych na terenach znajdujących się bezpośrednio przy granicy z gminą Koło. Są to tereny w obrębie Grzegorzew bezpośrednio przy granicy z obrębami Leśnica, Chojny i Skoźbice w Gminie Koło. Tereny te oznaczono na rysunku planu symbolem R/EW – uprawy polowe z dopuszczeniem lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Na terenie gminy Koło planowana jest także budowa elektrowni wiatrowych w obrębie Chojny. Zakończono już fazę opiniowania i uzgadniania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Projekt ten przewiduje lokalizację elektrowni wiatrowych bezpośrednio przy granicy oraz w zbliżeniu do granicy z terenem gminy Grzegorzew, obrębem Boguszyniec.

Wytyczne z planu województwa wielkopolskiego

Uwarunkowania regionalne dla gminy określone zostały w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, uchwalonym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr XLII/628/2001 z 26 listopada 2001 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 35, poz. 1052 z 2002 r. zmienionym uchwałą nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010r (Dz. U. Woj. Wlkp. Nr 155 poz. 2953).

Biorąc pod uwagę wielkość miast i gmin, ich wyposażenie, potencjał gospodarczy i strefy wpływu plan zagospodarowania województwa określa układ sieci osadniczej składający się z:

- miasta o znaczeniu europejskim i krajowym - miasta Poznań,
- ośrodków o znaczeniu ponadregionalnym - Kalisz i Ostrów Wlkp,
- miast o znaczeniu regionalnym - Piła, Leszno, Gniezno, Konin,
- miast o znaczeniu ponadlokalnym – do który zaliczono między innymi miasto Koło,
- miast małych o znaczeniu lokalnym jak Dąbie, Kłodawa
- wiejskich ośrodków gminnych.

Gmina Grzegorzew wg planu województwa położona jest w strefie wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych, oraz w strefie wspierania rozwoju społeczno - gospodarczego, w Konińskim Obszarze Przemysłowym, w strefie dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego wzdłuż głównych tras komunikacyjnych obszarów pozamiejskich o najwyższym potencjale rozwojowym.

Strefa wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych obejmuje tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, nie kwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych i tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Bez wsparcia z zewnątrz gminy położone w tych strefach, nie są w stanie przełamać bariery opóźnienia cywilizacyjnego, gospodarczego i technicznego. Oprócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi gospodarki, konieczne jest wspieranie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, aktywizacji lokalnego potencjału, kulturowego i społecznego, w tym z wykorzystaniem lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego. Wielofunkcyjność tych stref, wynikająca z istniejącego zagospodarowania, jak i potencjalnych możliwości rozwoju przestrzennego stanowi podstawę dla dalszego ich rozwoju. Rejony charakteryzujące się mniejszą przydatnością dla produkcji rolniczej powinny stanowić potencjalne obszary prowadzenia polityki zwiększania lesistości. Jedną z możliwości rozwoju w tej strefie jest zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Rozwój tego rodzaju działalności musi uwzględniać istniejące uwarunkowania dotyczące ochrony przyrody, kultury i krajobrazu. Dotyczy to w szczególności lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Plan zagospodarowania województwa wielkopolskiego ustalił generalne zasady, przestrzeganie których wpłynie na poprawę ładu w przestrzeni regionu:

Zasady kształtowania przestrzeni miejskich

- ochrona dziedzictwa kulturowego, tożsamości i tradycyjnych elementów środowiska miejskiego, takich jak: zabytkowe dzielnice, budynki, dominanty przestrzenne, panoramy, tereny zielone i tereny otwarte; respektowanie zaleceń wynikających z przepisów ochronnych i poszerzanie zakresu ochrony prawnej,
- wykorzystanie atutów wynikających z ukształtowania terenu, osi widokowych, dominant przestrzennych, panoram,
- harmonijne rozwijanie przestrzeni publicznych – ulic i placów; uwzględnianie takich elementów jak: skwery, parki, aleje, ogrody; wyznaczenie miejsc pod parkingi,
- utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów zurbanizowanych w formie korytarzy zieleni,
- zagospodarowanie i retencjonowanie wód opadowych w kierunku umożliwiającym zwiększenie zasilania wód podziemnych,
- podnoszenie wymogów architektonicznych, szczególnie w stosunku do obiektów realizowanych na obszarach śródmieść oraz w pobliżu terenów o najwyższych walorach kulturowych i przyrodniczych,
- zapewnienie sprawnego transportu publicznego oraz wprowadzenie ułatwień w ruchu pieszym i rowerowym,
- optymalizowanie sieci ulic (realizacja nowych ulic, segregacja ruchu),
- planistyczne przygotowanie oferty terenów dla inwestorów – dotyczy to zarówno terenów mieszkaniowych, jak i przeznaczonych pod usługi i działalność gospodarczą,
- podejmowanie opracowań planistycznych dotyczących rewaloryzacji przestrzeni miejskich, w tym szczególnie śródmieść, osiedli zabudowy wielorodzinnej i przestrzeni publicznych,
- włączenie problematyki społecznej i gospodarczej do procesów planistycznych,

- uwzględnianie problematyki związanej z bezpieczeństwem, poprzez zapobieganie skutkom katastrof i stosowanie zabezpieczeń na wypadek ich wystąpienia oraz respektowanie zasad bezpieczeństwa publicznego w architekturze i urbanistyce.

Zasady kształtowania obszarów podmiejskich:

- zapobieganie nadmiernemu wydłużaniu zabudowy wzdłuż głównych tras komunikacyjnych,
- projektowanie nowych układów urbanistycznych odznaczających się zwartością i różnorodnością funkcji, z poszanowaniem istniejących układów ruralistycznych,
- zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych przyjętych na obszarze miasta,
- wprowadzanie zróżnicowanych form przestrzeni publicznych – alei, miejsc spotkań, skwerów, placów zabaw itp.,
- wypracowanie koegzystencji dominujących form zagospodarowania zabudowy mieszkaniowej i działalności gospodarczej oraz środowiska przyrodniczego.

Zasady kształtowania stref dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego

- koncentracja zainwestowania w istniejących jednostkach osadniczych położonych przy drogach lub w ich pobliżu,
- projektowanie struktur odznaczających się zwartością i rozwijających w harmonijny sposób lokalne układy miejskie lub wiejskie, na bazie istniejących układów komunikacyjnych,
- ograniczenie możliwości przekształceń gruntów rolniczych, szczególnie w strefie intensywnej gospodarki rolnej, na cele nierolnicze,
- projektowanie dróg serwisowych oraz węzłów komunikacyjnych, umożliwiających sprawne włączenie ruchu lokalnego do głównych tras,
- stosowanie zabezpieczeń w miejscach o największej uciążliwości ruchu dla zabudowy istniejącej i projektowanej oraz dla obszarów istotnych dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Zasady kształtowania obszarów wiejskich

- ochrona charakterystycznych układów ruralistycznych oraz zespołów sakralnych, pałacowo – parkowych, folwarków, ochrona zabytkowych budynków mieszkalnych, gospodarczych, wiatraków, remiz, szkół, kuźni, młynów, gorzelni, kapliczek, krzyży i innych elementów specyficznych dla architektury wiejskiej,
- poszanowanie kształtowanej tradycyjnie różnorodności etnicznej form osadnictwa wiejskiego w poszczególnych rejonach województwa,
- maksymalna ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej przez tworzenie zwartych układów zabudowy i unikanie rozpraszania zabudowy,
- porządkowanie przestrzeni publicznych, np. wewnątrz placowych i tworzenie miejsc integracji społecznej,
- wydobywanie w układzie przestrzennym elementów kompozycji ruralistycznej: dominant przestrzennych, osi widokowych, ekspozycji, sylwet, dolin, skarp, charakterystycznych form terenowych, grup zieleni, alei, rozłogów itp.,
- twórcze wykorzystywanie wzorców architektury lokalnej przy formułowaniu warunków dla projektowanej zabudowy, odwoływanie się do architektury regionalnej, preferowanie rodzimych materiałów budowlanych oraz tradycyjnych elementów małej architektury, takich jak: drewniane płoty, podmurówki z kamienia naturalnego, itp.,
- zabezpieczanie terenów o różnych funkcjach, wzbogacających monofunkcyjną zabudowę wiejską – usługowych, produkcyjnych, sportowych, rekreacyjnych, sakralnych, itp.

Kształtowanie zrównoważonej struktury funkcjonalno – przestrzennej oraz minimalizacji napięć i konfliktów

Odrębność przyrodnicza, społeczna i gospodarcza poszczególnych obszarów regionu spowodowała wytworzenie się zróżnicowanych funkcji, między którymi nieuniknione jest występowanie napięć i konfliktów. Ich całkowite wyeliminowanie nie zawsze jest realne, jednak można je złagodzić:

- na styku infrastruktura techniczna – osadnictwo poprzez:
 - projektowanie zabudowy mieszkaniowej i obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi poza strefami uciążliwości komunikacji i liniowych urządzeń technicznych,
 - realizację obwodnic drogowych miast i miejscowości, w których występuje duże natężenie ruchu tranzytowego, a zwłaszcza eliminację tego ruchu z zabytkowych układów staromiejskich,
 - realizację bezkolizyjnych skrzyżowań z drogami krajowymi w miejscach ważnych dla utrzymania więzi społecznych i gospodarczych,

- wprowadzanie ekranów akustycznych naturalnych lub sztucznych w miejscach, gdzie zabudowa mieszkaniowa lub obiekty podlegające szczególnej ochronie znajdują się w obrębie stref uciążliwości komunikacji,
- korektę granic administracyjnych jednostek osadniczych podzielonych głównymi trasami komunikacyjnymi, szczególnie autostradą i planowanymi liniami kolejowymi dużych prędkości,
- zwodociągowanie i skanalizowanie wsi oraz wprowadzanie zasady realizacji kontrolowanej indywidualnej gospodarki wodno – ściekowej,
- tworzenie dogodnych warunków dla odbiorców indywidualnych korzystających z energii dostarczanej przez miejską sieć ciepłowniczą;
- na styku infrastruktura techniczna – środowisko przyrodnicze poprzez:
 - realizację przejść dla zwierzyny w miejscach przecięć ciągami komunikacyjnymi korytarzy ekologicznych dolin rzecznych i dróg migracji zwierząt, roślin i grzybów,
 - stosowanie specjalnych zabezpieczeń przy budowie magistrali gazowych i ropociągów w miejscach podlegających ochronie (głównie ze względu na zabezpieczenie jakości wód);
- na styku środowisko przyrodnicze – osadnictwo poprzez:
 - optymalizację lokalizacji nowej zabudowy poprzez szczegółowe analizy i studia tematyczne, w oparciu o które na poziomie lokalnym należy chronić naturalne zasoby środowiska przyrodniczego i walory krajobrazowe przed niekontrolowaną zabudową,
 - realizację nowych i rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, przede wszystkim na obszarach zlewni wskazanych do ochrony oraz obszarach najwyższej i wysokiej ochrony głównych zbiorników wód podziemnych,
 - rozbudowę i modernizację sieci kanalizacyjnej,
 - sukcesywne wprowadzanie dla celów grzewczych paliw i technologii charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii,
 - zwiększenie zastosowania odnawialnych źródeł energii do zaspokajania potrzeb energetycznych;
- na styku środowisko przyrodnicze – rekreacja poprzez:
 - dostosowanie wielkości ośrodków rekreacyjnych i zespołów działek rekreacji indywidualnej do chłonności środowiska przyrodniczego,
 - ograniczanie i sterowanie ruchem turystycznym na obszarach o wysokich walorach przyrodniczych, szczególnie w pobliżu Poznania, ośrodków ponadregionalnych i regionalnych,
 - wprowadzanie w lokalnych dokumentach planistycznych ograniczeń przeobrażania krajobrazu pasa terenu o szerokości min. 100 m od linii brzegowej jezior i większych cieków wodnych, także poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody;
- na styku środowisko przyrodnicze – rolnictwo poprzez:
 - wprowadzenie barier biogeochemicznych w postaci pasów zadrzewień śródpolnych i przywodnych,
 - wdrażanie zasad Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej dla ograniczenia spływu zanieczyszczeń z terenów rolnych, szczególnie w Południowym Obszarze Problemowym i stosowanie nowoczesnych systemów nawożenia,
 - budowę i konserwację systemu melioracji podstawowej i szczegółowej oraz nadzór nad jej prawidłowym funkcjonowaniem w celu ograniczenia do minimum niekorzystnego wpływu na środowisko przyrodnicze;
- na styku środowisko przyrodnicze – powierzchniowa eksploatacja surowców, szczególnie węgla brunatnego, poprzez rekultywację rolną, leśną i specjalną (np. wodną).

Plan zagospodarowania województwa wielkopolskiego ustalił zasady polityki przestrzennej, generalne zasady, przestrzeganie których wpłynie na poprawę ładu w przestrzeni regionu.

Barierami i ograniczeniami w swobodnym zagospodarowaniu przestrzeni, których nie powinno się przekraczać, są:

- rezerwaty przyrody;
- parki narodowe;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią, na których konieczne jest wprowadzenie stosownych ograniczeń dla zabudowy oraz obszary wymagające ochrony przed podtopieniami z uwagi na ich zagospodarowanie, wartość gospodarczą i kulturową;
- zbiorniki wód podziemnych, w obrębie których gospodarowanie powinno być uzależnione od lokalnych warunków hydrogeologicznych, z wykluczeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska (przeróbka odpadów radioaktywnych, elektrownie na paliwa stałe, magazyny substancji niebezpiecznych, uciążliwy przemysł, składowiska odpadów przemysłowych);

- strefy ochrony wód podziemnych dla wszystkich ujęć komunalnych oraz zaopatrujących przemysł zagospodarowanie powinno być zgodne z ustaleniami zawartymi w opracowaniach ustanawiających te strefy;
- obszary o wysokim stopniu wykorzystania zasobów wód podziemnych, w których należy zachować reżim w zakresie gospodarowania wodą w granicach dostępnych zasobów dyspozycyjnych, poprzez racjonalne kształtowanie poboru wody i nie lokalizowanie w ich obrębie obiektów wodochłonnych;
- doliny rzek, których naturalny charakter powinien być chroniony przed intensywnym zagospodarowaniem, co pozwoli na ich funkcjonowanie jako korytarzy ekologicznych o szczególnym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego;
- obszary leśne, których powierzchnia nie powinna być umniejszana, szczególnie na obszarach o niskim wskaźniku lesistości;
- strefy objęte programem ochrony powietrza (POP), które określają kierunki i zakres działań niezbędnych dla osiągnięcia standardów jakości powietrza, gdzie należy wprowadzić ograniczenia stosowania paliw o wysokiej emisji zanieczyszczeń w nowo powstających obiektach oraz rozwój miejskich systemów grzewczych;
- gleby wysokich klas bonitacyjnych (I – III) występujące w większych kompleksach, w ramach których można lokalizować obiekty i urządzenia związane z gospodarką rolną, natomiast inwestycje z zakresu mieszkalnictwa, usług i pozarolniczej działalności gospodarczej – wyłącznie w powiązaniu z istniejącymi jednostkami osadniczymi miejskimi i wiejskimi;
- obiekty cenne kulturowo oraz ich bezpośrednie otoczenie, w którym nie powinny być lokalizowane obiekty niedostosowane architektonicznie i funkcjonalnie;
- strefy ochrony konserwatorskiej, których zagospodarowanie powinno odbywać się na warunkach określonych przez odpowiednie służby;
- strefy ochrony widokowej, które powinny być wyznaczone poprzez stosowne zapisy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (osie widokowe, ciągi widokowe, dominanty przestrzenne, panoramy).

Większość z tak określonych barier nie występuje w gminie Grzegorzew. Nie ma tu obszarów objętych ochroną przyrodniczą, ani krajobrazową, nie ma większych dolin rzecznych, zachowanie powiązań ekologicznych ma znaczenie lokalne, nie ma istotnego znaczenia dla systemu przyrodniczego regionu.

Na niewielkim terenie w południowej części gminy występuje podlegający ochronie główny zbiornik wód podziemnych, na terenie gminy znajdują się także obszary cenne kulturowo.

Zasady w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego z których dla gminy Grzegorzew najważniejsze to:

- ochrona ilości wód podziemnych powinna być realizowana poprzez racjonalne kształtowanie poboru wody, melioracji, regulacji odpływu itp., z czego największe znaczenie ma kształtowanie poboru wód, uwzględniające ochronę zasobów najcenniejszych, słabo odnawialnych zbiorników wodonośnych (uporządkowanie tego problemu wymaga wprowadzenia waloryzacji zasobów wód podziemnych i wymuszenia za pomocą środków ekonomicznych i administracyjnych ochrony zbiorników szczególnie cennych); zasoby wód podziemnych powinny być wykorzystywane dla potrzeb ludności, jako woda do picia i jako surowiec dla przemysłu spożywczego oraz innych specjalnych działań produkcji, natomiast dla potrzeb rolnictwa, pozostałego przemysłu, energetyki, rekreacji powinny być wykorzystywane wody powierzchniowe;
- ochrona i poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych powinna obejmować szereg działań eliminujących lub ograniczających źródła zanieczyszczenia tych wód związane z różnymi formami działalności gospodarczej oraz bytowania człowieka w środowisku: prawno- administracyjnych, technicznych, ekonomicznych, edukacyjnych. Istotnym elementem warunkującym ochronę wód jest monitoring ich jakości. Ochronę należy koncentrować szczególnie w strefach ujęć wód podziemnych oraz na obszarach ochronnych głównych zbiorników tych wód. Do najważniejszych działań minimalizujących degradację jakości wód w skali regionalnej należy zaliczyć:
 - kanalizowanie terenów osadnictwa,
 - budowę oczyszczalni ścieków,
 - racjonalizację zużycia nawozów i środków ochrony roślin w rolnictwie,
 - objęcie ochroną zlewni rzek wykorzystywanych dla zasilania infiltracyjnych ujęć komunalnych;
 - prowadzenie wodochronnej gospodarki w dorzeczach;
 - pozostawienie nieuregulowanych rzek i odcinków rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy przeobrażeniom z uwzględnieniem wymogów racjonalnej gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej,
 - ochrona istniejących oraz kształtowanie nowych enklaw ekologicznych stanowiących bariery biogeochemiczne w sąsiedztwie cieków i zbiorników wód śródlądowych,
 - ochronę ekosystemów podmokłych i wilgotnych,

- poprawa jakości powietrza i zminimalizowanie uciążliwego hałasu głównie poprzez:
- modernizację dużych instalacji energetycznych,
- zabiegi termorenowacyjne (likwidacja lokalnych kotłowni przez podłączenie odbiorców do miejskich sieci ciepłych),
- upowszechnianie paliw niskoemisyjnych (przejście na gaz ziemny lub olej opałowy lekki), wykorzystanie wód geotermalnych,
- wyprowadzenie ruchu tranzytowego z obszarów o gęstej zabudowie, egzekwowanie reżimów emisji spalin przez pojazdy, budowa ekranów akustycznych.

Zasady w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:

Podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa. Ochrona krajobrazu kulturowego może być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Spośród zasad w zakresie komunikacji drogowej dla gminy Grzegorzew istotne są zapisy:

- dostosowanie do klasy drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) dróg krajowych w tym drogi Nr 92,
- modernizacja do prędkości eksploatacyjnej pociągów 160 km/h (docelowo 250 km/h) podstawowych linii, mających zasadnicze znaczenie dla powiązań międzynarodowych, w tym krajowej linii kolejowej nr 3 (E20) Kunowice - Poznań – Warszawa – Terespol.

2. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

2.1 Położenie geograficzne, ukształtowanie terenu, geologia, surowce mineralne.

Położenie geograficzne, ukształtowanie terenu

Północna i południowa część Ziemi Kolskiej różnią się znacznie między sobą. Północną część gmin Przedecz i Babiak obejmuje Pojezierze Kujawskie. Jest to teren objęty podczas ostatniego zlodowacenia („bałtyckiego”) zasięgiem lądolodu z wyraźnymi śladami jego działalności. Taki młodoglacjalny krajobraz cechuje obszary położone na północ od linii Konin - Kramsk - Brdów - Przedecz. Najbardziej typowymi cechami tego obszaru są: występowanie jezior polodowcowych oraz pagórkowaty krajobraz. Część Ziemi Kolskiej położona na południe i wschód od pradoliny Warty (Wysoczyzna Kłodawska, Wysoczyzna Turecka) ukształtowana została znacznie wcześniej podczas przedostatniego zlodowacenia (tzw. stadia „środkowopolski”). Obszar ten, poddawany długotrwałemu oddziaływaniu czynników erozyjnych, ma charakter dość monotonnej równiny pozbawionej naturalnych zbiorników wodnych, a sieć hydrograficzna jest stosunkowo słabo wykształcona. Jedynym urozmaiceniem terenu są tzw. Pagórki Dąbrowieckie, będące jednocześnie najwyższym wzniesieniem regionu (150 m n.p.m.).

Topniejące wody lodowca spływały do naturalnych zagłębień terenu na przedpolu lądolodu. Wynikiem tego procesu jest Pradolina Warszawsko-Berlińska, w której obręb Warta wkracza w okolicach Koła, jednocześnie raptownie zmieniając swój kierunek z południkowego (północ-południe) na równoleżnikowy (wschód-zachód). Na wysokości Dobrowa, 5km od miasta Koła znajduje się ujście Neru - drugiej co do wielkości rzeki regionu. Okoliczny krajobraz (Kotlina Kolska) kształtowany przez wody obu rzek przybrał formę rozległych i płaskich tarasów nadrzecznych o mało wyraźnych granicach. Cechą charakterystyczną są liczne starorzecza, okresowo zalewane łąki nadrzeczne oraz piaszczyste wydmy.

Gmina Grzegorzew według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego leży na obszarze Wysoczyzny Włodawskiej należącej do podprowincji Niziny Południowowielkopolskiej. Wg regionalizacji IG UAM w skrajnie zachodniej części gminy to peryferyjne fragmenty Wyniesienia Kolskiego a na wschodnich obrzeżach skrawek Równiny Przedeczańskiej oraz nieco większe powierzchnie Równiny Włodawskiej. Większość terenu gminy zajmuje rozległy Basen Rgilewki, genetycznie związany z odwodnieniem moren czołowych stadia leszczyńskiego ostatniego zlodowacenia.

Ukształtowanie terenu jest tylko pozornie zróżnicowane a deniwelacje ledwo sięgają 30m. W rzeźbie zaznaczają się jednak duże formy glacialne:

- zdenudowana, płaska wysoczyzna morenowa;
- wysokie terasy denudacyjne w Basenie Rgilewki;
- niska terasa nadzalewowa;
- rozległe, wilgotne i podmokłe dno doliny Rgilewki i jej dopływów.

Formy postglacialne reprezentowane są m.in. przez:

- wały wydymowe (Łąki Ladorudzkie);
- drobne starorzecza Rgilewki;

- płytkie doliny erozyjno-denudacyjne.

Geologia, surowce mineralne.

Gmina Grzegorzew leży w obrębie niecki łódzkiej. Powierzchnie podczwartorzędową budują utwory kredy górnej, wykształcone w postaci wapieni marglistych i margli piaszczystych. Na nich odłożyły się trzeciorzędowe, górnomiocenyjskie piaski i ropy z wkładkami węgla brunatnego. Wśród osadów czwartorzędowych dominują gliny zwałowe zlodowacenia środkowopolskiego, budujące rozległe połacie wysoczyzny morenowej i duże fragmenty terasy wysokiej. Dno Basenu Rgilewki wypełniają holocenyjskie piaski rzeczne (mady), namuły organiczne i torfy. Warunki gruntowe omawianego terenu są dość zróżnicowane. Powierzchnie wysoczyznowe budują lodowcowe gliny, gliny piaszczyste i piaski gliniaste. ich podnóże, zwłaszcza nisko położone powierzchnie terasy środkowej, są z reguły piaszczyste. Dna doliny Rgilewki i jej większych dopływów charakteryzują się występowaniem słabonośnych gruntów organicznych – torfów, namułów lub mułków próchnicznych.

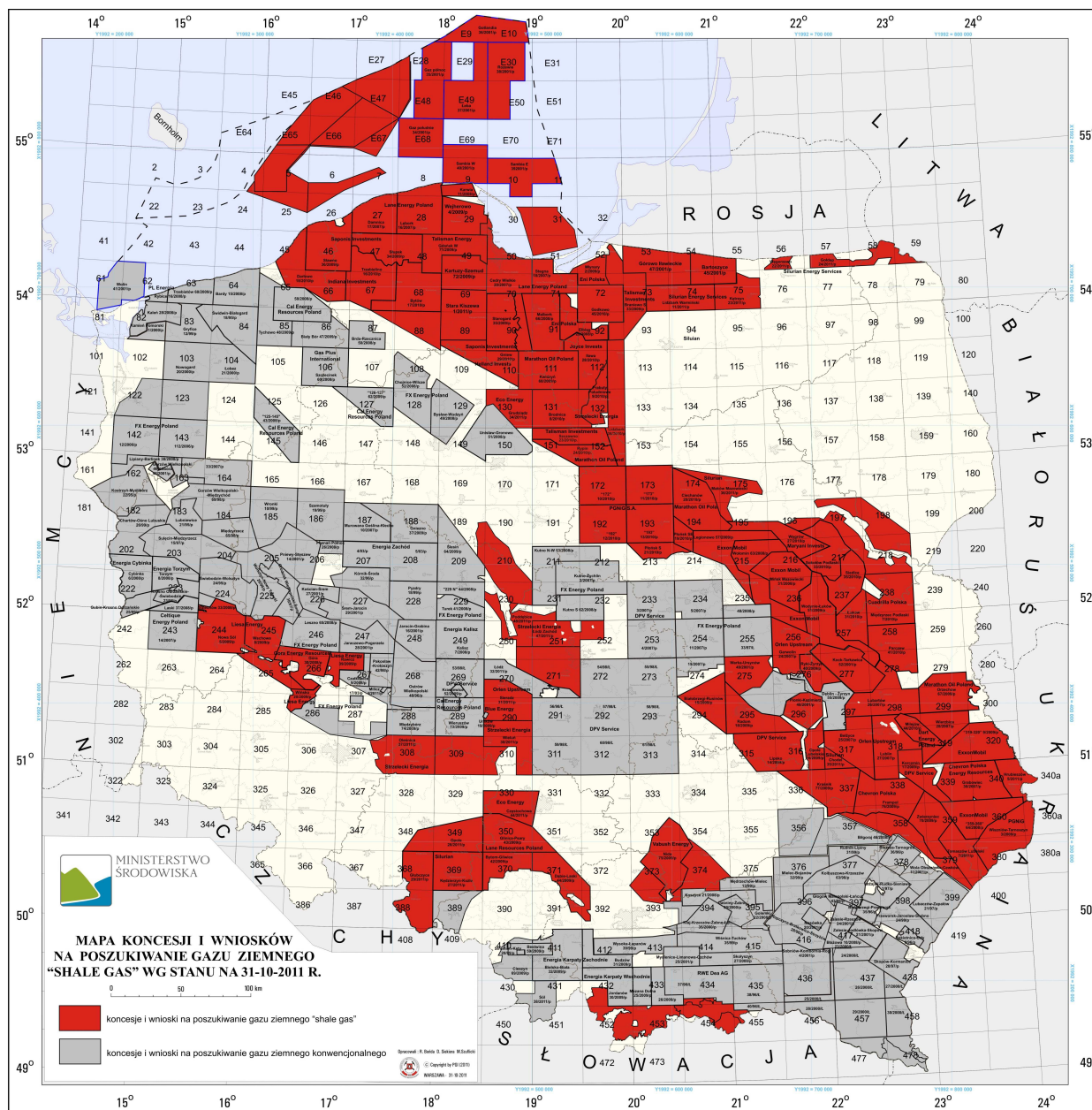
Gmina jest obszarem mało zasobnym w surowce mineralne. Prowadzona od lat, przez różnych użytkowników i właścicieli gruntów, dorywcza eksploatacja piasków i żwirów w rejonie Grzegorzewa spowodowała znaczne przekształcenie rzeźby terenu. W granicach gminy wytypowano dwa obszary prognostyczne – Kiełczewek i Grzegorzew, ale wszystkie dotychczasowe prace poszukiwawcze złóż kruszywa naturalnego kończyły się orzeczeniem lub sprawozdaniami. Specyficzna budowa geologiczna oraz negatywne wyniki przeprowadzonych zwiadów geologicznych nie rokują perspektyw udokumentowania znaczących złóż surowców okrucowych. Nie pozwala to wiązać rozwoju gospodarczego gminy z jej zasobami surowcowymi. Na terenie gminy udokumentowano również złoża torfów, odznaczające się zmienną miąższością, często sięgającą kilku metrów, ale zostały one wyeksploatowane, o czym świadczą liczne doły potorfowe (widoczne w południowej części basenu Rgilewki) lub ich wydobywanie wykluczają względy ekologiczne.

Gmina Grzegorzew znajduje się w strefie potencjalnych złóż gazu łupkowego. 7 listopada 2011r firma Strzelecki Energia Sp. z o.o. otrzymała koncesję nr 53/2011/p na poszukiwanie złóż gazu ziemnego na obszarze Koło – obszar koncesyjny 210 (część bloku koncesyjnego: 189, 190, 209, 210, 230). Koncesja wydana jest na 3 lata. Odwiert badawczy na terenie gminy planowany jest na działce 321/6 w Borysławicach Zamkowych. Poszukiwaniem, zgodnie z prawem geologicznym i górnictwem jest wykonywanie prac geologicznych w celu odkrycia i wstępnego udokumentowania zasobów złóż kopaliny. Zgodnie z ustawą ten, kto rozpoznał i udokumentował złożę kopaliny, stanowiące przedmiot własności Skarbu Państwa, oraz sporządził dokumentację geologiczną z dokładnością wymaganą do uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny, może żądać ustanowienia na jego rzecz użytkowania górnictwa z pierwszeństwem przed innymi. Dopiero wydając koncesję na wydobywanie kopaliny zostanie ustanowiony obszar górnictwa oraz teren górnictwa. Obszarem górnictwa jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny oraz prowadzenia robót górnictwa związanych z wykonywaniem koncesji, terenem górnictwa jest przestrzeń objęta przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górnictwa zakładu górnictwa. Na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r prawo geologiczne i górnictwa (Dz. U. Nr 163 poz. 981) – dla terenu górnictwa można sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 104 ustawy obszary i tereny górnictwa uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Na podstawie art. 95 w/w ustawy udokumentowane złoża kopaliny w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. W terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie zgodnie z art. 7 podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dopuszczalne tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona sposobu wykorzystywania nieruchomości ustalonego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w odrębnych przepisach.

Powierzchnia obszaru objętego koncesją na poszukiwanie to 1171,88km², obejmuje w województwie kujawsko – pomorskim części powiatów inowrocławskiego – część gminy Kruszwica, radziejowskiego części gmin Piotrków Kujawski, Radziejów, miasta Radziejów, Topólka i powiatu włocławskiego – części gmin Izbica Kujawska i Lubraniec, w województwie wielkopolskim w powiecie konińskim - część gminy Wierzbinek i część gminy Sompolno, w powiecie kolskim całe gminy: gminę Babiak, gminę Grzegorzew, gminę Olszówka oraz części gmin: gminy Osiek Mały, gminy Koło, miasta Koła, gminy Kłodawa, gminy Dąbie, gminy Chodów, gminy Przedecz.

Wniosek o udzielenie koncesji na poszukiwanie gazu łukowego był pozytywnie zaopiniowany przez Gminę Grzegorzew.

Lokalizacja obszaru koncesyjnego nr 210 na tle mapy Polski przedstawia mapa koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie oraz wydobywanie ropy naftowej, gazu ziemnego i metanu pokładów węgla kamiennego oraz bezzbiornikowe magazynowanie substancji i składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych wraz ze złożonymi wnioskami, skala 1: 1 000 000 stan na dzień 01.11.2011 r. (mapa źródło: Ministerstwo Środowiska).

2.2 Wody podziemne

Gmina Grzegorzew położona jest w większości poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych. Jedynie część południowa leży na skraju czwartorzędowego zbiornika pradoliny warszawsko-berlińskiej (GZWP nr 150).

Ujęcia wód czwartorzędowych znajdują się m.in. w miejscowościach: Grzegorzew, Barłogi, Borysławice Zamkowe, Bylice-Kolonia i Ponętów, a woda czerpana jest z gł. ca 10-63 m p.p.t. Poszczególne wsie gminy korzystają z wodociągów.

Komunalne ujęcie wody znajduje się we wsi Bylice-Kolonia i zaopatruje w wodę mieszkańców wsi: Bylice-Kolonia, Bylice Wieś, Barłogi, Boguszyniec, Borysławice Kościelne, Borysławice Zamkowe, Kielczewek i Zabłocie, Grzegorzew – część przy ul. Autostrada, oraz wsie z terenu gm. Kłodawa.

Obejmuje trzy studnie głębinowe, z których obecnie eksploatowane są dwie: Nr I o głębokości 120 i Nr III o głębokości 121 m.

Obecnie ujęcie może być eksploatowane z następującymi parametrami:

- $Q_{\text{śr.d.}} = 35 \text{ m}^3/\text{h}$
- $Q_{\text{max.h.}} = 100 \text{ m}^3/\text{h}$.

Ujęcie stanowią dwie studnie głębinowe z 1983 r. z warstwą wodonośną zbudowaną z wapieni i margli kredowych,:

- Nr 1 o gł. 150 m, wydajności $Q = 100 \text{ m}^3/\text{h}$, $S = 22,2 \text{ m}$,
- Nr 2 o gł. 155 m, wydajności $Q = 100 \text{ m}^3/\text{h}$, $S = 36,4 \text{ m}$,

Dodatkowo SUW wyposażona jest w:

- 4 filtry ciśnieniowe odżelaziające o $D_n = 1800 \text{ mm}$;
- 2 areatory centralne o $D_n = 600 \text{ mm}$;
- 2 sprężarki powietrza WAN-EC;
- 2 chloratory C-52;
- 3 zbiorniki hydroforowe o $D_n = 1800 \text{ mm}$ i poj. $V = 10 \text{ m}^3$;
- odstojnik wód popłucznych o poj. $V = 33,3 \text{ m}^3$;
- 4 pompy II stopnia 80 PJM;
- urządzenia pomiarowe.

Z ujęć zlokalizowanych w sąsiednich gminach obsługiwane są: Grzegorzew (ujęcie w Stellutyszkach, gm. Koło), Grodna (ujęcie w Olszówce), Ponętów Dolny i Tarnówka (ujęcie w Umieniu, gm. Olszówka) oraz Ladorudzek (ujęcie Chełmno, gm. Dąbie).

Dodatkowo w miejscowości Tarnówka znajduje się ujęcie wód kredowych, z którego woda pobierana jest z głębokości ok. 40-50 m p.p.t.

Dzięki przepuszczalnemu, piaszczystemu podłożu nisko położonemu w centralnej części gminy, woda gruntowa występuje w sposób ciągły, a jej zwierciadło ma charakter swobodny. Zasilane są głównie przez opady atmosferyczne oraz spływy z terenów wyżej położonych. W okresach wiosennych roztopów i wzmożonych opadów deszczu pewne fragmenty nisko położonej części gminy są zalewane lub podtapiane.

W chwili obecnej brak danych na temat możliwego oddziaływania powodowanego przez wydobycie gazu łupkowego na wody podziemne.

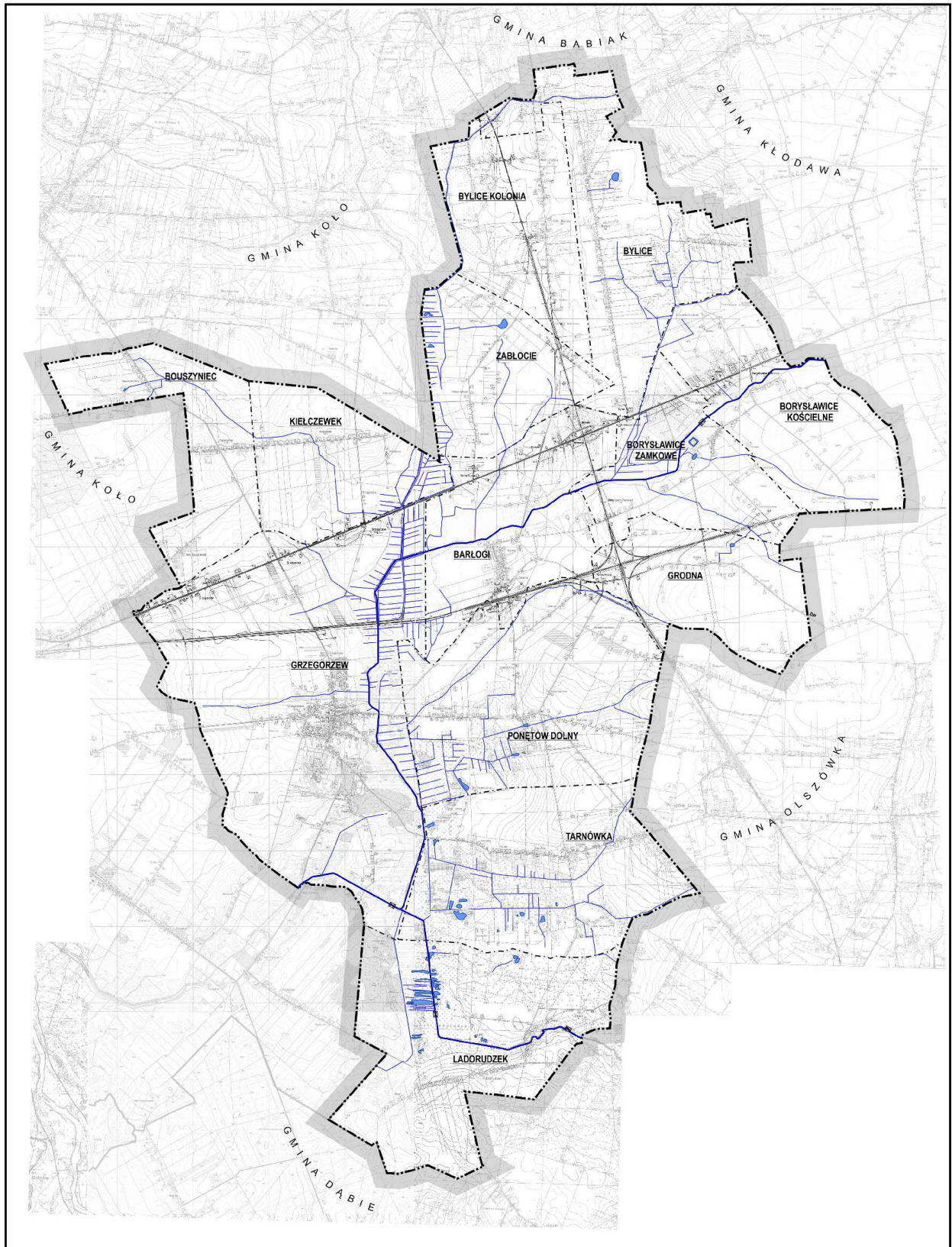
2.3 Wody powierzchniowe

Teren gminy Grzegorzew położony jest w dorzeczu rzeki Warty, a dokładnie w jej prawobrzeżnego dopływu – rzeki Rgilewki. Rgilewka ma na terenie gminy długość 12,5 km. Rzeka przyjmuje na obszarze gminy dwa dość duże cieki: Kielczewską Strugę na północy i Orłówkę (4km) na południu, oraz Kanał Bylice (6,2km), Dopływ z Zabłocia oraz Dopływ z Krzykos. Pozostałe cieki są okresowe.

Sieć hydrograficzna obniżeń dolinnych jest dość gęsta, ale niemal wszystkie rzeki i cieki wyprostowano oraz sztucznie pogłębiono. Pozwoliło to na utrzymanie stanu wód na poziomie wyższym niż byłoby to możliwe w warunkach naturalnych oraz na ograniczenie podtopień użytków zielonych w dolinach.

Na omawianym obszarze nie występują większe naturalne zbiorniki wodne. Jedynie w części południowej występują płytkie, częściowo zarośnięte doły potorfowe.

Rzeka Rgilewka charakteryzuje się śnieżno-deszczowym ustrojem zasilania. Jest to obszar o bardzo niskim odpływie, co jest zarówno wynikiem niedoboru opadów jak i małej zdolności retencyjnej terenów wyżej położonych.

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - WODY POWIERZCHNIOWE

2.4 Wody geotermalne

Na terenie gminy Grzegorzew nie wykonano otworów badawczych w celu określenia zasobów wód geotermalnych.

W powiecie tureckim, kolskim i konińskim w utworach dolnej kredy znajdujących się na głębokości ok. 2000 m ppt. znajdują się wody termalne. Wykonane otwory wiertnicze znajdują się w: Uniejowie 3 otwory, Dąbrowa koło Koła 1 otwór, Głębocko koło Ślesina 1 otwór, Mrówki 1 otwór, Grundy Górne gm. Pызdry 1 otwór, Łabędź gm. Dąbie 1 otwór.

Generalnie są to wody średnio zmineralizowane o temperaturze na wypływie 49 – 70°C.

Wykorzystanie ciepła tych wód jest teoretycznie możliwe, jako alternatywne źródło energii do ogrzewania obiektów budowlanych. Wody geotermalne jednak znajdują się na bardzo dużej głębokości – ok. 2000 m. oraz są znacznie zmineralizowane, co w przypadku braku możliwości odbioru dużych ilości ciepła przez wielkie aglomeracje czyni, że wykorzystanie tych źródeł jest nieracjonalne ze względu na niewspółmiernie wysokie nakłady inwestycyjne, do możliwości osiągnięcia korzyści.

Zrealizowana inwestycja ogrzewania ciepłem geotermalnym Uniejowa potwierdza fakty o wysokich nakładach inwestycyjnych i wysokich kosztach końcowych ciepła dla odbiorców. Przy ciągłym postępie technologicznym, oraz preferencjach dla korzystania z energii odnawialnej, w nieodległej przyszłości wody geotermalne mogą stać się ważnym atutem gminy.

W chwili obecnej brak danych na temat możliwego oddziaływania powodowanego przez wydobycie gazu łupkowego na wody geotermalne.

2.5 Klimat

Klimat okolic Koła związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji gmina położona jest na pograniczu regionu środkowopolskiego i subregionu kujawskiego, reprezentujących obszar słabnących wpływów Atlantyku i Bałtyku. Amplitudy temperatur są tutaj nieco mniejsze od przeciętnych w Polsce, zima jest dość chłodna (średnia temperatura stycznia - 2.4°C), ale niezbyt długa (około 85 dni), z nietrwałą szatą śnieżną. Dłuższe (około 98 dni) i ciepłe jest lato (+18.0°C w lipcu). Charakterystyczna dla tej części Polski jest niezbyt duża liczba dni pochmurnych (ok. 120). Długość trwania okresu wegetacyjnego wynosi niespełna 220 dni. Roczna suma opadów sięga 500-550mm. I podobnie jak na większości terytorium kraju, również w rejonie Koła przeważają wiatry zachodnie, stanowiące blisko połowę ogółu wiatrów wiejących w ciągu roku. Wiosną i jesienią wzrasta udział wiatrów wschodnich. Nadto, stacja IMGW w Kole odnotowuje dużą (7.3%) ilość cisz. Średnia ważona wiatrów (bez rozbicia na kierunki) sięga 4.2 m/s a wiatry wiejące z prędkością 3-7 m/s stanowią prawie 60% ogólnego udziału wiatrów w ciągu roku. Na mniej zurbanizowanych terenach takie prędkości wiatrów stwarzają dość dogodne warunki dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Warunki klimatu lokalnego, chociaż zbliżone do przedstawionej wyżej specyfiki makroklimatu, są jednak dość zróżnicowane. Największy, modyfikujący wpływ na klimat lokalny ma obecność dużego obniżenia terenowego (Basen Rgilewki) z rozległymi powierzchniami wilgotnych i podmokłych łąk. Ze względu na niewielkie różnice w ukształtowaniu i użytkowaniu poszczególnych terenów w warunkach klimatu lokalnego wyróżnić można: powierzchnie wysoczyznowe, charakteryzujące się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzaniem oraz nisko położone powierzchnie terasowe w dolinie Rgilewki, wyróżniające się mało korzystnymi lub nawet niekorzystnymi warunkami termiczno – wilgotnościowymi, częstym występowaniem mgieł, zastoisk powietrza i inwersji temperatur oraz ukierunkowanym przewietrzaniem. Duże znaczenie, w warunkach klimatu lokalnego, mają doliny drobnych cieków, stanowiące kierunki grawitacyjnego spływu wychłodzonego powietrza.

2.6 Środowisko naturalne, roślinność, tereny zieleni, świat zwierzęcy

Krajobraz Wysoczyzny Kłodawskiej w obrębie, której leży gmina Grzegorzew tworzą rozległe równiny o niskiej lesistości i ubogiej szacie roślinnej. Spośród czynników środowiskowych największą barierą dla rozwoju roślinnej produkcji rolnej stanowią niekorzystne stosunki wodne.

Gmina pozbawiona jest powierzchniowych zbiorników wodnych i występują okresowe niedobory wody dla potrzeb gospodarczych.

Szata roślinna nie jest zbyt bogata, ale urozmaicona. Potencjalną roślinność naturalną stanowią na obszarze gminy:

- siedliska grądów
- kontynentalne bory mieszane
- łągi i olsy.

Roślinność rzeczywista odznacza się na ogół niedużym stopniem naturalności. Kompleksy leśne zdominowane są przez drzewostan sosnowy borów świeżych i mieszanych świeżych. Lasy prywatne są raczej nieliczne i

rozdrobione, zdominowane przez młode drzewostany sosnowe, brzożowe lub olchowe, ale stanowią one bardzo ważne drobne ekosystemy ostojowe. Głównymi powierzchniami czynnymi biologicznie są rozległe zbiorowiska łąk i pastwisk z enklawami roślinności wodnej i bagiennej. Tylko nieliczne fragmenty lasów, położone pomiędzy Budami Tarnowskimi i przysiółkiem Gapsa, są atrakcyjne pod względem turystycznym.

Świat zwierzęcy jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. Na rozległych terenach łąkowych szczególnie bogata jest fauna płazów. Fauna ryb ogranicza się do gatunków pospolitych. W rzekach, duży wpływ na ilość i jakość ryb ma zły stan czystości ich wód. Dogodne warunki do żerowania i gniazdowania ptaków wodno-błotnych i drapieżnych stwarzają urozmaicone ekosystemy łąkowo-leśne i wodne południowej części gminy.

Na obszarze gminy nie ma terenów objętych ochroną rezerwatową. Gmina położona jest poza zasięgiem obszarów węzłowych i korytarzy ekologicznych o znaczeniu krajowym. Dolina Rgilewki oraz doliny jej niektórych dopływów, tworzą lokalny system powiązań przyrodniczo-ekologicznych. Na terenie gminy nie występują obszary lub obiekty objęte ochroną prawną, ale występują obszary cenne przyrodniczo. Są to kompleksy leśne, doliny rzeczne i parki podworskie. Wilgotne i bagienne doliny rzeczne są ostoją dzikich ptaków. Rzeką Rgilewka jest dopływem Warty, której dolina jest objęta siecią ekologiczną NATURA 2000. Ważnym elementem krajobrazu są kompleksy leśne i pozostałości parków dworskich. Układ parków pochodzi z przełomu XIX i XX w., ale drzewostany zostały zniszczone i zaniedbane. Cenne okazy – kasztanowce znajdują się na pozostałościach parku w Borysławicach Zamkowych oraz przy Kościele Parafialnym w Grzegorzewie.

Ochroną konserwatora przyrody na terenie Gminy objęte są:

- XIX w. Park krajobrazowy w Borysławicach Zamkowych głównie z jesionami i kasztanowcami,
- pozostałości parku krajobrazowego ok. 1900 r. w Bylicach,
- pozostałości po XIX w. parku podworskim w Grodnej,
- XIX w. czynne cmentarze parafialne w Grzegorzewie i Borysławicach Kościelnych.

2.7 Gleby i rolnicza przestrzeń produkcyjna

Gmina Grzegorzew charakteryzuje się przeciętnymi warunkami glebowymi. Ogólny wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej, według klasyfikacji IUNG w Puławach wynosi 61,0, przy średniej byłego województwa konińskiego 59,1 pkt oraz średniej krajowej 66,6 pkt. Grunty orne zajmują około 2/3 ogólnej powierzchni gminy, ale niemal w połowie są to gleby słabe, napiaskowe, kl. V-VI, zaliczane do kompleksów żytnich 6 i 7 oraz kompleksu zbożowo – pastewnego słabego. Zajmują one głównie nisko położone powierzchnie terasy nadzalewowej. Lokalnie kompleksom tym towarzyszą gleby rolniczo nieprzydatne, klas VIz i nieużytki. Znacznie korzystniej, z punktu widzenia użytkowania rolniczego, przedstawia się sytuacja na obszarze wysoczyzny morenowej oraz wysokich teras erozyjnych. Udział słabych gleb żytnich, zwłaszcza kompleksu żytnio-łubinowego jest tu niewielki. Duże połacie terenu zajmują natomiast gleby kompleksów: żytniego dobrego, pszenno-żytniego, wytworzone z pisaków na glinie, względnie piasków pisków gliniastych na glinie. Największe walory produkcyjne mają gleby klas. IIIa i IVa, kompleksów pszennych nr 2 i 4, wytworzone z piasków gliniastych mocnych i glin. Zajmują one łącznie ponad 40% powierzchni gruntów ornych, głównie w zachodniej i wschodniej części gminy, stanowiąc naturalną bazę żywieniową gminy i stwarzając dobre warunki dla wysokotowarowej produkcji rolnej.

Wobec niskiej wartości produkcyjnej znacznej części gleb, zwłaszcza północnej i centralnej części gminy a jednocześnie znacznego (blisko 20%) udziału użytków zielonych szczególnego znaczenia nabiera hodowla bydła.

W Basenie Rgilewki duże fragmenty terenu zajmują słabe i średnie użytki zielone, wytworzone m.in. na chronionych glebach torfowych, mułowo-torfowych i murszowatych. Z uwagi na ich korzystne rozmieszczenie, duży udział oraz pełnione funkcje przyrodniczo-ekologiczne, tereny te zasługują na szczególną ochronę.

Razem użytki rolne stanowią 6 211 ha, w tym:

- grunty orne – 62 %
- sady – 1,65 %
- trwałe użytki zielone (łąki, pastwiska) – 20,1 %.

Na terenie gminy występują następujące klasy bonitacyjne gleb:

- klasa bonitacji IIIa – 18 %,
- klasa bonitacji IIIb – 10 %,
- klasa bonitacji IVa – 15 %,
- klasa bonitacji IVb – 7 %,

- klasa bonitacji V – 33 %,
- klasa bonitacji VI – 16 %,
- klasa bonitacji VIz – 1 %.

Najlepsze gleby występują w okolicach Tarnówki, Ponętowa Dolnego oraz Borysławic.

Ogólna powierzchnia Gminy wynosi 7 343 ha, przy czym grunty orne zajmują 4 615 ha, łąki i pastwiska – 1 475 ha, natomiast sady – 121 ha. Procentowy udział powierzchni użytków rolnych w stosunku do powierzchni gminy wynosi ~ 84 % tj. 6 211 ha. Gmina ma niski wskaźnik lesistości, stąd lasy zajmują powierzchnię 371 ha, a pozostałe grunty i nieużytki 761 ha.

W granicach administracyjnych gminy około 370,4 ha stanowią lasy (dane GUS za 2008 rok), w tym 224,4 ha – lasy państwowe i 151,2 ha – lasy prywatne. Powierzchnia lasów stanowi 5,1% ogólnej powierzchni gminy. Większe kompleksy o powierzchni 150 i 170 ha występują w rejonie wsi Ladorudzek, natomiast mniejsze w okolicach Grzegorzewa, Zabłocia i Borysławic Kościelnych.

2.8 Stan środowiska

Wody podziemne

Monitoring jakości wód podziemnych, to system oceny stanu i oceny zmian stanu chemicznego wód podziemnych, polegający na prowadzeniu w wybranych, reprezentatywnych punktach pomiarowych, powtarzalnych pomiarów i badań, a także interpretacji wyników tych badań w aspekcie ochrony środowiska wodnego.

Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych. Monitoring wód podziemnych jest w Polsce prowadzony w sieciach: krajowej, regionalnych i lokalnych. Monitoring jakości wód podziemnych prowadzony jest przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Jednym z zadań realizowanych w ramach powierzonych PiG - PIB zadań, jest ocena stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, polegająca na szczegółowej analizie corocznych danych pomiarowych w punktach badawczych. Wynikiem tej analizy jest klasyfikacja wód podziemnych w punkcie w zakresie: jakości wód (klasy I–V) oraz stanu chemicznego JCWPd (dobry / słaby). Wykorzystywane są dane z sieci monitoringu systemu PMS oraz informacje wytworzone przez państwową służbę hydrogeologiczną (m.in. dostępne schematy warunków hydrogeologicznych i modele koncepcyjne). Metodyka oceny stanu chemicznego JCWPd jest dostosowana do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych i wytycznych Komisji Europejskiej. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, wyróżnia się trzy rodzaje monitoringu stanu chemicznego wód podziemnych, tj. monitoring diagnostyczny, operacyjny i badawczy. Różnica pomiędzy poszczególnymi rodzajami monitoringu wynika z różnicy celów dla nich określonych, a mianowicie:

- Monitoring diagnostyczny jednolitych części wód podziemnych prowadzony jest w celu dokonania oceny wpływu oddziaływań wynikających z działalności człowieka oraz długoterminowych zmian wynikających zarówno z warunków naturalnych, jak i antropogenicznych. Monitoring diagnostyczny prowadzi się obecnie w Polsce raz na trzy lata (w 2007 oraz w 2010 r.) i dotyczy wszystkich jednolitych części wód podziemnych wydzielonych na terenie kraju.
- Monitoring operacyjny jednolitych części wód podziemnych prowadzony jest w celu dokonania oceny stanu chemicznego wszystkich JCWPd uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych oraz stwierdzenia obecności długoterminowych tendencji wzrostowych stężenia wszelkich zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego. Monitoringiem operacyjnym objęte są te JCWPd, które zarówno w procesie wstępnej oceny stanu chemicznego (wykonanej w 2005 r.) jak i kolejnych zostały uznane za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu w 2015 r. lub są o stwierdzonym słabym stanie chemicznym lub/i ilościowym. Zgodnie z programem Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2007–2009, monitoring operacyjny przeprowadzony został w latach 2008 i 2009, a kolejna tura planowana jest na rok 2011.
- Monitoring badawczy jednolitych części wód podziemnych może być ustanowiony w odniesieniu do pojedynczej JCWPd lub jej fragmentu w celu wyjaśnienia przyczyn nieosiągnięcia określonych dla niej celów środowiskowych, których wyjaśnienie nie jest możliwe na podstawie danych oraz informacji uzyskanych w wyniku pomiarów i badań prowadzonych w ramach monitoringu diagnostycznego i

operacyjnego. Ponadto, monitoring badawczy wprowadza się w celu wyjaśnienia przyczyn niespełnienia celów środowiskowych przez daną JCWPd jeśli z monitoringu diagnostycznego wynika, że wyznaczone cele środowiskowe nie zostaną osiągnięte, i gdy nie rozpoczęto realizacji monitoringu operacyjnego stanu chemicznego dla tej JCWPd. Monitoring badawczy wprowadza się również w sytuacji przypadkowego zanieczyszczenia JCWPd w celu zidentyfikowania zasięgu przestrzennego oraz poziomu stężeń zanieczyszczeń. Na dzień dzisiejszy nie jest prowadzony żaden monitoring badawczy na terytorium kraju.

Woda w gminie Grzegorzew pobierana jest z dwóch poziomów wodonośnych: kredowego i czwartorzędowego. Pod względem jakościowym wody czwartorzędowe cechuje podwyższona zawartość związków żelaza i manganu, w okolicy wysadu solnego – podwyższone chlorki. W ostatnich latach na terenie gminy Grzegorzew jakość wód podziemnych nie była badana. Ostatnie badania pochodzą z lat 2004, 2005, 2006. Wyniki badań przeprowadzonych dla punktu w gminie Grzegorzew – w Bylicach oraz w sąsiedztwie gminy - w Kole oraz w Dąbiu.

W sieci regionalnej monitoringu wód podziemnych w latach 2004-2006 badano wody podziemne w punkcie w Bylicach w gminie Grzegorzew:

dane obiektu:

Numer punktu pomiarowego	67
Miejscowość	Bylice
Powiat	Koło
Gmina	Grzegorzew
Numer jednolitej części wód podziemnych	PL_GB_6500_064
Głębokość stropu warstwy wodonośnej w metrach	105
Miaższość warstwy izolacyjnej w metrach	70
Stratygrafia	K
Użytkowanie terenu	zabudowa wiejska
Klasa wód w roku 2004	IV
Klasa wód w roku 2005	IV
Klasa wód w roku 2006	IV

Charakterystyka otworu kontrolno-pomiarowego sieci krajowej monitoringu wód podziemnych w Dąbiu:

Nazwa otworu	Rok	GZWP	Wody GZWP	JCWP	Stratygrafia	Głębokość otworu ppt	Głębokość stropu	Klasa czystości	Wskaźniki w zakresie stężeń odpowiadających wodzie o niskiej klasie
Dąbie	2005	150	G	79	Cr	75 m	2,4 m	IV	Fe, NH ₄
	2006							III	Fe

Źródło: wg. PIG (G – gruntowe, Cr – kreda).

Charakterystyka otworu badawczego monitoringu regionalnego wód podziemnych w Dąbiu:

Nr	Lokalizacja	Rok	Poziom	Zbiornik/ Głębokość	Klasa czystości	Wskaźniki w zakresie stężeń odpowiadających wodzie o niskiej klasie
67	Dąbie	2005	K	LZWP/ 150 m	IV	Fe, NH ₄ , węglowodany
		2006			IV	Fe, Na, NH ₄ , O ₂ rozpuszczony, Cl, węglowodany

Źródło: Raport o stanie środowiska w województwie wielkopolskim w 2005 i 2006 r. (K – kreda, LZWP – Lokalny zbiornik Wód Podziemnych).

Charakterystyka otworu kontrolno-pomiarowego w sieci krajowej monitoringu wód podziemnych w Kole:

Numer otworu	497	1914
Nazwa otworu	Koło	Koło
Powiat	Kolski	Kolski
Gmina	Koło	Koło
Głębokość stropu warstwy wodonośnej w metrach	WIOŚ nie posiada informacji	56
Numer jednolitej części wód podziemnych	PL_GB_6500_064	PL_GB_6500_064
Stratygrafia	Q	Cr3
Użytkowanie terenu	obszar zabudowany	WIOŚ nie posiada informacji
Klasa wód w roku 2004	V	-999
Klasa wód w roku 2005	V	-999
Klasa wód w roku 2006	-999	III

Charakterystyka otworu kontrolno-pomiarowego w sieci regionalnej w Kole:

Numer punktu pomiarowego	66
Miejscowość	Koło
Powiat	Koło
Gmina	Koło
Numer jednolitej części wód podziemnych	PL GB 6500 064
Głębokość stropu warstwy wodonośnej w metrach	18
Miąższość warstwy izolacyjnej w metrach	3
Stratygrafia	K
Użytkowanie terenu	zabudowa miejska
Klasa wód w roku 2004	IV
Klasa wód w roku 2005	IV
Klasa wód w roku 2006	IV

Wyniki powyższych badań monitoringowych wód podziemnych przeprowadzone w 2005 r. i w 2006 r. zostały ocenione zgodnie z obowiązującym wówczas rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11.02.2004 r. w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód powierzchniowych i podziemnych, sposobu prowadzenia monitoringu oraz sposobu interpretacji wyników i prezentacji wód (Dz. U. Nr 32, poz. 284).

Według aktualnego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.07.2008 r. dotyczącego kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 32, poz. 284) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- klasa I - wody bardzo dobrej jakości, w których:
 - wartości elementów fizykochemicznych są kształtowane wyłącznie w efekcie naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych i mieszczą się w zakresie wartości stężeń charakterystycznych dla badanych wód podziemnych (tła hydrogeochemicznego),

- wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka;
- klasa II - wody dobrej jakości, w których:
 - wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych,
 - wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo jest to wpływ bardzo słaby;
- klasa III - wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka;
- klasa IV - wody niezadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka;
- klasa V - wody złej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka.

Od roku 2007 na obszarze województwa wielkopolskiego badania chemizmu wód podziemnych w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego prowadzone są przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu prowadzi monitoring wyłącznie na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych, do których nie należą tereny gminy Grzegorzew. W 2009 roku badania jakości wód podziemnych prowadzone były w ramach monitoringu operacyjnego, którym zostały objęte jednolite części wód podziemnych zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu. Nie prowadzono badań na terenie gminy Grzegorzew.

Zgodnie z zaleceniami Polityki Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do 2016 roku, ochronę wód podziemnych realizuje się poprzez racjonalizację użytkowania wody, a przede wszystkim restrukturyzację użytkowania wód podziemnych w kierunku zabezpieczania zapotrzebowania ludności na wodę pitną i surowiec dla przemysłu spożywczego. Przemysł i rolnictwo powinny korzystać przede wszystkim z zasobów wód powierzchniowych. Konieczna jest też poprawa stanu działań ukierunkowanych na zapobieganie zanieczyszczeniu i przywracanie wodom ich właściwego stanu ekologicznego i realizacja budowy zbiorników retencyjnych i programów odbudowy małej retencji. Powiat ma w związku z tym zadania w zakresie wydawania pozwoleń wodno-prawnych i zalecanie przeglądów istniejących systemów i urządzeń odbierających ścieki na swoim terenie.

Wody powierzchniowe

Ocenę jakości wód powierzchniowych na terenie gminy Grzegorzew określono na podstawie monitoringu prowadzonego w 2008 roku według obowiązującego wówczas rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód powierzchniowych i podziemnych, sposobu prowadzenia monitoringu oraz sposobu interpretacji wyników i prezentacji stanu tych wód (Dz. U. Nr 32, poz. 284). Aktualnie obowiązującym aktem prawnym dotyczącym sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych jest rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 r. (Dz. U. z 2008 r., Nr 162, poz. 1008).

Na terenie Gminy Grzegorzew w 2008 roku kontrolą objęto rzekę Rgilewkę (punkt pomiarowy – Bartłogi 13,0 km. Wyniki badań wód określono na podstawie 12 pobranych prób.

W profilu sklasyfikowano wody według zasad monitoringu diagnostycznego, jak również pod kątem warunków do bytowania ryb. W tabelach poniżej przedstawiono ocenę jakości wód rzek na terenie gminy Grzegorzew pod względem przydatności do bytowania ryb oraz zestawienie ocen jakości wód płynących objętych monitoringiem diagnostycznym w 2008 roku.

Zestawienie oceny jakości wód płynących objętych monitoringiem diagnostycznym w 2008 roku

Rzeka	Punkt pomiarowo-kontrolny	Km biegu rzeki	Gmina	Powiat	Klasa ogólna	Wyniki pomiarów wskaźników i substancji w 2008 roku			
						Nazwa wskaźnika decydującego o klasie czystości	Jednostka	Średnie stężenie	Klasa wskaźnika jakości wód
Rgilewka	Barłogi	13,0	Grzegorzew	kolski	II	Zawiesina ogólna	mg/l	2,583	I
						Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	8,721	I
						BZT ₅	mg O ₂ /l	0,202	II
						OWO	mg C/l	1,226	II
						Azot amonowy	mg N _{NH4} /l	5,910	I
						Azot Klejdalha	mg N/l	8,800	II
						Azot ogólny	mg N/l	7,147	poniżej stanu dobrego
						Fosfor ogólny	mg P/l	0,534	
						Substancje rozpuszczone	mg/l	1295,000	

Tabela 3.4. Zestawienie ocen jakości wód płynących pod kątem przydatności wód do bytowania ryb w warunkach naturalnych w 2008 roku

Rzeka	Punkt pomiarowo-kontrolny	Km biegu rzeki	Gmina	Powiat	Wyniki pomiarów wskaźników i substancji w 2008 roku		
					Nazwa wskaźnika decydującego o klasie czystości	Jednostka	Wynik przydatności wód dla życia ryb
Rgilewka	Barłogi	13,0	Grzegorzew	kolski	Zawiesina ogólna Tlen rozpuszczony BZT ₅ Azot amonowy Azotyny Fosfor ogólny	mg/l mg O ₂ /l mg O ₂ /l mg N _{NH4} /l mg NO ₂ /l mg P/l	łososiowate nie odpowiada normie karpiołate łososiowate nie odpowiada normie nie odpowiada normie

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód pochodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załącznikach nr 1-4 do Rozporządzenia dla klasy II.

Klasa elementów biologicznych - II

Stan ekologiczny w punkcie pomiarowo-kontrolnym: **umiarkowany**

Stan ekologiczny w jednolitej części wód: **umiarkowany**.

Wg Wyników badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2010 stan wody w rzece Rgilewce w Barłogach na terenie gminy Grzegorzew oraz w Powierciu – za gminą Grzegorzew przedstawiał się następująco:

RGILEWKA – BARŁOGI

KATEGORIA WÓD: WODY NATURALNE

Potok

– typ 17 (potok nizinny piaszczysty)

Jednolita Część Wód (JCW):

– nazwa – Rgilewka do Strugi Kielczewskiej

– kod – PLRW6000171833249

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk):

nazwa ppk – Rgilewka - Barłogi

kod ppk – PL02S0501_0864

kilometr biegu cieku – 13

współrzędne geograficzne ppk: 18°46'15,773" 52°13'28,02" 18,771048; 52,22445

Gmina: Grzegorzew

Powiat: kolski

Dorzecze: Odra

RZGW: Poznań

WYNIKI BADAŃ STANU EKOLOGICZNEGO WÓD w punkcie pomiarowo-kontrolnym RGILEWKA – BARŁOGI na podstawie wyników badań z roku 2010

Lp.	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maximum	Data	Średnia roczna	Percentyl 90*	Klasa wskaźnika jakości wód
1	Temperatura wody	°C	12	0,5	2010-12-07	21,0	2010-06-07	9,7	20,7	I
2	Odczyn	pH	12	7,7	2010-01-06	8,1	2010-10-05	7,9	8,0	I
3	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	12	5,3	2010-06-07	11,7	2010-04-07	9,167	6,83	II
4	BZT ₅	mg O ₂ /l	12	0,8	2010-03-15	3,7	2010-06-07	2,267	3,51	II
5	Ogólny węgiel organiczny	mg C/l	12	7,35	2010-08-02	18,03	2010-07-05	10,348	13,58	II
6	Azot amonowy	mg N _{NH4} /l	12	0,019	2010-09-06	1,356	2010-02-15	0,252	0,554	I
7	Azot Kjeldahla	mg N/l	12	0,661	2010-11-02	2,365	2010-02-15	1,363	1,731	II
8	Azot azotanowy	mg N _{NO3} /l	12	1,211	2010-07-05	16,772	2010-12-07	7,561	13,379	poniżej stanu dobrego
9	Azot ogólny	mg N/l	12	2,363	2010-07-05	17,858	2010-12-07	8,955	14,921	poniżej stanu dobrego
10	Fosfor ogólny	mg P/l	12	0,072	2010-04-07	0,473	2010-08-02	0,202	0,303	II
11	Przewodność w 20 °C	µS/cm	12	786	2010-04-07	2690	2010-11-02	1567	2474	poniżej stanu dobrego
12	Substancje rozpuszczone	mg/l	12	413	2010-07-05	2071	2020-11-02	1060,3	1771,6	poniżej stanu dobrego
13	Makrofitowy indeks rzeczny	indeks	1	32,50	2010-08-18	32,50	2010-08-18	-	-	III

*dla tlenu rozpuszczonego podano wartość percentyla 10

Wypełnienie kolorem żółtym – określenie klasy wskaźnika na podstawie wartości maksymalnej lub minimalnej, percentyla 90 w zależności od liczby pobranych próbek.

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla klasy II

Klasa elementów biologicznych – III

RGILEWKA – POWIERCIE

KATEGORIA WÓD: WODY NATURALNE

Rzeka

– typ 24 (mała i średnia rzeka na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych – rzeka zatrofiona)

Jednolita Część Wód (JCW):

- nazwa – Rgilewka od Strugi Kielczewskiej do ujścia
- kod – PLRW6000241833299

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk):

nazwa ppk – Rgilewka – Powiercie

kod ppk – PL02S0501_0865

kilometr biegu cieku – 0,7

współrzędne geograficzne ppk: 18°40'55,873" 52°10'27,473" 18,682187; 52,174298

Gmina: Koło

Powiat: kolski

Dorzecze: Odra

RZGW: Poznań

WYNIKI BADAŃ STANU EKOLOGICZNEGO WÓD w punkcie pomiarowo-kontrolnym RGILEWKA – POWIERCIE na podstawie wyników badań z roku 2010

Lp.	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maximum	Data	Średnia roczna	Percentyl 90*	Klasa wskaźnika jakości wód
1	Temperatura wody	°C	12	0,5	2010-12-07	21,9	2010-07-05	9,7	20,9	I
2	Odczyn	pH	12	7,5	2010-08-02	8,4	2010-02-23	7,9	8,4	I
3	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	12	4,8	2010-08-02	10,9	2010-01-06	7,742	4,92	poniżej stanu dobrego
4	BZT ₅	mg O ₂ /l	12	0,9	2010-03-15	5,2	2010-02-23	2,417	3,7	II
5	Ogólny węgiel organiczny	mg C/l	12	9,2	2010-10-05	15,2	2010-06-07	11,44	14,177	II
6	Azot amonowy	mg N _{NH4} /l	12	0,116	2010-06-07	1,019	2010-02-23	0,377	0,891	II
7	Azot Kjeldahla	mg N/l	12	0,908	2010-10-05	2,6	2010-02-23	1,611	2,4	poniżej stanu dobrego
8	Azot azotanowy	mg N _{NO3} /l	12	1,036	2010-07-05	13,864	2010-12-07	6,452	11,668	poniżej stanu dobrego
9	Azot ogólny	mg N/l	12	2,715	2010-07-05	14,928	2010-12-07	8,142	14,07	poniżej stanu dobrego
10	Fosfor ogólny	mg P/l	12	0,068	2010-03-15	0,282	2010-02-23	0,168	0,259	II
11	Przewodność w 20 °C	µS/cm	12	628	2010-04-07	1540	2010-08-02	914	1085	II
12	Substancje rozpuszczone	mg/l	12	518	2010-02-23	949,5	2010-08-02	690,7	809,4	poniżej stanu dobrego
13	Chlorofil <i>a</i>	µg/l	8	1,1	2010-09-06	23,0	2010-07-05	7,813	15,748	I
14	Fitobentos (Indeks okrzemkowy)	indeks	1	0,34	2010-09-27	0,34	2010-09-27	-	-	III

*dla tlenu rozpuszczonego podano wartość percentyla 10

Wypelnienie kolorem żółtym – określenie klasy wskaźnika na podstawie wartości maksymalnej lub minimalnej, percentyla 90 lub średniej w zależności od liczby pobranych próbek.

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla klasy II

Klasa elementów biologicznych – III

**OCENA POD KĄTEM PRZYDATNOŚCI WÓD DO BYTOWANIA RYB W
WARUNKACH NATURALNYCH
w punkcie pomiarowo-kontrolnym RGILEWKA – BARLOGI
na podstawie wyników badań z roku 2010**

Lp.	Wskaźnik Jakości	Jednostka	Liczba prób	Wynik przydatności wód dla życia ryb
1	Temperatura wody	°C	12	Lososiowate
2	Zawiesiny ogólne	mg/l	12	Lososiowate
3	Odczyn	pH	12	Lososiowate
4	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	12	Karpowate
5	BZT5	mg O ₂ /l	12	Karpowate
6	Azot amonowy	mg NNH ₄ /l	12	non
7	Niejonowy amoniak	mg NH ₃ /l	12	Lososiowate
8	Azotyny	mg NO ₂ /l	12	non
10	Cynk ogólny	mg Zn/l	12	Lososiowate
11	Miedź	mg Cu/l	12	Lososiowate

**OCENA POD KĄTEM PRZYDATNOŚCI WÓD DO BYTOWANIA RYB W
WARUNKACH NATURALNYCH
w punkcie pomiarowo-kontrolnym RGILEWKA – POWIERCIE
na podstawie wyników badań z roku 2010**

Lp.	Wskaźnik Jakości	Jednostka	Liczba prób	Wynik przydatności wód dla życia ryb
1	Temperatura wody	°C	12	Lososiowate
2	Zawiesiny ogólne	mg/l	12	Lososiowate
3	Odczyn	pH	12	Lososiowate
4	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	12	non
5	BZT5	mg O ₂ /l	12	Karpowate
6	Azot amonowy	mg NH ₄ /l	12	non
7	Niejonowy amoniak	mg NH ₃ /l	12	non
8	Azotyny	mg NO ₂ /l	12	non
10	Cynk ogólny	mg Zn/l	12	Lososiowate
11	Miedź	mg Cu/l	12	Lososiowate

Powietrze atmosferyczne

Występujące na terenie gminy źródła zanieczyszczeń powietrza z uwagi na rodzaj wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń można podzielić na dwie podstawowe grupy: powodujące wysoką oraz niską emisję.

Zanieczyszczenia podstawowe (dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i pył) powstają głównie podczas spalania paliw w elektrowniach, elektrociepłowniach, kotłowniach lokalnych i zakładach pracy. Stężenia tych zanieczyszczeń charakteryzują się wyraźną zmiennością w ciągu roku, w sezonie zimowym następuje wzrost ilości dwutlenku siarki i pyłu. Na jakość powietrza wpływają także zanieczyszczenia powstające w wyniku procesów technologicznych, emitowane ze źródeł mobilnych oraz zanieczyszczenia wtórne powstające w wyniku reakcji i przemian związków w zanieczyszczonej atmosferze. Zanieczyszczenia usuwane są z atmosfery poprzez proces suchego osiadania lub wymywania przez opady atmosferyczne oraz w wyniku reakcji chemicznych, które prowadzi do powstania innych związków chemicznych zwanych zanieczyszczeniami wtórnymi. Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem polega na zapobieganiu przekraczania dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu i ograniczaniu ilości lub eliminowaniu wprowadzania do powietrza tych substancji.

Na jakość powietrza na terenie gminy ma wpływ wiele czynników, do których zaliczyć należy:

- strumień zanieczyszczeń powietrza dopływający spoza terenu gminy,
- punktowe źródła emisji z jednostek organizacyjnych,
- punktowe źródła emisji tworzące tzw. niską emisję, jak np. małe kotłownie, piece indywidualnych gospodarstw domowych,
- emisja powierzchniowa,
- emisja wtórna zanieczyszczeń pyłowych spowodowana warunkami atmosferycznymi i ruchem pojazdów,
- ruch pojazdów na drogach powodujący emisję zanieczyszczeń „komunikacyjny”.

Na terenie gminy nie ma zbiorczej sieci ciepłowniczej, a zaopatrzenie w ciepło odbywa się z indywidualnych źródeł. Ważniejsze podmioty gospodarcze posiadają zmodernizowane systemy grzewcze i technologiczne źródła energii – na olej i energię elektryczną. Są to: „GLASPO”, „ANDROPOL”, UBOJNIA Krzysztof Mejsner, „PREM”.

Pozostałe źródła to tzw. niska emisja z mniejszych podmiotów gospodarczych, indywidualnych systemów grzewczych oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Obiekty użyteczności publicznej częściowo są zmodernizowane pod kątem zaopatrzenia w ciepło:

Ludowy Bank Spółdzielczy w Strzałkowie Oddział w Kole – zainstalowane kotły olejowe,

Apteka „Pod Złotym Tygielkiem” – ogrzewanie olejowe,

Szkoła Podstawowa w Barłogach i w Bylicach Kolonii – ogrzewanie olejowe.

Zaopatrzenie w ciepło pozostałych obiektów użyteczności publicznej odbywa się poprzez węglowo-miałowe źródła ciepła. Zaopatrzenie w ciepło obiektów mieszkalnych odbywa się przeważnie poprzez paleniska piecowe lub w nowszych budynkach lokalne instalacje centralnego ogrzewania. Głównym czynnikiem grzewczym na obszarach jest węgiel i jego pochodne. Sporadycznie występują instalacje centralnego ogrzewania oparte na oleju opałowym lub gazie propan - butan.

W 2009 r. na terenie Gminy Grzegorzew, przy granicy z gminą Koło pobudowane zostały 3 elektrownie wiatrowe o łącznej mocy 3 MW.

Celem corocznej oceny jakości powietrza jest uzyskanie informacji o stężeniach zanieczyszczeń na obszarze stref, w tym aglomeracji, w zakresie umożliwiającym:

- dokonanie klasyfikacji stref w oparciu o przyjęte kryteria – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a także poziom docelowy, poziom celu długoterminowego określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów. Klasyfikacja stanowi podstawę do podjęcia decyzji o potrzebie działań na rzecz poprawy jakości powietrza w strefie (opracowanie programów ochrony powietrza);
- wskazanie prawdopodobnych przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń w określonych rejonach; określenie przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń, w rozumieniu wskazania źródeł emisji odpowiedzialnych za zanieczyszczenie powietrza w danym rejonie, często wymaga przeprowadzenia złożonych analiz, z wykorzystaniem obliczeń za pomocą modeli matematycznych. Analizy takie stanowią element programu ochrony powietrza;
- wskazanie potrzeb w zakresie wzmocnienia istniejącego systemu monitoringu i oceny. W trakcie oceny rocznej prowadzona jest analiza pod kątem wskazań do reorganizacji systemu monitoringu w województwie.

Do oceny jakości powietrza atmosferycznego służą normatywne wartości stężeń ustalone zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu, (Dz. U. Nr 47, poz. 281).

Rozporządzenie wiąże się z obowiązkiem podjęcia działań w celu poprawy jakości powietrza w strefie (powiecie) w przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń z uwzględnieniem marginesów tolerancji oraz przynajmniej utrzymania stanu zanieczyszczenia na poziomie dopuszczalnym. Działania te podejmuje się zależnie od wyników tzw. oceny bieżącej.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Stan jakości powietrza (imisja zanieczyszczeń) zależy od rozmieszczenia źródeł emisji oraz od czynników powodujących rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń. W związku z tym jest zmienny w czasie i przestrzeni, a amplituda wartości stężeń zanieczyszczeń może wahać się o kilka rzędów wielkości (zależnie od substancji).

Zagrożenie złą jakością powietrza, z wyjątkiem występowania stężeń ozonu, charakteryzuje zwykle tylko tereny głównych skupisk ludności w starym budownictwie, występuje ono nie według granic administracyjnych, ale liniowo wzdłuż tras komunikacyjnych.

Największe średnioroczne stężenia zanieczyszczeń w gminie są głównie wynikiem oddziaływania licznych niskich emitorów o małej emisji jednostkowej (w tym domowych kominów skupionych zwykle w środkowych częściach miejscowości ze starą zabudową) i w mniejszym stopniu wpływu wysokich emitorów o znacznej emisji jednostkowej. Niekorzystne warunki w zakresie jakości powietrza występują wzdłuż ulic o zwartej, obustronnej zabudowie, będących tranzytowymi ciągami komunikacyjnymi. W takich obszarach zazwyczaj występują podwyższone stężenia NO₂, CO, formaldehydu, benzenu, itp.

Zgodnie ze strefami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. Nr 52, poz. 310) gmina Grzegorzew jest położona w strefie konińsko-kolskiej. Strefa ta została wyznaczona dla celów oceny jakości powietrza z określeniem wymagań w zakresie systemu ocen rocznych dla SO₂, NO₂, NO_x, PM10, Pb, CO, C₆H₆, O₃, As, Ni, Cd i B(a)P. Pomiar w tym zakresie przeprowadził w 2009 roku Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Klasyfikacja stref z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia i ochrony roślin dla strefy konińsko-kolskiej wg rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2009.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy									
<i>Kryteria ustanowione w celu ochrony zdrowia</i>									
SO ₂ ,	NO ₂	PM10,	C ₆ H ₆	CO	BaP	As	Cd	Ni	Pb
A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
<i>Kryteria ustanowione w celu ochrony roślin</i>									
SO ₂ ,					NO _x				
A					A				

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwa wielkopolskim za rok 2009

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza atmosferycznego w 2009 roku na terenie województwa wielkopolskiego:

- w celu ochrony roślin sklasyfikowano 10 stref i pod kątem SO₂ i NO_x strefę w tym konińsko-kolską, w której położona jest gmina Grzegorzew zaliczono do klasy A;
- w celu ochrony zdrowia sklasyfikowano 14 stref, a wszystkie parametry podlegające ocenie w strefie konińsko-kolską zaklasyfikowano do klasy A.

Na terenie województwa wielkopolskiego odnotowano również przekroczenia poziomu docelowego ozonu, w związku z tym do klasy C zaliczono strefę wielkopolską (zarówno w celu ochrony zdrowia jak i

roślin). Ozon jest zanieczyszczeniem wtórnym powstającym w większych stężeniach przy sprzyjających warunkach meteorologicznych, w atmosferze zawierającej tzw. prekursorzy ozonu (np.: tlenki azotu, węglowodory) uczestniczące w procesie powstawania ozonu w troposferze.

W roku 2011 na terenie województwa wielkopolskiego przeprowadzono kolejną roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego, dotyczącą roku 2010.

1. W wyniku oceny:

- pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską:
 - dla SO₂ i NO_x zaliczono do klasy A,
 - dla ozonu zaliczono do klasy C;
 - pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:
 - dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu – wszystkie strefy w klasie A;
 - dla poziomu dopuszczalnego pyłu PM_{2,5} – strefę aglomeracja poznańska w klasie A, natomiast strefę miasto Kalisz i strefę wielkopolską – w klasie B;
 - ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ – wszystkie strefy w klasie C,
 - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu – wszystkie strefy w klasie C;
 - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego dla ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy C, pozostałe strefy do klasy A;
 - dla poziomu celu długoterminowego ozonu – wszystkie strefy w klasie D₂.
2. Przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ dotyczą wyłącznie stężeń 24-godzinnych. Nie są przekraczane stężenia średnie dla roku.
3. Należy podkreślić, że stężenia pyłu wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).
4. Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

Klimat akustyczny

Klimat akustyczny środowiska kształtują następujące podstawowe typy źródeł hałasu:

- komunikacyjne (drogowe, kolejowe, lotnicze),
- przemysłowe,
- komunalne.

Badania hałasu wskazują na poszerzanie obszarów o niekorzystnym klimacie akustycznym, co w konsekwencji prowadzi do objęcia szkodliwym wpływem hałasu coraz większej liczby ludzi. Dane dostępne w literaturze mówią o tym, że około 1/3 mieszkańców Polski narażona jest na ponadnormatywny hałas. Wpływ hałasu na zdrowie i samopoczucie ludzi nie został jeszcze w pełni rozpoznany. Niemniej z dotychczasowych badań wynika, że hałas jest odpowiedzialny za wiele schorzeń natury psychosomatycznej. Stąd potrzeba podejmowania działań na rzecz ochrony przed hałasem.

Zagadnienia dotyczące hałasów przemysłowych są dobrze rozpoznane, istniejące konflikty na terenie gminy Grzegorzew mają zwykle charakter lokalny, a obowiązujące regulacje prawne oraz dostępne technologie i metody zmniejszania hałasu, umożliwiają skuteczną eliminację istniejących zagrożeń.

Na terenie kraju oceny stanu klimatu akustycznego i poziomu zagrożenia hałasem dokonywane są na podstawie wyników akcji pomiarowych realizowanych przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska zgodnie z założeniami systemu kontrolowania i ewidencji obiektów emitujących hałas.

Obowiązujące obecnie procedury lokalizacyjne, system opracowywania przez inwestorów raportów oddziaływania projektowanych inwestycji na środowisko oraz system kontroli i egzekucji pozwalają znacznie ograniczyć negatywny wpływ na komponenty środowiska związane z emisją hałasu z poszczególnych obiektów.

Rosnący problem stanowi hałas komunikacyjny, który zależy od gęstości sieci drogowej i natężenia ruchu. Do źródeł hałasu komunikacyjnego (drogowego) należy zaliczyć:

- pojazdy samochodowe,
- inne pojazdy i maszyny poruszające się po drogach za pomocą własnego napędu,
- drogi jako umowne liniowe źródła hałasu.

W ostatnich latach na terenie gminy Grzegorzew nie były prowadzone pomiary hałasu. Największe natężenie ruchu na terenie Gminy występuje na drodze krajowej nr 92 relacji Poznań-Warszawa, której długość w granicach gminy wynosi 9,159 km.

Przez gminę przebiega także linia kolejowa Warszawa-Poznań, na której znajduje się stacja kolejowa Barłogi oraz linia kolejowa relacji Gdynia-Katowice. Skrzyżowanie obu linii kolejowych znajduje się w miejscowości Grodna. Brak aktualnie danych dotyczących zasięgu ponadnormatywnego hałasu pochodzącego od linii kolejowych na terenie gminy Grzegorzew, wg danych udostępnionych przez

zarządcę linii kolejowej przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego miasta Koła, zasięg ten może sięgać do 150m od torów kolejowych.

Aktualne dane o przekroczeniu standardów jakości środowiska powodowanych przez drogi krajowe wg danych uzyskanych po zawiadomieniu o przystąpieniu do sporządzenia studium od GDDKiA Oddział w Poznaniu, wskazują odległości negatywnego oddziaływania drogi krajowej nr 92 na terenie gminy Grzegorzew

- 170m dla obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi,
- 25m dla obiektów budowlanych nie przeznaczonych na pobyt ludzi.

Z powyższych danych wynika konieczność stosowania zabezpieczeń dźwiękochłonnych dla istniejących terenów zabudowy podlegających ochronie akustycznej znajdującej się w strefie przekroczenia hałasu wzdłuż drogi krajowej. W strefie tej nie można lokalizować nowych terenów podlegających ochronie akustycznej lub przy ich lokalizacji, staraniem inwestorów należy wykonać środki zabezpieczające.

3. DZIEDZICTWO KULTUROWE I DOBRA KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

3.1 Zarys historii gminy.

Pierwsze udokumentowane wzmianki o Grzegorzewie pochodzą z 1236 roku, kiedy to Władysław Odonic darował wieś arcybiskupom gnieźnieńskim. Grzegorzew jest jedną z najstarszych osad i parafii w Polsce. Nazwa wsi pochodzi od imienia arcybiskupa gnieźnieńskiego Grzegorza Fulko. 13 września 1331 roku Grzegorzew został zniszczony przez wojska krzyżackie, które szły tędy na Kalisz. W 1357 r. miejscowość zyskała prawa miejskie. O znaczeniu Grzegorzewa świadczy fakt, iż w 1422 r. delegat apostolski na miejscowej plebani prowadził rozmowy z arcybiskupem gnieźnieńskim, prymasem Polski Mikołajem Trąbą, w sprawie sporu Władysława Jagiełły z Krzyżakami. Rozmowy musiały być bardzo owocne - 27 września 1422 roku Polska zawarła z Krzyżakami pokój. Przy parafii istniała szkoła, a nauka w niej musiała stać na wysokim poziomie skoro na liście studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego w 1434 roku znajdujemy Martinusa Laurencji de Grzegorzewo. Zabezpieczeniem materialnym dla parafii była wieś Otałaż, dziś stanowiąca część Grzegorzewa.

W 1550 roku na mocy przywileju Zygmunta Augusta arcybiskup Michał Dzierzgowski ulokował miasto na prawie magdeburskim. Rozpoczął się wówczas szybki rozwój Grzegorzewa. W roku 1793 były w Grzegorzewie 4 karczmy, 3 warzelnie wódki, pracowało 3 rzeźników i 3 innych rzemieślników. Na przełomie XVIII/XIX w. miasto stało się poważnym ośrodkiem przemysłu sukienniczego, tkactwa i garncarstwa - charakterystycznego wówczas dla całego regionu. Po wielkim pożarze w 1856 roku, w którym spłonęło 187 budynków, Grzegorzew utracił prawa miejskie w 1870 r. Niepodległości doczekał, jako wieś zaboru rosyjskiego.

3.2 Zabytki

Szczegółowy wykaz obiektów zabytkowych wraz z adresami poszczególnych obiektów zarówno obiektów wpisanych do rejestru zabytków jak i postulowanych do objęcia ochroną konserwatorską poprzez wprowadzenie odpowiednich ustaleń w planach miejscowych należy uwzględnić w sporządzanej przez gminę gminnej ewidencji zabytków oraz w gminnym programie opieki nad zabytkami. Aktualnie gmina nie posiada gminnej ewidencji zabytków. Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy aktualizować dane dotyczące obiektów zabytkowych.

Archeologia

Obszar gminy Grzegorzew został rozpoznany archeologicznie. W wyniku przeprowadzonej kwerendy archiwalnej oraz badań powierzchniowych zarejestrowano kilkadziesiąt stanowisk archeologicznych. Na terenie gminy Grzegorzew zarejestrowano stanowiska archeologiczne począwszy od neolitu (kultury: pucharów lejkowatych, amfor kulistych), poprzez epokę wczesnego brązu, kulturę łużycką, kulturę przeworską, średniowiecze aż po okres nowożytny. Zasięg stanowisk archeologicznych został wyznaczony na mapach na podstawie badań powierzchniowych. Jednak nie musi on odpowiadać dokładnie zasięgowi występowania pozostałości osadnictwa pradziejowego pod ziemią. Dlatego należy traktować go zawsze orientacyjnie, może bowiem okazać się, że obiekty archeologiczne zalegają także w sąsiedztwie wyznaczonego na podstawie obserwacji powierzchniowej, zasięgu stanowiska. Stąd w

przypadku koncentracji stanowisk archeologicznych operuje się pojęciem strefy intensywnego występowania stanowisk archeologicznych (strefy te wskazano na rysunku Kierunków zagospodarowania przestrzennego). Wszystkie zewidencjonowane stanowiska archeologiczne oraz strefy ich występowania podlegają ochronie konserwatorskiej zgodnie z art. 6 ust.1, pkt.3, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r, o ochronie i opiece nad zabytkami (Dz. U nr 162, poz. 1568 ze zmianami). W trakcie prac ziemnych stanowiska te mogą ulec bezpowrotnemu zniszczeniu i utraczona zostanie ich wartość naukowa. Część zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych na terenie gminy, to stanowiska archiwalne, znane jedynie z literatury bądź starszych badań. Posiadane informacje na temat stanowisk archeologicznych pochodzą z lat 80. i 90. XX w., stąd niezbędna jest weryfikacja posiadanych informacji na temat zasobów archeologicznych. Aby prawidłowo rozpoznać teren zachodzi konieczność przeprowadzenia rozpoznawczych badań powierzchniowo – sondażowych na terenach inwestycji szerokopłaszczyznowych. W przypadku podejmowania szerokopłaszczyznowych prac ziemnych, inwestor może przystąpić do inwestycji dopiero po uzyskaniu wytycznych konserwatorskich i określenia przez WWKZ niezbędnego zakresu badań archeologicznych. Dysponujemy niepełną wiedzą na temat wszystkich stanowisk archeologicznych na terenie planowanej inwestycji. Aby prawidłowo rozpoznać teren istnieje konieczność przeprowadzenia rozpoznawczych badań powierzchniowo – sondażowych (wykonanych w uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Poznaniu, Delegatura w Koninie), które pozwolą ustalić faktyczną ilość stanowisk archeologicznych znajdujących się w kolizji z planowaną inwestycją, rozpoznać ich powierzchnię oraz głębokość zalegania obiektów archeologicznych. Po zatwierdzeniu przez urząd konserwatorski sprawozdania z powyższych badań, wymagane jest przeprowadzenie, na wytypowanych stanowiskach archeologicznych, wyprzedzających inwestycję ratowniczych badań wykopaliskowych. Konieczne jest także prowadzenie nadzorów archeologicznych na całym terenie podczas trwania prac ziemnych związanych z odhumusowywaniem terenu. W przypadku odkrycia w trakcie nadzorów nowych stanowisk archeologicznych, nie ujawnionych podczas badań powierzchniowych, konieczne będzie przeprowadzenie na tych stanowiskach ratowniczych badań wykopaliskowych.

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ ZE WIDZIELNOCIONOWANYCH STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH

Obiekty w rejestrze zabytków:

Borysławice Kościelne

- kościół par. p.w. Wniebowzięcia NMP, drewn. – 1759r restaur.1818. 1856 i 1938. remont 1993 J 1998., nr rej.: 375 z 17.01.1953
- dzwonnica, drewn. z 1750 remont 1993 i 1998. nr rej.: 689 z 18.07.1969

Borysławice Zamkowe

- zespół zamkowy z ruinami zamku z ok. 1423, murami i parkiem z XIX - nr rej.: 379 z 17.01.1953

Grzegorzew

- zespół kościoła par. p.w. Wniebowzięcia NMP, drewn., 1776, rozbudowany 1885-86, nr rej.: 72 z 25.09.193. Kościół remontowany:1928, 1945, 1959 i 1991, ponadto: kapliczka z rzeźbą, św. Benona, mur., k, XVIII, dzwonnica, drewn., k. XVIII, brama, mur., k. XIX, plebania, mur., ok. 1930.

Obiekty zabytkowe:

Zespoły dworsko - parkowe, będące pozostałościami po posiadłościach ziemskich:

- *Bylice* - zespół dworski, wł. UG; dwór, ob. szkoła mur. ok,1850, obora, ob. szkoła, mur.,1850, remont 1992, park krajobrazowy ,ok.1900.
- *Grodna* - zespół dworsko-folwarczny; czworak, wł. prywatna, ob. dom nr 8a, mur.,1930, młyn, ob. magazyn wł. prywatna ,mur.,1930, park krajobrazowy,

Cmentarze czynne:

- *Borysławice Kościelne* - cmentarz par. rzymskokatolicki, I poł, XIX,
- *Grzegorzew* - cmentarz parafialny rzymskokatolicki, pocz, XIX , ogrodzenie z bramą, mur., ok. 1930, remont 1995.

Zabudowa:

- *Boguszyniec Duży*:
 - zagroda nr 6, mur. ok. 1920, remont 1975, obora, glin., ok.1939,
 - dom nr.9,glin.mur. ok. 1900,
- *Bylice* - dom nr 34, mur., ok. 1920, remont 1967,
- *Byliczki*- dom nr 57, mur., pocz. XX, remont 1998,
- *Grzegorzów – domy*:
 - pl. 1000-lecia*,
 - nr 5, drewn., ok.1880, nr 8, drewn., poł, XIX, nr 9, drewn., ok.1860, nr 12, mur., ok.1900,remont 1990, *ul. Leśna*.
 - nr 8, mur., ok.1930,
 - nr 10, mur., ok. 1930
- ul. Ogrodowa*.
 - nr I, drewn.- mur., ok. 1930, remont 1955,
 - nr6,drewn.,ok.1935,
 - ul. ks.. Starkiewicza*.
 - nr 3, drewn., ok, 1900,remont 1974,
 - nr 5, drewn.,, ok. 1920, remont 1975,
 - nr 11, drewn., k. XIX, remont 1975 i 1998
- ul. Szkolna*.
 - nr 3, mur., ok, 1880,
 - nr 15, mur.,, k.XIX,
 - nr 17, drewn., pocz, XVIII, remont 1950,

ul. Toruńska,

- nr 1, drewn., ok. 1880, remont 1994,
- nr 2, drewn., k. XIX,
- nr 9, mur., k. XIX, remont 1996,
- nr 17, drewn., pocz. XIX,
- nr 25, mur., k. XIX, remont 1970,

ul. Uniejowska,

- nr 2, drewn.- mur., ok. 1930,
- nr 3, mur., ok. 1910, remont 1980,
- nr 5, mur., ok. 1850, remont 1970,
- nr 7, mur., k. XIX, remont 1960,
- nr 10, drewn., l ćw. XVIII, remont 1950,
- nr 11, drewn., ok. 1910, remont 1975,

ul. Warszawska

- nr 3, mur., 2 poł. XIX, remont 1998,
- nr 6, mur., l ćw. XX, remont 1999,
- nr 7, mur., 1920, remont 1999,
- nr 10, mur., ok. 1920, remont 1980, " nr 15, mur., ok. 1850, remont 1995,
- nr 17, mur., ok. 1900, remont 1995,
- nr 22, mur., ok. 1925, remont 1995,
- nr 29, wl. UG, mur., ok. 1920, remont 1995,
- nr 36, mur., ok. 1937,

ul. Zielona.

- nr 7, mur., ok. 1914,
- nr 9, mur., ok. 1914, " w 15, drewn.. XIX/XX.

- *Kielczewek*- domy nr : 17, mur., 4 ów. XIX, nr 24, mur., ok. 1910,

- Ladorudzek

- zagroda nr 10: dom, mur, 1.30 XX, obora ,mur., 1.30 XX, stodoła drewn., p. XX, szopka, drewn., p. XX,
- zagroda nr 37: dom, mur, pocz. XX, obora ,glin.-mur., pocz. XX, " zagroda m' 40: dom, drewn, 2 poł. XIX, obora ,glin., k, XIX,
- dom nr 38, drewn., ok. 1819,
- dom nr 42, drewn., k. XVIII,

- *Ladorudzek Skape* - zagroda nr 43: dom, drewn. - mur, pot XIX, remont 1999, obora ,glin, 2 poł. XIX, stodoła, drewn., 2 poł. XIX, stodoła w zagrodzie nr 42, pocz, XX,

- Ponętów Dolny

- domy nr; 20, drewn., k. XIX, 44, mur., k. XIX, 125, drewn.,ok,1930.

- Tarnówka Grzegorzewska

- domy nr; 39, mur.,1.30 XX, 57, mur.,1930.

Inne:

- *Grzegorzew - układ urbanistyczny, XIII, 1550 – .kXIXw.*, podlegający ochronie zgodnie ze strefą konserwatorską.
- *Grzegorzew - kapliczka, ul. Toruńska, mur., ok.1930,*
- *Grzegorzew - remiza strażacka, pl.1000-lecia ob. Urząd Gminy, mur., 1928, remont 1968 i 1984*
- *Tarnówka Grzegorzewska – wiatrak koźlak, drewn., k. XIX,*
- *Zabłocie - kapliczka, mur., 1937.*

Kościół Parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Grzegorzewie. Parafię p. w. Św. Mikołaja erygowano przed 1258 rokiem. Obecny kościół zbudowano na miejscu poprzedniego w 1777 roku, a rozbudowano w latach 1885 - 1888 dodając wieżę. Gruntowny remont przeprowadzono w latach 1963-1966 i w 1971 roku. Jest to największa świątynia drewniana na Ziemi Kolskiej. Sam kościół jest budynkiem drewnianym, o konstrukcji zrębowej, z zewnątrz oszalowany i kryty gontem. Wewnątrz znajduje się pięć ołtarzy barokowych,

konfesjonał rokokowy i rzeźby barokowe. Okucia drzwi pochodzą z XVIII w., a późnogotycka chrzcielnica w kształcie kielicha z bogatymi płaskorzeźbami z pocz. XVI w. W ogrodzeniu kościoła znajduje się kapliczka z ludową rzeźbą św. Benona.

Ruiny Zamku gotyckiego w Borysławicach Zamkowych. Borysławice Zamkowe to wieś położona ok. 12 km na pn.- wsch. od Koła, nad rzeką Rgilewką. Pierwsza wzmianka pochodzi z 1384 r. Wówczas wieś stanowiła własność szlachecką. Sam zamek wzniesiony został na kępie otoczonej wodą - pozostałością dawnej fosy. Zamek stanowił charakterystyczny przykład siedziby rycerskiej z I poł. XV w. Został zniszczony w 1656 r. przez wojska szwedzkie podczas „potopu” i ostatecznie popadł w ruinę w XVIII w. Do dzisiaj zachowała się część wieży bramnej, szczątki murów przedbramia oraz fragmenty murów budynków mieszkalnych.

Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Borysławicach Kościelnych. W źródłach pisanych pierwsza wzmianka występuje w 1384 r. Jest, to kościół drewniany, o konstrukcji zrębowej i jednonawowej. Został zbudowany w 1759 r. Z fundacji właściciela wsi - stolnika poznańskiego Antoniego Gorzeńskiego. Wewnątrz świątynia posiada płaski strop z zaokrąglonymi narożnikami. Na belce tęczowej z barokowym krucyfiksem wyryty jest napis fundacyjny i data budowy. Najcenniejszym zabytkiem jest Barokowy ołtarz główny z ok. 1640 r. W barokowych ołtarzach bocznych umieszczone są osiemnastowieczne obrazy. Obok kościoła wznosi się drewniana czworoboczna dzwonnica o konstrukcji słupowej z poł. XVIII w.

Budynek Urzędu Gminy w Grzegorzewie został wybudowany w 1927 r. Od strony północnej w ścianę urzędu wmurowana jest tablica poświęcona Polakom poległym i pomordowanym w okresie II wojny światowej. Na cmentarzu parafialnym w dwóch zbiorowych mogiłach pochowano 58 osób o nieznanym nazwiskach - zabitych 2 września 1939 r. podczas bombardowania.

4. DOTYCHCZASOWE PRZEZNACZENIE TERENÓW

4.1 Struktura użytkowania i przeznaczenia terenów

Powierzchnia i użytkowanie gruntów w gminie Grzegorzew

	Powierzchnia gminy	Użytki rolne				Lasy	pozostałe
		razem	grunty orne	sady	łąki i pastwiska		
w ha	7343	6211	4615	121	1475	371	761
w % całości gminy	100	84,59	62,85	1,65	20,09	5,05	10,36

4.2 Własność gruntów

W strukturze własności gruntów w gminie Grzegorzew dominują grunty osób fizycznych. Znaczący udział ma również Skarb Państwa. Własność gminną stanowi 126 ha gruntów. Udział pozostałych właścicieli gruntów kościołów i związków wyznaniowych, gminy i związków gminnych oraz powiatów i związków powiatowych w odniesieniu do powierzchni całej gminy jest niewielki.

4.3 Ruch budowlany

		Jednostka miary 2007	
MIESZKANIA			
Mieszkania oddane do użytkowania			
ogółem			
mieszkania		miesz.	13
izby		izba	75
powierzchnia użytkowa		m2	1 928
indywidualne			
mieszkania		miesz.	13
izby		izba	75
powierzchnia użytkowa		m2	1 928
BUDYNKI			
Budynki nowe oddane do użytkowania			
ogółem			
ogółem		bud.	19
mieszkalne		bud.	13
niemieszkalne		bud.	6
powierzchnia użytkowa mieszkań w nowych budynkach mieszkalnych		m2	1 928
powierzchnia użytkowa nowych budynków niemieszkalnych		m2	2 317
kubatura nowych budynków ogółem		m3	17 162
kubatura nowych budynków mieszkalnych		m3	8 035
budownictwo indywidualne			
ogółem		bud.	19
mieszkalne		bud.	13
kubatura nowych budynków ogółem		m3	17 162
kubatura nowych budynków mieszkalnych		m3	8 035

4.4 Stan prawny w zakresie planowania przestrzennego

W 1994r ustawodawca zdecydował o przyjęciu nowego modelu gospodarowania przestrzenią. O zagospodarowaniu przestrzennym ma decydować samorząd. Plany zagospodarowania przestrzennego powinny być sporządzane z udziałem społeczeństwa, zapewniając właścicielom gruntów i społeczeństwu możliwość udziału w tym procesie. Procedura przewiduje możliwość zaskarżenia uchwał rad gminy do sądu. W ustawie z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym przewidziano okres przejściowy – 5 lat na sporządzenie dla gmin studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz dla wybranych przez gminy terenów, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Po 5 latach miały stracić ważność wszystkie plany sporządzone w poprzednim, niedemokratycznym systemie prawa. Z powodu nie wywiązywania się gmin z tego obowiązku ustawodawca przedłużał okres przejściowy, w którym ważne były „stare” plany do 8 lat.

Gmina Grzegorzew sporządziła Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego do stycznia 2002r. Zostało uchwalone Uchwałą nr XXXIII/183/2002 z dnia 6 marca 2002 roku.

Następnie sporządzono miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru niemal całej gminy. Uchwalono go uchwałą Nr XIX/79/2004 z dnia 28.05.2004r (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego Nr 110, poz. 2199 z dnia 14.07.2004r) Plan sporządzono w skali 1:10.000. Aktualnie brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tylko dla niewielkiego obszaru przy drodze krajowej, w zachodniej części gminy. Aktualnie obowiązuje w/w plan dla obszaru gminy oraz zmiana planu wprowadzona Uchwałą Nr IX/47/2007 Rady Gminy w Grzegorzewie z dnia 10 sierpnia 2007 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Grzegorzew dla obszaru w miejscowości BARŁOGI działki nr 28/6 , 29 , 32/1 i 33, opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego Nr 146 z 12.10 2007 r.

5 DEMOGRAFIA

Struktura demograficzna

Liczba mieszkańców gminy Grzegorzew w latach 2007-2011

	2007	2008	2009	31.05.2011
Mężczyźni	2 826	2 796	2 795	
Kobiety	2 887	2 891	2 896	
Ogółem	5 713	5 687	5 691	5695

Dane: UG za lata 2007-2011

Struktura wiekowa ludności Gminy w wieku przedprodukcyjnym (17 lat i mniej), produkcyjnym i poprodukcyjnym została przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazuje ona na większe niż przeciętne ilości mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym (1 262 os. w 2009 roku) oraz produkcyjnym (3 571 os. w 2009 roku), co może stanowić dodatkowy atut z punktu widzenia potencjalnych inwestorów poszukujących pracowników na terenie gminy.

Ludność w wieku	2007	2008	30.11.2009
Przedprodukcyjnym	1 344	1 295	1 262
Produkcyjnym	3 530	3 539	3 571
Poprodukcyjnym	839	853	858

Dane: UG za lata 2007-2009

6 CHARAKTERYSTYKA SPOŁECZNO-GOSPODARCZA GMINY

6.1 Mieszkalnictwo

		Jednostka miary	2007
ZASOBY MIESZKANIOWE			
Zasoby mieszkaniowe wg form własności			
ogółem			
mieszkania		miesz.	1 589
izby		izba	6 491
powierzchnia użytkowa mieszkań		m2	137 651
zasoby gmin (komunalne)			
mieszkania		miesz.	4
izby		izba	13
powierzchnia użytkowa mieszkań		m2	207
zasoby zakładów pracy			
mieszkania		miesz.	11
izby		izba	34
powierzchnia użytkowa mieszkań		m2	658
zasoby osób fizycznych			
mieszkania		miesz.	1 567
izby		izba	6 421
powierzchnia użytkowa mieszkań		m2	136 367

	Jednostka miary	2007
zasoby pozostałych podmiotów		
mieszkania	miesz.	7
izby	izba	23
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	419
Zasoby mieszkaniowe wg lokalizacji		
ogółem		
mieszkania	miesz.	1 589
izby	izba	6 491
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	137 651
na wsi		
mieszkania	miesz.	1 589
izby	izba	6 491
powierzchnia użytkowa mieszkań	m2	137 651
Mieszkania wyposażone w instalacje techniczno-sanitarne		
ogółem		
wodociąg	miesz.	1 399
ustęp splukiwany	miesz.	1 088
łazienka	miesz.	1 074
centralne ogrzewanie	miesz.	964
na wsi		
wodociąg	miesz.	1 399
ustęp splukiwany	miesz.	1 088
łazienka	miesz.	1 074
centralne ogrzewanie	miesz.	964
Mieszkania wyposażone w instalacje - w % ogółu mieszkań		
w miastach		
wodociąg	%	0,0
łazienka	%	0,0
centralne ogrzewanie	%	0,0
na wsi		
wodociąg	%	88,0
łazienka	%	67,6
centralne ogrzewanie	%	60,7
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania		
1 mieszkania	m2	86,6
na 1 osobę	m2	24,5
REMONTY I MODERNIZACJE KOMUNALNYCH ZASOBÓW MIESZKANIOWYCH		
Remonty kapitalne i roboty remontowe mieszkań		
roboty remontowe - wymiana instalacji		
mieszkania	miesz.	4
mieszkania, których remont bezpośrednio dotyczył	miesz.	4
roboty remontowe - remont dachu		
mieszkania	miesz.	4
mieszkania, których remont bezpośrednio dotyczył	miesz.	4
roboty remontowe - wymiana stolarki budowlanej		
mieszkania	miesz.	4
mieszkania, których remont bezpośrednio dotyczył	miesz.	4
Ocieplenie budynków		
mieszkania w budynkach wyremontowanych	miesz.	4
mieszkania, których remont bezpośrednio dotyczył	miesz.	4

		Jednostka miary	2007
DODATKI MIESZKANIOWE			
Liczba i kwoty wypłaconych dodatków mieszkaniowych			
ogółem			
ogółem (liczba)		szt	107
kwota		zł	8 463
w zasobie prywatnym			
ogółem (liczba)		szt	107
kwota		zł	8 463

6.2 Działalność gospodarcza

		Jednostka miary	2007
PODMIOTY GOSPODARKI NARODOWEJ ZAREJESTROWANE W REJESTRZE REGON WG SEKTORÓW WŁASNOŚCIOWYCH			
Ogółem			
ogółem		jed.gosp.	306
Sektor publiczny			
podmioty gospodarki narodowej ogółem		jed.gosp.	11
państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem		jed.gosp.	10
Sektor prywatny			
podmioty gospodarki narodowej ogółem		jed.gosp.	295
osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą		jed.gosp.	260
spółki handlowe		jed.gosp.	4
spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego		jed.gosp.	3
spółdzielnie		jed.gosp.	3
stowarzyszenia i organizacje społeczne		jed.gosp.	14
PODMIOTY GOSPODARKI NARODOWEJ ZAREJESTROWANE W REJESTRZE REGON WG SEKCJI PKD			
Jednostki zarejestrowane			
ogółem			
ogółem		jed.gosp.	306
sektor publiczny		jed.gosp.	11
sektor prywatny		jed.gosp.	295
w sekcji A			
ogółem		jed.gosp.	19
sektor prywatny		jed.gosp.	19
w sekcji D			
ogółem		jed.gosp.	28
sektor prywatny		jed.gosp.	28
w sekcji F			
ogółem		jed.gosp.	40
sektor prywatny		jed.gosp.	40
w sekcji G			
ogółem		jed.gosp.	121
sektor prywatny		jed.gosp.	121
w sekcji H			
ogółem		jed.gosp.	7
sektor prywatny		jed.gosp.	7
w sekcji I			
ogółem		jed.gosp.	24
sektor prywatny		jed.gosp.	24

	Jednostka miary	2007
w sekcji J		
ogółem	jed.gosp.	6
sektor prywatny	jed.gosp.	6
w sekcji K		
ogółem	jed.gosp.	21
sektor publiczny	jed.gosp.	1
sektor prywatny	jed.gosp.	20
w sekcji L		
ogółem	jed.gosp.	10
sektor publiczny	jed.gosp.	2
sektor prywatny	jed.gosp.	8
w sekcji M		
ogółem	jed.gosp.	8
sektor publiczny	jed.gosp.	6
sektor prywatny	jed.gosp.	2
w sekcji N		
ogółem	jed.gosp.	5
sektor publiczny	jed.gosp.	1
sektor prywatny	jed.gosp.	4
w sekcji O		
ogółem	jed.gosp.	17
sektor publiczny	jed.gosp.	1
sektor prywatny	jed.gosp.	16

6.3. Rynek pracy

	Jednostka miary	2007
PRACUJĄCY W GŁÓWNYM MIEJSCU PRACY		
Pracujący wg płci		
ogółem	osoba	467
mężczyźni	osoba	187
kobiety	osoba	280
BEZROBOCIE		
Bezrobotni zarejestrowani wg płci		
ogółem	osoba	322
mężczyźni	osoba	98
kobiety	osoba	224
Udział bezrobotnych zarejestrowanych do ludności w wieku produkcyjnym		
ogółem	%	9,5
mężczyźni	%	5,4
kobiety	%	14,1

Bezrobocie w powiecie kolskim na tle kraju i Wielkopolski.

Lipiec 2011 r.	
Stopa bezrobocia	
Polska	11,8 % (Czerwiec 2011 r.)
Województwo wielkopolskie	8,6 % (Czerwiec 2011 r.)
Powiat kolski	13,6 % (Czerwiec 2011 r.)
Liczba bezrobotnych	
Ogółem	4 667
Kobiety	2 757
Zasiłkobiorky	493
Niepełnosprawni	231
Gminy	Bezrobotni / Mieszkańcy
Babiałka	468 / 8 272
Chodów	198 / 3 524
Dąbie	400 / 6 792
Grzegorzew	271 / 5 776
Kłodawa	631 / 13 577
Koło (miasto)	1280 / 23 714
Koło (gmina)	354 / 7 481
Kościelec	354 / 6 861
Olszówka	209 / 4 872
Osiek Mały	332 / 6 111
Przedecz	170 / 4 488

6.4 Usługi oświaty

Na terenie gminy Grzegorzew roku szkolnym 2009/2010 dokładnie 661 dzieci chodzi do 4 szkół podstawowych i jednego gimnazjum położonego na terenie gminy:

- do Szkoły Podstawowej w Barłogach - 108 osób
- do Szkoły Podstawowej w Borysławicach Kościelnych - 62 osób
- do Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Bylicach - 98 osób
- do Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Zawadzkiego "Zośki" w Grzegorzewie - 202 osób
- do gimnazjum w Grzegorzewie - 259 osoby

Przy szkołach w Barłogach, Borysławicach i Bylicach oraz przy przedszkolu w Grzegorzewie działają klasy zerowe (w sumie bawi i uczy się w nich 55 dzieci).

Przedszkole Gminnym w Grzegorzewie otacza opieką 51 dzieci.

		Jednostka miary	2007
SZKOLNICTWO PODSTAWOWE			
Szkoły podstawowe dla dzieci, młodzieży i dorosłych wg gestora			
szkoły podstawowe dla dzieci i młodzieży bez specjalnych			
ogółem			
ogółem		ob.	4
podporządkowane samorządowi gminnemu		ob.	4
pomieszczenia szkolne			
ogółem			
ogółem		pom.	34
podporządkowane samorządowi gminnemu		pom.	34
oddziały w szkołach			
ogółem			
ogółem		oddział	30
podporządkowane samorządowi gminnemu		oddział	30
uczniowie			
ogółem			
ogółem		osoba	455
podporządkowane samorządowi gminnemu		osoba	455
absolwenci			
ogółem			
ogółem		osoba	88
podporządkowane samorządowi gminnemu		osoba	88
Uczniowie i absolwenci wg płci			
szkoły podstawowe			
uczniowie			
ogółem			
ogółem		osoba	455
mężczyźni		osoba	216
kobiety		osoba	239
absolwenci			
ogółem			
ogółem		osoba	88
mężczyźni		osoba	42
kobiety		osoba	46
szkoły podstawowe dla dzieci i młodzieży bez specjalnych			
uczniowie			
ogółem			
ogółem		osoba	455
mężczyźni		osoba	216
kobiety		osoba	239
absolwenci			

	Jednostka miary	2007
ogółem	osoba	88
mężczyźni	osoba	42
kobiety	osoba	46
Uczniowie i absolwenci wg gestora		
szkoły podstawowe dla dzieci i młodzieży bez specjalnych		
uczniowie		
ogółem		
ogółem	osoba	455
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	455
mężczyźni		
ogółem	osoba	216
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	216
kobiety		
ogółem	osoba	239
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	239
absolwenci		
ogółem		
ogółem	osoba	88
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	88
mężczyźni		
ogółem	osoba	42
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	42
kobiety		
ogółem	osoba	46
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	46
SZKOLNICTWO GIMNAZJALNE		
Gimnazja dla dzieci, młodzieży i dorosłych		
gimnazja dla dzieci i młodzieży bez specjalnych		
ogółem		
ogółem	ob.	1
podporządkowane samorządowi gminnemu	ob.	1
pomieszczenia szkolne		
ogółem	pom.	8
podporządkowane samorządowi gminnemu	pom.	8
oddziały w szkołach		
ogółem	oddział	12
podporządkowane samorządowi gminnemu	oddział	12
uczniowie		
ogółem	osoba	272
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	272
absolwenci		
ogółem	osoba	103
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	103
Uczniowie i absolwenci wg płci		
gimnazja		
uczniowie		
ogółem	osoba	272
mężczyźni	osoba	144
kobiety	osoba	128
absolwenci		
ogółem	osoba	103

	Jednostka miary	2007
mężczyźni	osoba	58
kobiety	osoba	45
gimnazja dla dzieci i młodzieży bez specjalnych		
uczniowie		
ogółem	osoba	272
mężczyźni	osoba	144
kobiety	osoba	128
absolwenci		
ogółem	osoba	103
mężczyźni	osoba	58
kobiety	osoba	45
Uczniowie i absolwenci wg płci i gestora		
gimnazja dla dzieci i młodzieży bez specjalnych		
uczniowie		
ogółem		
ogółem	osoba	272
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	272
mężczyźni		
ogółem	osoba	144
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	144
kobiety		
ogółem	osoba	128
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	128
absolwenci		
ogółem		
ogółem	osoba	103
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	103
mężczyźni		
ogółem	osoba	58
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	58
kobiety		
ogółem	osoba	45
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	45

	Jednostka miary	2007
PRZEDSZKOLA		
Przedszkola		
przedszkola bez specjalnych		
ogółem		
ogółem	ob.	1
podporządkowane samorządowi gminnemu	ob.	1
oddziały		
ogółem	oddział	2
podporządkowane samorządowi gminnemu	oddział	2
miejsca		
ogółem	miejsce	50
podporządkowane samorządowi gminnemu	miejsce	50
dzieci		
ogółem	osoba	52
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
dzieci do lat 6 włącznie		

	Jednostka miary	2007
ogółem	osoba	52
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	32
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
Dzieci wg roku urodzenia		
ogółem		
ogółem	osoba	52
3	osoba	3
4	osoba	6
5	osoba	11
6	osoba	32
chłopcy		
ogółem	osoba	28
3	osoba	2
5	osoba	7
6	osoba	19
dziewczęta		
ogółem	osoba	24
3	osoba	1
4	osoba	6
5	osoba	4
6	osoba	13
Dzieci wg płci		
przedszkola bez specjalnych		
ogółem		
ogółem		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
chłopcy	osoba	19
dziewczęta	osoba	13
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
podporządkowane samorządowi gminnemu		
ogółem		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci do lat 6 włącznie		

	Jednostka miary	2007
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
chłopcy	osoba	19
dziewczęta	osoba	13
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
Oddziały przedszkolne przy szkołach podstawowych		
ogółem	ob.	3
oddziały (klasy, grupy)	oddział	3
dzieci	osoba	29
dzieci do lat 6 włącznie	osoba	12
dzieci 6-letnie	osoba	12
dzieci od 3 do 6 lat	osoba	12
Dzieci w oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych wg płci		
ogółem		
ogółem	osoba	29
chłopcy	osoba	16
dziewczęta	osoba	13
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5

	Jednostka miary	2007
PRZEDSZKOLA		
Przedszkola		
przedszkola bez specjalnych		
ogółem		
ogółem	ob.	1
podporządkowane samorządowi gminnemu	ob.	1
oddziały		
ogółem	oddział	2
podporządkowane samorządowi gminnemu	oddział	2
miejsca		
ogółem	miejsce	50
podporządkowane samorządowi gminnemu	miejsce	50
dzieci		
ogółem	osoba	52

	Jednostka miary	2007
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	52
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	32
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
podporządkowane samorządowi gminnemu	osoba	52
Dzieci wg roku urodzenia		
ogółem		
ogółem	osoba	52
3	osoba	3
4	osoba	6
5	osoba	11
6	osoba	32
chłopcy		
ogółem	osoba	28
3	osoba	2
5	osoba	7
6	osoba	19
dziewczęta		
ogółem	osoba	24
3	osoba	1
4	osoba	6
5	osoba	4
6	osoba	13
Dzieci wg płci		
przedszkola bez specjalnych		
ogółem		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
chłopcy	osoba	19
dziewczęta	osoba	13
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
podporządkowane samorządowi gminnemu		
ogółem		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28

	Jednostka miary	2007
dziewczęta	osoba	24
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	32
chłopcy	osoba	19
dziewczęta	osoba	13
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	52
chłopcy	osoba	28
dziewczęta	osoba	24
Oddziały przedszkolne przy szkołach podstawowych		
ogółem	ob.	3
oddziały (klasy, grupy)	oddział	3
dzieci	osoba	29
dzieci do lat 6 włącznie	osoba	12
dzieci 6-letnie	osoba	12
dzieci od 3 do 6 lat	osoba	12
Dzieci w oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych wg płci		
ogółem		
ogółem	osoba	29
chłopcy	osoba	16
dziewczęta	osoba	13
dzieci do lat 6 włącznie		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5
dzieci 6-letnie		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5
dzieci od 3 do 6 lat		
ogółem	osoba	12
chłopcy	osoba	7
dziewczęta	osoba	5

6.5 Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Na terenie Gminy Grzegorzew nie ma zlokalizowanych zakładów, które można zakwalifikować do obiektów, spełniających wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. nr 58, poz. 535).

Mieszkańcy gminy narażeni są na wystąpienie szeregu zagrożeń. Do istotnych, które mogą zależeć od sposobu użytkowania i zagospodarowania przestrzeni należą:

- skażenie chemiczne;
- zagrożenie radiologiczne;
- zagrożenie pożarowe;

- zagrożenie powodziowe;
- różne zagrożenia komunikacyjne;

Przemysł wykorzystujący w procesach technologicznych związki chemiczne jest potencjalnym zagrożeniem dla ludzi i środowiska, zarówno na obszarach zakładów przemysłowych stosujących lub magazynujących substancje niebezpieczne jak i na obszarach z nimi sąsiadującymi. Stacjonarne źródła zagrożeń chemicznych na terenie gminy związane są z magazynowaniem lub przetwarzaniem w przedsiębiorstwach takich substancji jak amoniak, chlor, kwasy i ługi oraz produkty ropopochodne.

Zagrożenie skażeniami promieniotwórczymi może nastąpić w wyniku: uszkodzenia źródeł promieniowania wykorzystywanych w procesach technologicznych, uwolnienia materiałów i opadów promieniotwórczych podczas składowania i transportu, uwolnienia substancji promieniotwórczych podczas awarii reaktorów jądrowych. Na terenie gminy zagrożenia radiologiczne mogą być spowodowane jedynie przez materiały radioaktywne stosowane czujkach izotopowych montowanych w instalacjach sygnalizacyjno – alarmowych. Są to źródła o stosunkowo niewielkiej mocy, w związku z czym zasięg tych zagrożeń ma charakter lokalny. Przewóz materiałów radioaktywnych jest incydentalny i dotyczy bardzo małych ilości – praktycznie nie stwarzających zagrożenia.

Należy liczyć się z zewnętrznym niebezpieczeństwem związanym z eksploatacją elektrowni jądrowych w Europie (6 czynnych elektrowni znajduje się w odległości około 350 km od granicy Polski).

Zagrożenie pożarowe może wystąpić głównie w zwartej zabudowie. Potencjalne zagrożenie pożarowe stwarzają duże obiekty handlowe, budynki zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej.

Należy liczyć się również z zagrożeniami stwarzanymi przez zakłady, które posiadają obiekty zagrożone wybuchem lub wtórną emisją toksycznych środków przemysłowych spowodowanych uszkodzeniami rurociągów gazu, zbiorników na stacjach baz paliw, stacjach LPG i punktach dystrybucji gazów propanbutan. Zagrożenie pożarowe stwarzają również znajdujące się w granicach gminy kompleksy leśne.

Podczas sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego terenów należy uwzględnić obowiązujące przepisy z zakresu ochrony przeciwpożarowej dotyczące przede wszystkim przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę i dróg pożarowych (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009r w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).

Dla gminy Grzegorzew nie opracowano dotąd żadnego dokumentu określającego zagrożenie powodzią. Tereny gminy są zagrożone lokalnymi podtopieniami, wynikającymi z braku konserwacji rzeki Rgilewki, Kanału Bylice i rzeki Orłówki. Doprowadziło to do ich zamulenia, zarośnięcia roślinnością, co było istotnym czynnikiem piętrzenia się wody w ich korytach w czasie powodzi w roku 2010. Ponadto wysoki stan rzeki Warty spowodował utrudniony spływ wody i okresowy brak spływu wody z rzeki Rgilewki w miejscu jej ujścia do Warty. Łata wodowskazowa jest umieszczona na jazie na km 8+900 w Grzegorzewie. Zero łaty wodowskazowej usytuowane jest na rzędnej 93,25m n.p.m., stan ostrzegawczy wynosi 185cm, stan alarmowy 210cm. Poziom wody w Rgilewce w dniu 19.05.2010r osiągnął 251cm (41cm powyżej stanu alarmowego) – to jest 95,76 m n.p.m.

Na rysunku Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zamieszczono przybliżone granice terenów zalanych powodzią w maju 2010r. na podstawie informacji uzyskanych od mieszkańców gminy.

W „Studium określającym granice bezpośredniego zagrożenia powodzią dla zlewni rzeki Warty” dla sąsiedniej gminy Koło teren przy granicy z gminą Grzegorzew znajduje się na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią, w strefie zasięgu zalewu powodziowego o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$. Wg aktualnej nomenklatury obowiązującej od dnia wejścia w życie zmiany ustawy prawo wodne – od 18 marca 2011r, zawartej w art. 9 ust. 1 pkt 6c ppkt a, jest to obszar szczególnego zagrożenia powodzią. Rzędna zwierciadła wody wynosi tu ok. 94,0 m n.p.m. a więc ok.1,76 m mniej niż osiągnęły wody powodziowe w sąsiednim Grzegorzewie.

Po opracowaniu wymaganych przez ustawę prawo wodne map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym, przedstawione na tych mapach granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy. W przypadku, gdy obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią będą kolidowały z planowaną w studium zabudową, nastąpi konieczność naniesienia zmian w tym zakresie. Gmina Grzegorzew posiada obowiązujący niemal dla całego obszaru miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jeśli na terenie gminy zostaną ustalone obszary szczególnego zagrożenia powodzią, nastąpi konieczność zmiany planu zagospodarowania przestrzennego gminy.

W transporcie samochodowym największe zagrożenie występuje na drodze krajowej nr 92, po której odbywa się transport w ruchu tranzytowym. W efekcie dużego i stale rosnącego natężenia przewozów materiałów niebezpiecznych i toksycznych, oraz niejednokrotnie fatalnego stanu technicznego taboru ciężarowego rośnie ryzyko zagrożenia. Potencjalnym niebezpieczeństwem mogą być cysterny samochodowe przewożące niebezpieczne substancje chemiczne.

7 SYSTEM KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

7.1 Transport, drogi

Przez teren gminy Grzegorzew przebiega droga krajowa nr 92 zaliczana do dróg klasy GP, stanowiąca drogę alternatywną dla autostrady A2, drogi powiatowe oraz drogi gminne.

Przebiegająca przez gminę droga krajowa nr 92 zaliczana jest do dróg klasy GP (głównych ruchu przyspieszonego). Zgodnie z wytycznymi Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu, w ciągu drogi krajowej nr 92 przewiduje się przebudowę drogi krajowej, w związku z tym w projektach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zaleca się uwzględnienie projektów budowlanych, dla których uzyskano pozwolenia na budowę. Obsługę komunikacyjną terenów przyległych do drogi krajowej należy uzgadniać z zarządcą drogi.

Przez teren gminy Grzegorzew przebiegają następujące drogi powiatowe:

1	Mąkoszyn - Przybyłów	3199P	(Mąkoszyn) granica Powiatu Kolskiego - Janowice - Bogusławice Nowiny - droga wojewódzka 269 - Bogusławice - Górąj - Budy Zakrzewskie - Józefowo - Babiak (ul. Dworcowa, Plac Wolności) - dr woj. 263 - Olszak - Krukowo - Dębno Poproboszczowskie - Ksawerowo - Kamień - Wrząca Wielka - droga wojewódzka nr 270 - Lucjanowo - Mały Boguszyniec - Mikołajówek - Boguszyniec - droga krajową nr 2 - Grzegorzew (ul. Toruńska, Uniejowska, Leśna) - Przybyłów - (droga wojewódzka nr 473)
2	Wrząca Wielka - Kietczewek	3424P	droga wojewódzka nr 270 - Wrząca Wielka - Kietczew Smużny - Kietczewek - droga krajowa nr 2
3	Bierzwienna - Borysławice	3429P	droga wojewódzka nr 263 - Bierzwienna - Słupczka - Bylice - Borysławice - droga krajowa nr 2
4	Barłogi - Ponętów Dolny	3428P	droga krajowa nr 2 - Barłogi - Ponętów Dolny - droga powiatowa nr 3403P
5	Borysławice Kościelne - Złota	3434P	droga krajowa nr 2 - Borysławice Kościelne - Grodna - Złota - droga powiatowa nr 3436P
6	Ponętów Dolny - Grodna	3435P	droga powiatowa nr 3403P - Ponętów Dolny - Grodna - droga powiatowa nr 3434P
7	Kol. Powiercie - Mniewo	3403P	droga wojewódzka nr 473 - Powiercie Kolonia Leśnica - Stellutyszki - Grzegorzew (ul. Kolska, ul. Warszawska) - Ponętów Dolny - Tarnówka - Hilarów - Umień - Adamin - droga wojewódzka nr 263 Marianów - Drzewce - Mniewo - granica województwa wielkopolskiego

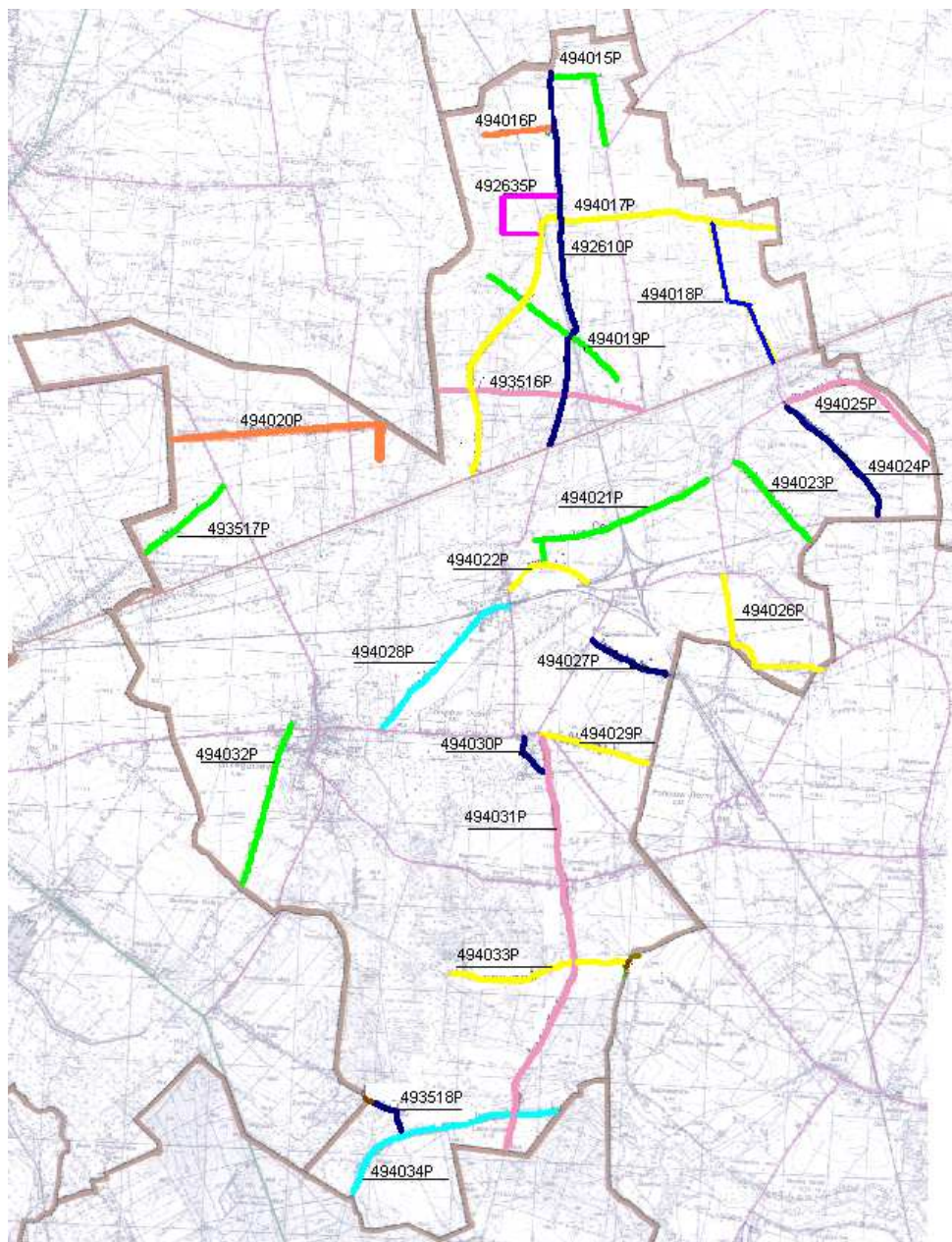
8	Grzegorzew - Głębokie	3404P	droga powiatowa nr 3199P - Grzegorzew - Tarnówka - Olszówka - droga wojewódzka nr 263 - Głębokie - granica województwa wielkopolskiego
---	-----------------------	-------	--

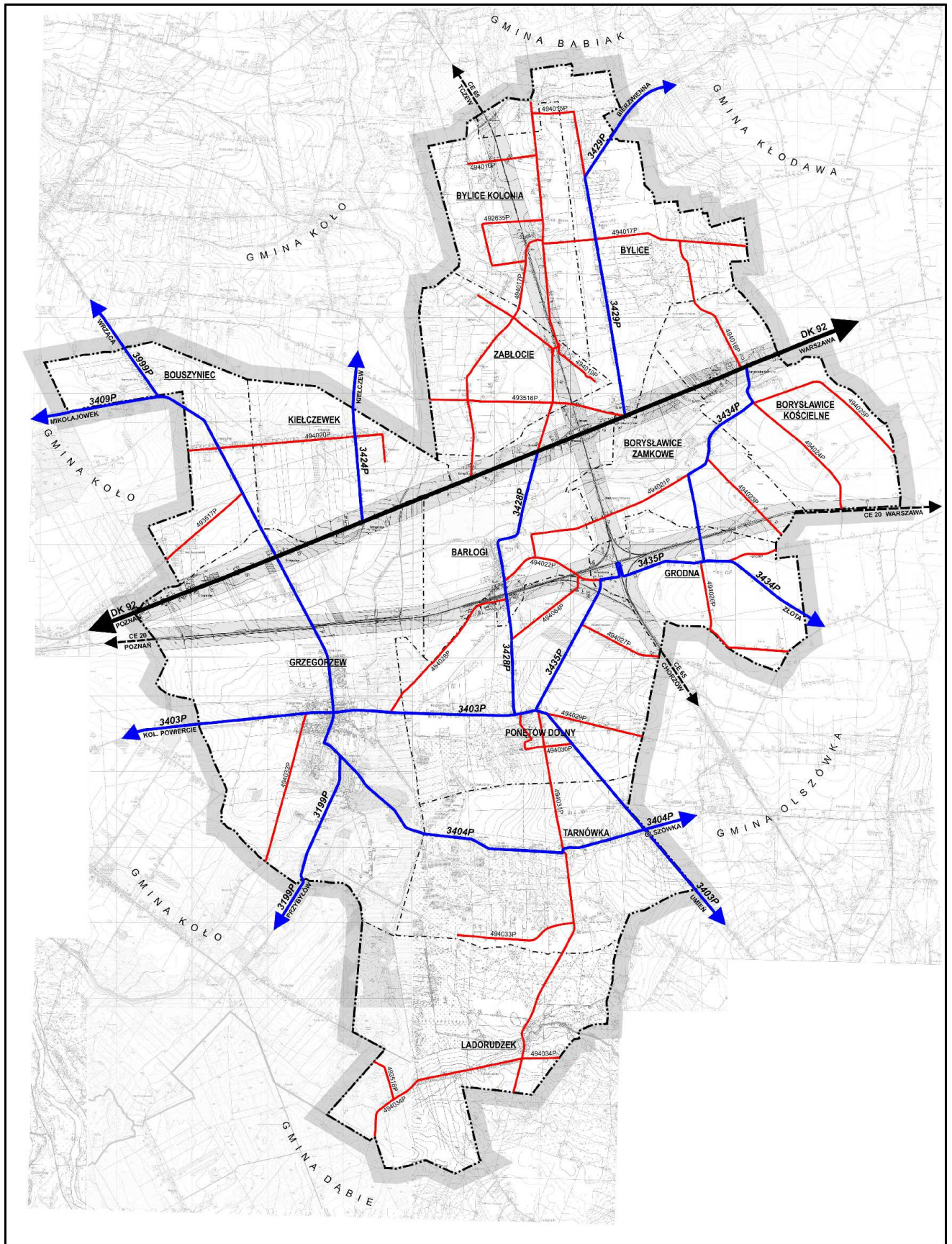
W Boguszyńcu Małym grunty gminy Grzegorzew przylegają do drogi powiatowej 3409P, znajdującej się na terenie obrębu Mikołajówek, gminy Koło.

Koło - Mikołajówek	3409P	droga powiatowa nr 3205P - Koło (ul. Ślusarska) - Ruchenna - Czołowo Kolonia - droga wojewódzka nr 270 - Mikołajówek - droga powiatowa nr 3199P
--------------------	-------	---

Drogi gminne w północnej części gminy to drogi 493517P, 494020P, 493516P, 494019P, 494018P, 492610P, 494017P, 492635P, 494016P, 494015P. Drogi gminne po południowej stronie drogi krajowej: 494032P, 494028P, 494022P, 494021P, 494027P, 494026P, 494023P, 494025P, 494024P, 494029P, 494030P, 494031P, 494033P, 493518P, 494034P.

Schemat dróg gminnych

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - UKŁAD KOMUNIKACYJNY GMINY GRZEGORZEW

7.2 Zaopatrzenie w wodę, oczyszczalnie ścieków.

Struktura poboru wód podziemnych na terenie powiatu kolskiego jest zgodna z założeniami Polityki ekologicznej państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do 2016 roku – wody te pobierane są głównie na cele socjalne. Obecnie Gmina Grzegorzew zaopatrywana jest w wodę z ujęcia wody w Bylicach opisanego w punkcie 2.2. Gmina Grzegorzew zwodociagowana jest w 100%. Sieć wodociągowa wraz z przyłączami i hydrofornią w Bylicach Kolonii oraz oczyszczalnia ścieków wraz z kanalizacją sanitarną w miejscowości Grzegorzew znajdują się w użytkowaniu Zakładu Usług Wodnych Sp. z o.o. z siedzibą w Koninie.

Gospodarka ściekowa

Gmina Grzegorzew posiada system kanalizacji sanitarnej o długości 11,3 km. Część Gminy nie jest skanalizowana i z konieczności obsługiwana jest przez wozy asenizacyjne. Ścieki z terenu gminy Grzegorzew odprowadzane są do biologicznej oczyszczalni ścieków komunalnych w Grzegorzewie. Na omawianym terenie działa również oczyszczalnia ścieków w Borysławicach Kościelnych.

Zakład Usług Wodnych Sp. z o.o. z Konina zajmuje się eksploatacją oddanej w 2003 roku mechaniczno-biologicznej Oczyszczalni Ścieków typu ZBW-BOS-BG-300 w Grzegorzewie. Niniejsza oczyszczalnia składa się z następujących elementów:

- punktu zlewnego, do którego dowożone są ścieki wozami asenizacyjnymi z terenu gminy Grzegorzew,
- kraty koszowej typu K-500,
- komory defosfatacji – beztlenuowej,
- komory denitryfikacji – niedotlenionej,
- osadnika wtórnego,
- komory kontaktowej,
- komory stabilizacji z zagęszczaniem osadów: DRAIMAD,
- składowiska osadu odwodnionego.

Oczyszczalnia ścieków nad rzeką Rgilewką typu BOS

Oczyszczalnia ścieków pod względem przepustowości przygotowana jest do przyjęcia zwiększonej ilości ścieków. Zakładana średnio dobową wydajność oczyszczalni wynosi 261 m³/d, co przy obecnym przepływie ścieków wynoszącym ok. 165 m³/d, stwarza ok. 37 % rezerwę przepustowości umożliwiającą dalszą rozbudowę systemu kanalizacji. Ogółem równoważna liczba mieszkańców (RLM) na terenie Gminy wynosi obecnie 1 303. Działka nr 1512/1, na której znajduje się oczyszczalnia jest własnością Gminy Grzegorzew.

Ilości oraz parametry ścieków

Ścieki oczyszczone odprowadzane są z oczyszczalni do wód rzeki Rgilewki wylotem zlokalizowanym w km 8+550 biegu rzeki. Odbywa się to na podstawie decyzji OŚ.6223-12/03 o pozwoleniu wodnoprawnym wydanym przez Starostwo Powiatowe w Kole w dniu 28.05.2003 r. i ważnym do dnia 30.05.2013 r. W tabeli poniżej przedstawione zostały ilości ścieków określone w w/w pozwoleniu.

Maksymalne ilości ścieków oczyszczonych odprowadzanych do rzeki Rgilewki, wg. pozwolenia wodnoprawnego.

Przepływ	Ilości
Q _{śr.d.}	260,5 m ³ /d
Q _{śr.r.}	95 082,5 m ³ /d

Rzeczywiste ilości ścieków dostarczone do oczyszczalni w 2008 roku zostały przedstawione w tabeli poniżej. W najbliższych latach planowane jest podłączenie do systemu kanalizacji nowych mieszkańców z terenu Gminy. Obecnie oczyszczalnia przyjmuje ścieki odpowiadające 1 303 RLM. Zakładana średnio dobową wydajność oczyszczalni wynosi 261 m³/d, co przy obecnym stopniu jej wykorzystania wynoszącym ok. 63 %, stwarza rezerwę umożliwiającą dalszą rozbudowę systemu kanalizacji. Umożliwi ona większe wykorzystanie możliwości oczyszczalni, co korzystnie wpłynie na jej eksploatację i koszty oczyszczania.

Ścieki dostarczone do oczyszczalni w 2008 roku

Lata	dostarczone systemem kanalizacji		dowożone wozami asenizacyjnymi [m ³]	Średnie wykorzystanie przepustowości oczyszczalni
	m ³	średnio m ³ /d		
2008	60 000	164,4	2 790	63%

Do poniżej zostały przedstawione parametry ścieków surowych i oczyszczonych, które są doprowadzane do i odprowadzane z oczyszczalni.

Parametry ścieków doprowadzanych i odprowadzanych w 2008 r.

Parametry	ścieki surowe	ścieki oczyszczone	
	wartości rzeczywiste [kg/rok]	wartości rzeczywiste [kg/rok]	wartości dopuszczalne wg. wodnoprawnego pozwolenia
BZT ₅	34 632	640	≤ 40 mg O ₂ /l
ChZT	73 110	4543	≤ 150 mg O ₂ /l
Zawiesiny	23 914	746	≤ 50 mg/l

Stopień oczyszczenia ścieków z BZT₅ wynosi ok. 98 %.

Ilości osadów

W 2007 roku podczas procesu oczyszczania ścieków powstało 25,7 Mg osadów. Osady ściekowe są odbierane zgodnie z umową przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Turku.

W tabeli poniżej przedstawione zostały informacje dotyczące osadów powstałych i przyjętych na składowisko.

Zestawienie danych o ilości odpadów wytworzonych przez ZUW Sp. z o.o. z Konina w 2007 i 2008 roku

Rok	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Masa wytworzonych odpadów [Mg]		Rodzaj obróbki
			Masa odpadów	Sucha masa odpadów	
2007	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	25,7	9,0	prasowanie w prasie komorowej oraz wapnowanie
2008			24,0	-	

Wyniki badań komunalnych osadów ściekowych

Skład i właściwości komunalnych osadów ściekowych	Jednostka	Średnia wartość ze wszystkich oznaczeń w ciągu roku
Odczyn pH	-	8,0
Zawartość suchej masy	%	35,0
Zawartość substancji organicznych	% s.m.	63,0
Zawartość azotu ogólnego, w tym azotu amonowego	% s.m.	10,4 0,17
Zawartość fosforu ogólnego	% s.m.	3,8
Zawartość wapnia	% s.m.	5,6
Zawartość magnezu	% s.m.	0,9
Liczba żywych jaj pasożytów	-	-
Ołów	mg/kg s.m.	134,0
Kadm	mg/kg s.m.	1,6
Chrom	mg/kg s.m.	34,0
Miedź	mg/kg s.m.	410,0
Nikiel	mg/kg s.m.	21,0
Rtęć	mg/kg s.m.	0,24
Cynk	mg/kg s.m.	1 218,0

Źródło: Zbiorcze zestawienie danych o wytworzonych komunalnych osadach ściekowych za 2007 rok.

Liczba dostawców ścieków podłączonych do sieci kanalizacji sanitarnej i wodociągowej w 2008 roku

Liczba użytkowników	Sieć kanalizacyjna		Sieć wodociągowa przyłącza	
	przyłącza km	szt.	km	szt.
Liczba obecnie podłączonych budynków mieszkalnych*	7,7	440	42,0	1 316
Liczba obecnie podłączonych mieszkańców	1 620		4 846	

*jako przyłącze do pojedynczego gospodarstwo traktowane są również przyłącza do budynków wielorodzinnych

W tabeli przedstawiona została ogólna liczba użytkowników sieci kanalizacyjnej i wodociągowej. Większość odbiorców wody posiada również podłączenie do systemu kanalizacji, jednak najwięcej odbiorców niepodłączonych do kanalizacji jest wśród mieszkańców zabudowy jednorodzinnej. Ścieki od tego typu odbiorców dowożone są do oczyszczalni wozami asenizacyjnymi. W najbliższym czasie władze Gminy planują sukcesywną rozbudowę sieci kanalizacyjnej i podłączanie do niej nowych użytkowników.

Nieczystości ciekłe wywiezione do oczyszczalni ścieków w 2008 roku

Miejscowość	Nieczystości ciekłe odebrane [tys. m ³]			
	ogółem	z gospodarstw domowych	z budynków użyteczności publicznej	od podmiotów gospodarczych
Grzegorzew	1,02	0,25	0,01	0,76
Otałaż	0,01	0,01	-	-
Grodna	0,08	0,08	-	-
Tarnówka	0,09	0,09	-	-
Ponętów Dolny	0,33	0,32	0,01	-
Bylice Wieś i Kolonia	0,07	0,06	-	0,01
Zabłocie	0,05	0,05	-	-
Borysławice Kościelne	0,03	0,03	-	-
Borysławice Zamkowe	0,06	0,06	-	-
Barłogi	0,92	0,87	0,05	-
Kiełczewek	0,08	0,08	-	-
Boguszyniec	0,02	0,02	-	-
Ladorudzek	0,03	0,03	-	-
Razem	2,79	1,95	0,07	0,77

Źródło: Sprawozdanie M-06 za 2008 rok

Obszary dotychczas nieskanalizowane korzystają z usług firm zajmujących się wywozem ścieków ze zbiorników bezodpływowych (tzw. szamb). Decyzje Wójta zezwalające na wywóz nieczystości ciekłych posiadają:

Rolniczy Zakład Spółdzielczy w Grzegorzewie,
Jarosław Łukasik z Powiercia, gm. Koło.

Lokalne przydomowe oczyszczalnie ścieków

W Borysławicach Kościelnych zlokalizowana jest przydomowa oczyszczalnia ścieków typu „TOPAS” obsługująca Szkołę Podstawową oraz 3 gospodarstwa domowe. Na podstawie decyzji OŚ.6223-54/01/02 o pozwoleniu wodnoprawnym wydanym przez Starostwo Powiatowe w Kole w dniu 28.01.2002 r. i ważnym do dnia 31.12.2012 r. ścieki oczyszczone odprowadzane są z oczyszczalni do rowu melioracji szczegółowej nr R-3 w hm 0+80. W tabeli przedstawione zostały ilości ścieków określone w w/w pozwoleniu.

Maksymalne ilości ścieków oczyszczonych odprowadzanych do rowu nr R-3 wg. pozwolenia wodnoprawnego.

Przepływ	Ilości
Q _{śr.d.}	4,000 m ³ /d

Q _{max.h.}	0,383 m ³ /h
Q _{roczne}	1 460,000 m ³ /d

Parametry ścieków odprowadzanych wg. pozwolenia wodnoprawnego

Parametry	Jednostki	wartości wg. pozwolenia wodnoprawnego	dopuszczalne
zawiesiny ogólne	mg/dm ³	≤ 50	
BZT ₅	mg O ₂ /dm ³	≤ 30	
azot ogólny N	mg N/dm ³	≤ 30	
azot amonowy N _{NH4}	mg N _{NH4} /dm ³	≤ 6	
fosfor ogólny P	mg P/dm ³	≤ 5	

Ponadto przydomowa oczyszczalnia ścieków typu „NEBRASKA” znajduje się przy Szkole Podstawowej w Bylicach Kolonii.

		Jednostka miary	2007
URZĄDZENIA SIECIOWE			
Wodociąg			
długość czynnej sieci rozdzielczej		km	104,5
połączenia prowadzące do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania		szt	1 310
woda dostarczona gospodarstwom domowym		dam3	143,2
ludność korzystająca z sieci wodociągowej		osoba	4 856
Kanalizacja			
długość czynnej sieci kanalizacyjnej		km	11,3
połączenia prowadzące do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania		szt	440
ścieki odprowadzone		dam3	62,0
ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej		osoba	1 517
Korzystający z instalacji w % ogółu ludności			
wodociąg		%	86,6
kanalizacja		%	27,0
gaz		%	0,0
Sieć rozdzielcza na 100 km²			
sieć wodociągowa		km	142,5
sieć kanalizacyjna		km	15,4
sieć gazowa		km	0,0
Zużycie wody, energii elektrycznej oraz gazu w gospodarstwach domowych			
woda z wodociągów			
na 1 mieszkańca		m ³	25,4
na 1 korzystającego / odbiorcę		m ³	29,5
energia elektryczna w miastach			
na 1 mieszkańca		kW*h	0,0
na 1 korzystającego / odbiorcę		kW*h	0,0
gaz z sieci			
na 1 mieszkańca		m ³	0,0
na 1 korzystającego / odbiorcę		m ³	0,0

- we wszystkich miejscowościach organizację selektywnej zbiórki surowców wtórnych „u źródła”, z podziałem na szkło, papier i plastik,
- budowę kilku zbiorczych gminnych punktów selektywnego gromadzenia odpadów, które będą pełnić funkcję stacji przeładunkowych,
- organizację i wyposażenie gminnych punktów selektywnego gromadzenia odpadów wielkogabarytowych i niebezpiecznych (m.in. baterii i akumulatorów),
- dalszą modernizację Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie (MZGOK).

Dla odpadów zmieszanych planuje się budowę sześciu punktów ich odbioru od przewoźników lokalnych. Będą one tam gromadzone i przewożone do Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie (MZGOK), gdzie zostaną poddane procesowi segregowania i spalania. Z kolei osady ściekowe, w ilości ok. 5,1 tys. ton rocznie, będą gromadzone i przetwarzane celem wykorzystania w rolnictwie, ogrodnictwie i w energetyce. W tym celu w Miejskim Zakładzie Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie zostanie wybudowana linia zagospodarowania osadów ściekowych. W skład przedsięwzięcia wchodzi też likwidacja i rekultywacja 21 wysypisk na obszarze ponad 26 hektarów. Przyczyni się ona do poprawy jakości życia mieszkańców oraz wyeliminowania zagrożeń dla środowiska przez eksploatację składowisk, które nie spełniają zapisów ustawy o odpadach i zaostrzonych standardów unijnych. Związek Międzygminny kładzie duży nacisk na edukację ekologiczną mieszkańców - przygotowanie lokalnych społeczności do selektywnego gromadzenia odpadów i zmianę starych przyzwyczajeń. Od wielu lat systematycznie prowadzi edukację ekologiczną m.in. poprzez duże akcje reklamowe, przygotowanie i inspirowanie artykułów i audycji w mediach oraz filmów promujących selektywną zbiórkę odpadów.

W przypadku zapotrzebowania w województwie wielkopolskim oraz z skali kraju, na tereny związane z gospodarką odpadami, na terenie gminy Grzegorzew istnieją możliwości terenowe ulokowania nowych inwestycji w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności na terenach w sąsiedztwie trasy kolejowej oraz drogi krajowej.

7.4 Zaopatrzenie w ciepło

Przestarzałe kotłownie węglowe w gospodarstwach domowych i obiektach użyteczności publicznej i przedsiębiorstwach działających na terenie gminy, wymagają modernizacji. Przewiduje się rozwój ciepłownictwa w oparciu o lokalne źródła energii odnawialnej. W celu zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej wskazane byłoby opracowanie programu wykorzystania jej lokalnych zasobów oraz zaproponowanie systematycznej wymiany kotłów węglowych na kotły opalane biomasą, ogrzewanie pompami ciepła, oraz wykorzystanie energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody użytkowej, a także zwiększenie wykorzystania energetyki wiatrowej.

7.5 Elektroenergetyka

Elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Na obszarze gminy Grzegorzew znajdują się następujące obiekty elektroenergetycznej sieci przesyłowej:

1. fragment linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Sochaczew – Konin,
2. fragment linii elektroenergetycznej 220kV relacji Podolszyce – Pątnów,

Zgodnie z wytycznymi Polskich Sieci Elektroenergetycznych – Centrum S.A wzdłuż tych linii należy uwzględnić pasy technologiczne o szerokości 50m (po 25m od osi linii w obu kierunkach). Dla pasów technologicznych obowiązują ograniczenia użytkowania i zagospodarowania terenów. Dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym obowiązują następujące ustalenia:

- I. W pasie technologicznym linii:
 1. Należy uzgadniać warunki zagospodarowania terenu oraz lokalizację wszelkich obiektów z właścicielem linii.
 2. Ustala się zakaz realizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi, tj.:
 - lokalizacji budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej typu szkoła, szpital, internat, żłobek, przedszkole i podobne oraz innych obiektów publicznych takich jak ogród publiczny, plac targowy, ogródki działkowe, cmentarz, teren koszar itd.
 - zakazuje się lokalizowania miejsc stałego przebywania ludzi w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, turystyczną, rekreacyjną.
 Dopuszcza się odstępstwo od tych zasad za zgodą właściciela linii, na warunkach przez niego określonych.

3. Nie wolno tworzyć hałd, nasypów w pasie technologicznym linii oraz sadzić roślinności wysokiej pod linią i w odległości 5,5m od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego (w świetle koron).
- II. Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela sieci.
- III. Wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu w obrębie pasa technologicznego linii i w jego najbliższym sąsiedztwie powinny być zaopiniowane przez właściciela linii.
- IV. Zalesianie terenów rolnych w pasie technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii.
- V. Lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem oraz farm wiatrowych w pasie technologicznym jest zakazana. Lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem oraz farm wiatrowych w sąsiedztwie pasa technologicznego linii wymaga dodatkowych uzgodnień z właścicielem linii.
- VI. Dopuszcza się ewentualną budowę elektroenergetycznej linii wielotorowych, wielonapięciowych po trasie istniejącej linii elektroenergetycznej 220kV. Obecnie istniejąca linia elektroenergetyczna zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przed realizacją nowych linii. Dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejących linii oraz linii, które w przyszłości zostaną ewentualnie wybudowane na ich miejscu. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach.
- VII. W razie lokalizacji elektrowni wiatrowych w pobliżu linii elektroenergetycznej najwyższych napięć muszą być spełnione wymagania:
odległość turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, określana jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców łopat turbiny) od osi linii, nie może być mniejsza niż trzykrotna długość średnicy koła (3xd) zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.
- VIII. Prace, podczas których będzie wykorzystywany sprzęt mechaniczny (dźwigi, koparki) pracujący w odległości mniejszej niż 30 metrów od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego linii, odbywać się będą pod nadzorem osób posiadających stosowne uprawnienia do nadzorowania tego typu prac, po wcześniejszym pisemnym uzgodnieniu z Właścicielem linii.
- IX. Zezwala się na prace eksploatacyjne, remontowe i modernizacyjne na istniejących liniach przesyłowych NN.

Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna

Na terenie gminy znajdują się sieci dystrybucyjne 110kV, 15kV, 0,4kV, stacja transformatorowa 110/15kV GPZ Barłogi (stacja WN/SN dostarcza energię tylko dla systemu sieci i urządzeń PKP), stacje transformatorowe SN/nn, dostarczające energię elektryczną do wszystkich odbiorców na terenie gminy które są własnością firmy ENERGA-OPERATOR SA Oddział w Kaliszu. Energia elektryczna jest dostarczana ze GPZ znajdujących się poza terenem gminy Grzegorzew z GPZ Ruchenna, GPZ Koło Wschód i GPZ Kłodawa.

Przewiduje się możliwość modernizacji linii 110kV, a także możliwość rozbiórki i budowy nowych po trasach zbliżonych do aktualnych. Ustala się pasy technologiczne wzdłuż linii elektroenergetycznych. Przez pas technologiczny linii elektroenergetycznej należy rozumieć obszar, na którym dopuszcza się prowadzenie prac związanych z budową, przebudową, modernizacją i eksploatacją linii, w granicach którego zamyka się ponadnormatywne oddziaływanie tej linii w zakresie emisji pola elektromagnetycznego oraz hałasu.

Ustala się pas technologiczny w odległości 15m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii dla napowietrznej linii wysokiego napięcia 110kV.

Ustala się pas technologiczny w odległości 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV.

Ustala się pas technologiczny w odległości 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii niskiego napięcia 0,4kV.

Dla terenów znajdujących się w granicach podanych wielkości wydziela się pasy technologiczne, w których ustala się zakaz lokalizacji wszelkich budynków oraz budowli takich jak maszty oraz zakaz lokalizacji zieleni wysokiej. Przy projektowaniu dopuszczonych na tym terenie obiektów budowlanych należy zachować bezpieczne odległości oraz zachować wymagania norm oraz przepisów.

Zagospodarowanie terenu i zabudowę w zbliżeniu do tych linii należy uzgadniać z właścicielem sieci.

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w granicach pasów technologicznych obowiązują do czasu istnienia linii energetycznych napowietrznych.

ENERGA – OPERATOR SA Oddział w Kaliszu nie gwarantuje możliwości przyłączenia wszystkich zgłaszanych elektrowni wiatrowych na terenie objętym projektem zmiany studium.

7.6 Energetyka wytwarzająca energię z odnawialnych źródeł energii

Aktualnie na terenie gminy, w obrębie Grzegorzew znajdują się trzy elektrownie wiatrowe typu Enercon E40. (ich lokalizacja wskazana jest na rysunku Kierunków studium). Elektrownie te mają moc 1MW każda, wysokości masztów do 70m, średnicę łopat 40m (łączna wysokość ok. 90m). Wg raportu oddziaływania na środowisko sporządzonego na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia każda elektrownia wiatrowa emituje hałas 98,3 dB, w odległości 200m od elektrowni natężenie poziomego dźwięku miało wynosić około 36dB i maleć wraz ze wzrostem odległości od turbiny. Aktualnie brak pomiarów hałasu na terenach wokół tych elektrowni.

Możliwość przyłączenia elektrowni wiatrowych do sieci elektroenergetycznych przewidzianych w tym planie należy rozpatrywać indywidualnie. Przed wystąpieniem o pozwolenie na budowę należy uzyskać warunki przyłączenia do sieci wydane przez właściciela sieci. Dla terenów dla których studium przewiduje możliwość sytuowania nowych elektrowni wiatrowych możliwość ich przyłączenia do sieci elektroenergetycznej należy rozpatrywać przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

7.7 Telekomunikacja

Mieszkańcy gminy Grzegorzew mają dostęp do sieci Telekomunikacji Polskiej oraz do wszystkich sieci telefonii komórkowych. Operatorzy sieci po ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzenia studium nie zgłaszają nowych potrzeb rozwoju sieci, ani budowy baz telefonii komórkowych na terenie gminy.

Przez teren gminy przebiega linia światłowodowa w relacji Sochaczew – Poznań – Szczecin – Gdańsk, która jest częścią ogólnopolskiej sieci optycznej, zrealizowanej w ramach programu PIONIER: Polski Internet Optyczny – Zaawansowane Aplikacje, Usługi i Technologie dla Społeczeństwa Informacyjnego. Sieć PIONIER to ogólnopolska szerokopasmowa sieć optyczna stanowiąca bazę dla badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze informatyki i telekomunikacji, nauk obliczeniowych (gridy, itp.), aplikacji oraz usług dla społeczeństwa informacyjnego. Wybudowana w całości ze środków Komitetu Badań Naukowych, w chwili obecnej łączy 21 ośrodków Miejskich Sieci Akademickich i 5 Centrów Komputerów Dużej Mocy za pomocą własnych łączy światłowodowych. PIONIER jest pierwszą w Europie krajową siecią akademicką wykorzystującą własne światłowody z technologią DWDM i transmisją 10GE.

7.8 Gazyfikacja

Teren gminy Grzegorzew nie jest zgazyfikowany. Nie przebiegają przez gminę sieci gazowe wysokiego ciśnienia, w planach do roku 2014 nie ma budowy sieci gazowych wysokiego ciśnienia na terenie gminy. Najbliżej zlokalizowana sieć gazowa wysokiego ciśnienia oraz średniego ciśnienia znajduje się w Kole.

Dopuszcza się zgazyfikowanie gminy.

Lokalizacja obiektów budowlanych względem nowych sieci gazowych powinna być zgodna z wymaganiami zawartymi w przepisach, według których w/w sieć gazowa zostanie wybudowana.

W planach miejscowych w przypadku planowania lokalizacji gazociągów w miejscach planowanych ich przebiegów należy przewidywać zagospodarowanie zielenią izolacyjną o szerokości odpowiadającej ograniczeniom w budowie obiektów i w prowadzeniu działalności gospodarczej nad gazociągami. W przypadkach, gdy gmina nie może przeznaczyć pasa gruntu nad gazociągiem na zieleni lub pozostawić dotychczasowego jego przeznaczenia należy w planie zapisywać informację o ograniczeniach w zabudowie i zagospodarowaniu terenu.

7.8 Cmentarze

Na terenie gminy czynne cmentarze znajdują się w Grzegorzewie, Borysławicach Kościelnych, Barłogach.

8. UKŁAD FUNKCJONALNO - PRZESTRZENNY

Struktura osiedleńcza

Struktura przestrzenna osadnictwa gminy ukształtowana jest pod wpływem warunków przyrodniczych, związanego z nimi układu komunikacyjnego, układu własnościowego. Na terenie gminy nastąpiły znaczne przekształcenia charakteru zabudowy wsi. Na terenie gminy można wyróżnić zarówno wsie skupione, jak i osadnictwo rozproszone.

Do najczęściej spotykanych historycznych typów osad w gminie należą wsie jednodrożne. Występują wsie jednodrożne w układach rzędowych, oraz wsie łańcuchowe powstałe przy ciekach wodnych. Tego typu układy przestrzenne osadnictwa wiejskiego są zaliczane do najstarszych. Wsie jednodrożne, o układzie pól łąnów leśnych, powstały w wyniku prowadzonego planowo osadnictwa. Każdy z osadników otrzymywał długi pas zalesionej ziemi, który sukcesywnie karczował i uprawiał. Wsie tego rodzaju nazywano leśno-łanowymi. Powstawały one na terenach Polski już w średniowieczu. Wśród typów wsi znajdują się także wsie w układzie niwowym oraz niwowo – łanowym.

Na obszarze gminy można wyróżnić części funkcjonalno przestrzenne o wykształconych odrębnych funkcjach oraz predysponowanych dla odrębnych funkcji.

1. Strefa M - teren zabudowy Grzegorzewa i Barłogów

Teren aktualnej zabudowy wsi Grzegorzew i wsi Barłogi z bezpośrednim otoczeniem przeznaczonym do rozbudowy.

2. Strefa K - ekologiczno - krajobrazowa

Tereny korytarzy ekologicznych, dolin rzecznych, łąk, pastwisk i lasów, częściowo zagrożone podtopieniami.

3. Strefa R - rolnicza

Części gminy o dominującej funkcji rolniczej z zabudową pasmową i aktualnie istniejącą zabudową rozproszoną.

4. Strefa P – przemysłowa

Części gminy predysponowane dla aktywizacji gospodarczej, dla lokalizacji funkcji przemysłowych, usługowych, baz i składów.

Ocena układu gminy

- Gmina posiada dogodne powiązania komunikacyjne poprzez drogę krajową nr 92 z kilkoma skrzyżowaniami na tej drodze, także możliwość wykorzystania linii kolejowej CE-65 dla obsługi transportu towarowego oraz położenie przy ważnym węźle kolejowym na skrzyżowaniu tras kolejowych CE-65 i CE-20 w Barłogach.
- Korzystne dla gminy jest położenie w sąsiedztwie ośrodka powiatowego, dla którego może być dostawcą świeżej żywności, zapleczem terenowym dla rozwoju funkcji przemysłowych i usługowych, a także rekreacyjnych.
- Istnieją możliwości rozwoju i przekształceń w obrębie stref w kierunku nowych funkcji związanych z działalnością odpowiadającą współczesnym przemianom.

Wnioski

Z obecnego układu przestrzennego gminy, bieżących tendencji rozwojowych i przestrzeni niezagospodarowanej wynikają możliwości dalszego rozwoju przestrzennego. Najważniejsze dla gminy jest stworzenie i zagospodarowanie terenów dla wszelkiego rodzaju aktywności gospodarczej. Rozwój tych terenów, bez względu na klasy gleb, planuje się w pasie przy drodze krajowej. Na terenach rolniczych istnieje możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych. Miejscowość Grzegorzew, znajdująca się na skraju gminy, położona w niewielkiej odległości od Koła ma szansę na rozwój w formie małego miasteczka. Poprzez uzbrojenie terenów przeznaczonych dla realizacji nowej zabudowy może być atrakcyjnym miejscem dla zamieszkania. Negatywną tendencją w układzie zabudowy gminy jest nadmierne rozprzestrzenianie się zabudowy poza granice jednostek osadniczych. Na terenach cennych przyrodniczo, na obszarach ważnych dla zachowania powiązań przyrodniczych, powinno następować wycofywanie się człowieka na rzecz przyrody. Na terenach upraw rolnych na glebach wyższych klas nie powinna być lokalizowana nowa rozproszona zabudowa. Możliwość lokalizacji zabudowy na terenach objętych ochroną powinna następować wyłącznie w miejscach wyznaczonych w studium i planie miejscowym, powinna być obwarowana przepisami prawa miejscowego określającymi warunki zabudowy.

III KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. MISJA I GŁÓWNE CELE ROZWOJU GMINY

Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew dokonuje się w czasie obowiązywania przyjętej przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 19.12.2005r. „Strategii województwa wielkopolskiego do 2020 roku”. **Misja województwa** sformułowana w tym dokumencie brzmi następująco:

Skupienie wszystkich podmiotów publicznych działających na rzecz wzrostu konkurencyjności regionu i poprawy warunków życia mieszkańców. Uzyskanie efektu synergii poprzez stworzenie spójnej koncepcji wykorzystania środków publicznych.

Cel generalny strategii województwa wielkopolskiego:

Poprawa jakości przestrzeni województwa, systemu edukacji, rynku pracy, gospodarki oraz sfery społecznej skutkująca wzrostem poziomu życia mieszkańców.

„Województwo jest zróżnicowane wewnątrznie. Tradycyjny obraz Wielkopolski gospodarnej i zasobnej, w rzeczywistości dotyczy tylko jej środkowej części. Pozostałe subregiony znacznie odbiegają od tego obrazu. Ranga tego problemu rośnie wobec wzrostu tych zróżnicowań, stwierdzonego w ostatnich latach. Z drugiej jednak strony, aglomeracja poznańska, rozwijając się szybciej niż pozostała część Wielkopolski, jest istotnym czynnikiem rozwoju dla całego regionu. Bez jej dynamicznego rozwoju pozostała część Wielkopolski rozwijałaby się jeszcze wolniej. Z analizy zróżnicowań wewnątrzregionalnych wynika ponadto, iż podział na obszary problemowe i ośrodki wzrostu jest bardziej złożony niż podział na podregiony. Oznacza to, iż realizacja celów strategii powinna być zorientowana nie tyle na podregiony, ile na poszczególne gminy i powiaty.” (...)

„Podstawowym dylematem rozwoju jest rozstrzygnięcie kwestii, czy kształtując rozwój Wielkopolski należy kierować się zasadą efektywności, czy zasadą zaspokajania potrzeb. Zasady te nie idą w parze. Najczęściej największą efektywność uzyskuje się tam, gdzie skala problemów rozwojowych jest mniejsza. Z kolei, rozwiązywanie problemów rozwojowych nie oznacza najefektywniejszego wykorzystania środków. Jedynym racjonalnym rozstrzygnięciem tego dylematu jest przyjęcie kompromisu. Należy wspierać miejsca, branże lub grupy najefektywniejsze, lecz przede wszystkim wtedy, gdy efekty tego wsparcia promieniują na inne, bardziej problemowe obszary. Zasadę kompromisu należy dodatkowo wyjaśnić na gruncie finansowym. Nie oznacza ona, że środki przeznaczone na rozwój należy dzielić równo, między efektywnych i słabych. Kompromis, to przynajmniej nierosnące dysproporcje między „lokomotywami” a obszarami problemowymi. Oznacza to, że priorytetem powinny być mechanizmy wyrównujące tempo rozwoju, a przynajmniej, utrzymujące różnice na niezmiennym poziomie. Problem ten najwyraźniej widać w relacji aglomeracja poznańska – pozostała regionu. Inwestycje w Poznaniu i okolicy oznaczają największą wartość dodaną, czyli najefektywniejsze wykorzystanie środków. Z drugiej strony, trzeba zrozumieć głosy, że koncentracja nakładów w Poznaniu powiększa dysproporcje tempa rozwoju regionu. Dyskutując o tym problemie należy jednak pamiętać, że intensyfikacja rozwoju reszty Wielkopolski nie może odbywać się poprzez hamowanie rozwoju Poznania, a wręcz przeciwnie. Należy mieć świadomość, iż bez pozytywnego wpływu rozwoju tego ośrodka wzrostu, rozwój Wielkopolski może być wolniejszy. Kolejnym dylematem rozwoju jest kwestia gospodarowania zasobami pracy w ujęciu przestrzennym. Jego rozstrzygnięcie wymaga jednak odpowiedzi na pytanie, czy bezrobocie likwidować w miejscu występowania, czy poprzez zwiększenie mobilności mieszkańców. Lata doświadczeń wskazują, że w wielu sytuacjach jedynym sposobem są ruchy migracyjne za pracą. Są miejsca w Wielkopolsce, gdzie słaba podaż pracy ogranicza napływ inwestycji.”

Źródłem finansowania ponadlokalnych inwestycji publicznych są środki samorządu województwa, budżetu państwa, środki wspólnoty przeznaczone na politykę strukturalną i spójności. Warunkiem korzystania z nich jest zgodność ze strategią województwa.

Tak przedstawione rozwiązanie dylematu jak dzielić środki publiczne województwa, zaprezentowane w strategii województwa wielkopolskiego, budzi obawy przed marginalizacją obszarów peryferyjnych.

Głównym założeniem obecnego Studium jest kontynuacja i rozwinięcie dotychczasowych celów określonych w Strategii zrównoważonego rozwoju gminy Grzegorzew, która została opracowana w roku 2000 oraz Planu Rozwoju Lokalnego opracowanego w czerwcu 2004r.

Określona w Strategii wizja rozwoju gminy Grzegorzew:

„Gmina Grzegorzew położona w środku Europy przy głównych szlakach komunikacyjnych (północ – południe, wschód- zachód) nad rzeką Rgilewką to region rolniczy, czysty ekologicznie.

Gmina otwarta na nowoczesność, dbająca o tradycje. Mieszkańcy wykształceniu, pracowici, gościnni, mający poczucie bezpieczeństwa i stabilności.

Sprawne, dobrze funkcjonujące gospodarstwa i przedsiębiorstwa są źródłem zasobności mieszkańców.”

„Celem nadrzędnym Strategii Rozwoju Gminy Grzegorzew jest:

Poziom życia mieszkańców porównywalny z wysoko rozwiniętymi krajami europejskimi.

Realizacja tego celu powinna zapewnić:

- *bezpieczeństwo zdrowotne i ład ekologiczny poprzez ochronę środowiska i zdrowia;*
- *bezpieczeństwo i ład społeczny (socjalny);*
- *bezpieczeństwo i ład ekonomiczny poprzez zrównoważony rozwój gospodarczy gminy;*
- *bezpieczeństwo publiczne;*
- *ład przestrzenny.”*

Tak sformułowana strategia wyznacza w chwili obecnej zasadnicze kierunki, które należy obrać w kształtowaniu przestrzennym gminy:

1. Poprawa aktualnego stanu zagospodarowania przestrzeni gminy:

stworzenie terenów dla rozwoju funkcji przemysłowych i usługowych, mieszkaniowych, poprawa warunków zamieszkiwania poprzez uzbrajanie terenów, poprawa stanu środowiska naturalnego, poprawa bezpieczeństwa w tym poprawa bezpieczeństwa komunikacji.

2. Tworzenie we współpracy z samorządem województwa, starostwem powiatowym i gminami sąsiednimi warunków do racjonalnego rozwoju gminy.

2. FUNKCJE ROZWOJOWE

Biorąc pod uwagę przyrodnicze, kulturowe i społeczno-gospodarcze uwarunkowania rozwoju gminy oraz w oparciu o aktualny stan zagospodarowania przestrzennego, jego dotychczasowy rozwój, zachodzące przemiany i trendy rozwojowe określa się na okres perspektywiczny funkcje gminy. Funkcje te stanowią podstawę dalszego rozwoju i budowę dobrobytu. Za podstawowe funkcje na okres perspektywiczny uznaje się kolejno:

- rolnictwo
- zróżnicowana działalność gospodarcza,
- mieszkalnictwo,
- rekreacja i wypoczynek.

Realizacja wyznaczonych celów rozwoju gminy postępować będzie w sferze społecznej, ekonomicznej, ekologicznej oraz w sferze technicznej, a kanwą, na której zachodzić będą przemiany i rozgrywać się będzie wielofunkcyjny rozwój jest przestrzeń, obszar fizyczny gminy. Stąd rodzi się potrzeba przygotowania planistycznego przestrzeni gminy dla przyjęcia nowych zadań rozwoju.

Gospodarka rolna

Rolnictwo, podstawowa funkcja gminy będzie w perspektywie rozwojowej tracić na znaczeniu. Przewidywany rozwój funkcji gospodarczych postępować będzie kosztem terenów rolnych. Gospodarka rolna pozostanie wiodącą funkcją na obszarze dobrych kompleksów glebowych. Na tych terenach ulegnie przekształceniom zgodnie z zasadami dobrego gospodarowania. Na terenach słabszych gleb w oparciu o obszary pastwisk, rozwijać się będzie hodowla bydła.

Zróżnicowana działalność gospodarcza

Zróżnicowana działalność gospodarcza to aktywizujący gminę jeden z nowszych czynników rozwojowych. Przewiduje się rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej o charakterze produkcyjnym, wytwórczym, usługowo - naprawczym, handlowo – bazowym.

Wskazany jest rozwój zarówno dużych przedsiębiorstw, dla których istnieją szanse rozwoju w paśmie przemysłowym przy drodze krajowej oraz małych i średnich jednostek gospodarczych, które mogą być lokalizowane w zbliżeniu do terenów zabudowy mieszkaniowej, które zadbają o nieuciążliwy profil gospodarczy, najnowsze i bezpieczne technologie, przyjazne względem otaczającego środowiska.

Mieszkalnictwo

Funkcja mieszkaniowa w perspektywie jest przewidywana do aktywnego rozwoju, który odpowiadałby potrzebom zmieniającej się rzeczywistości. Gmina zlokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Koła, atrakcyjnie położona krajobrazowo jest naturalnym zapleczem dla rozwoju miasta. Przewiduje się rozwój mieszkalnictwa jednorodzinnego, o niskim stopniu intensywności, o wysokich standardach wyposażenia technicznego.

Rekreacja i wypoczynek

Rekreacja i wypoczynek to uzupełniająca funkcja gminy - głównie o charakterze lokalnym. Przewiduje się nowe, na skalę lokalną, zagospodarowanie w zakresie rekreacji weekendowej i świątecznej a także agroturystycznej o charakterze uzupełniającym i nawiązującym do istniejącego zagospodarowania. Rozwijana i propagowana może być koncepcja szlaków turystyki pieszej i rowerowej. Istnieją możliwości rozwoju rekreacji wykwalifikowanej, w tym ośrodków jazdy konnej, ośrodków sportów terenowych.

3. ZADANIA PONADLOKALNE I LOKALNE SŁUŻĄCE REALIZACJI CELÓW PUBLICZNYCH

Do zadań inwestycyjnych służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych, wskazanych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego należą:

- modernizacja przebiegających przez teren gminy linii kolejowych kategorii państwowej, klasy magistralnej: linii kolejowej nr 3 (E-20) relacji Poznań – Warszawa i linii kolejowej nr 131 (E65) relacji Chorzów – Tczew,
- likwidacja większości jednopoziomowych skrzyżowań dróg publicznych z magistralami kolejowymi,
- realizacja międzyregionalnej drogi rowerowej.

Do zadań służących realizacji ponadlokalnych i lokalnych celów publicznych, postulowanych przez niniejszą „Zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew” należy zaliczyć następujące przedsięwzięcia:

a) z zakresu komunikacji:

- budowa dróg równoległych do drogi krajowej, zapewniających dostępność do projektowanych terenów inwestycyjnych;
- rozbudowa i przebudowa systemu dróg powiatowych dostosowująca parametry dróg do parametrów dróg zbiorczych i lokalnych, w tym między innymi: zapewnienie możliwości bezpiecznej komunikacji pieszej, rowerowej, przebudowa skrzyżowań, zjazdów publicznych i przejść dla pieszych, uzupełnianie pasm zieleni wysokiej i niskiej; przebudowa i zmiana przebiegów dróg powiatowych wynikająca z konieczności zapewnienia bezkolizyjnych skrzyżowań z magistralami kolejowymi, w tym budowa wiaduktu drogowego na linię kolejową z miejscowości Barłogi, budowa nowych dróg powiatowych, zastępujących drogi, których przebieg niezgodny jest z wymaganiami ustawy o transporcie kolejowym;
- rozbudowa i przebudowa systemu dróg gminnych dostosowująca parametry dróg do parametrów dróg lokalnych i dojazdowych, w tym między innymi: zapewnienie możliwości bezpiecznej komunikacji pieszej, rowerowej, przebudowa skrzyżowań, zjazdów publicznych i przejść dla pieszych, uzupełnianie pasm zieleni wysokiej i niskiej; przebudowa i zmiana przebiegów dróg gminnych wynikająca z konieczności zapewnienia bezkolizyjnych skrzyżowań z magistralami kolejowymi, budowa wiaduktów, budowa nowych dróg gminnych, zastępujących drogi, których przebieg niezgodny jest z wymaganiami ustawy o transporcie kolejowym;

b) z zakresu ochrony wód, ochrony środowiska, infrastruktury technicznej:

- uporządkowanie gospodarki ściekowej gminy;

c) z zakresu ochrony dóbr kultury

- rewitalizacja obszarów i obiektów zabytkowych oraz objętych ochroną konserwatorską;

d) inne zadania własne gminy, które wskazuje niniejsza zmiana studium:

- zapewnienie zaopatrzenia terenów w wodę przez istniejące i planowane stacje ujęć wody;
- utrzymywanie i zapewnienie miejsc dla rozbudowy gminnych obiektów użyteczności publicznej, instytucji kultury, kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych.

4. STRUKTURA FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNA, OGÓLNE KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY

Tereny w poszczególnych strefach mają następujące kategorie:

Tereny wyłączone z zabudowy:

Do terenów wyłączonych z zabudowy należą:

- tereny tworzące ciąg obszarów przyrodniczych o decydującym znaczeniu dla utrzymania równowagi ekologicznej – przede wszystkim doliny cieków z trwałymi użytkami zielonymi oznaczone symbolami **W** - wody, **UZ** – trwałe użytki zielone, tereny lasów **ZL**, i tereny przeznaczone do zalesień – **ZLP**, tereny upraw rolnych oznaczone symbolem – **R**

Tereny wyłączone z zabudowy, tworzące główny szkielet funkcjonalno – przestrzenny gminy w postaci systemu zieleni, obejmują m.in. tereny otwarte i obszary cenne przyrodniczo, na których zakazuje się lokalizacji zabudowy także nowej zabudowy zagrodowej i siedliskowej, poza obiektami takimi jak stawy hodowlane, zbiorniki wodne. Na terenach wyłączonych z zabudowy dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach wyłącznie inwestycje celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej. Dopuszcza się wykorzystanie terenów rolnych i terenów użytków zielonych dla budowy boisk sportowych z zapleciami, oraz dla urządzeń, budowli i budynków związanych z obsługą terenów rekreacji i wypoczynku (pola golfowe, tereny jazdy konnej itp.) Dopuszcza się przekształcanie terenów użytków zielonych i terenów upraw rolnych w ogólnodostępne tereny zieleni parkowej. Dopuszczenia te nie dotyczą stref ochronnych ustalonych dla urządzeń energetyki odnawialnej.

Tereny upraw rolnych oznaczone symbolem R można też zalesiać zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi, także poza obszarami przeznaczonymi pod zalesienia ZLP, wskazanymi na załączniku graficznym do studium. Zaleca się zalesienia terenów rolnych R o słabych glebach, poza dolinami cieków, w szczególności na terenach przebiegu korytarzy ekologicznych ważnych dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt także na terenach zdegradowanych. Tereny wskazane w studium, jako przeznaczone pod dominującą funkcję zalesień ZLP oraz zalesiane tereny rolnicze R należy każdorazowo przed wprowadzeniem zalesienia weryfikować. Należy dążyć do tego, aby docelowa powierzchnia kompleksu leśnego nie była mniejsza niż 5 ha. Na dużych powierzchniach gruntów przeznaczonych do zalesienia należy stosować postępowanie etapowe, zmierzające do wytworzenia odporności na szkody powodowane przez wiatr i okiść oraz zapewnienie realizacji ustalonych wymagań przeciwpożarowych. Przydatne byłoby podzielenie zalesianego obszaru na działki szerokości 60-100 m i przyjęcie zasady zalesiania działki bezpośrednio sąsiadującej po upływie co najmniej pięciu lat. Istniejące oczka wodne, lokalne zabagnienia, skupiska drzew i krzewów, pojedyncze drzewa owocowe, naloty samosiewu – głównie gatunków lekko nasiennych należy wkomponować w projektowane nasadzenia w celu wzmocnienia różnorodności biologicznej całego obszaru. Jeśli powierzchnia gruntów, w obrębie których planowane są zalesienia przekracza 2 ha, należy rozpoznać siedliska pod względem żyzności. W tym celu konieczne jest wykonanie badań gleboznawczych, pozwalających na określenie rodzaju i składu mechanicznego gleby oraz przebadaniu jej parametrów chemicznych. Informacje te pozwolą na przypisanie poszczególnym działkom zalesieniowym potencjalnych typów siedlisk leśnych oraz odpowiadających im składów gatunkowych upraw leśnych.

Decyzje o zalesieniu powinny być aktualnie zgodne z Planem Urządzania Lasu Nadleśnictwa Koło na lata 2003- 2012, wskazane jest uwzględnienie opracowań granicy polno-leśnej. Celem kształtowania granicy polno-leśnej jest:

- racjonalne wykorzystanie ziemi (zalesienie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolniczej), - uporządkowanie przestrzeni rolniczej i leśnej,
- zagospodarowanie gruntów zgodnie z warunkami glebowo-przyrodniczymi,
- zwiększenie lesistości kraju,
- poprawa warunków środowiska przyrodniczego.

Za podstawę do ustalenia przebiegu granicy polno - leśnej przyjmuje się właściwości glebowo-przyrodnicze terenu z uwzględnieniem wartości bonitacyjnej i przydatności rolniczej gleb. Grunty nadające się do zalesienia należy selekcjonować na podstawie określonych kryteriów, wybierając w pierwszym rzędzie grunty nieprzydatne do produkcji rolniczej i nieużytkowane rolniczo klas V, VI, VIz oraz nieużytki rolnicze nadające się do zalesienia, a także grunty położone w enklawach i półenklawach leśnych, przylegające bezpośrednio do kompleksów leśnych lub znajdujące się w szachownicy z użytkami leśnymi, narażone na znaczne szkody wyrządzone przez zwierzynę leśną.

Zakazuje się zalesień terenów: łąk, muraw i żerowisk ptaków w szczególności terenów podmokłych.

Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania, tereny te obejmują:

- tereny na których występuje specjalny sposób zagospodarowania, w szczególności: cmentarze – **ZC**, tereny zabytkowych zespołów dworskich i parkowych oznaczone symbolem **ZZ**
- tereny na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, oznaczone symbolem **RE**

Na terenach o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania przyjęto nadrzędną zasadę, że ewentualne nowe, obecnie trudne do przewidzenia, inwestycje celu publicznego mogą być zlokalizowane pod warunkiem podjęcia działań minimalizujących ewentualne kolizje z istniejącymi i docelowymi funkcjami terenów.

Na terenach o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania mogą być lokalizowane inwestycje towarzyszące nie kolidujące z podstawową funkcją terenu.

Tereny **ZZ** należy zagospodarowywać z uwzględnieniem zapisów punktu 7 ustalającego zasady zagospodarowania terenów i obiektów objętych ochroną konserwatorską.

Tereny **RE**, to obszary na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, w granicach ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. W strefach tych dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych, fotowoltaicznych, biogazowni oraz innych urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Dla elektrowni wiatrowych granicę terenu oznaczonego symbolem RE stanowi izofona 40dB ustalona dla przedziału czasowego odniesienia równego 1 najmniej korzystnej godzinie nocy.

Ze względu na obowiązywanie dla większości terenów gminy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW innych niż w obowiązującym planie, musi poprzedzić sporządzenie planu miejscowego z prognozą oddziaływania na środowisko. Plan zlokalizuje tereny poszczególnych elektrowni oraz uszczegółowi dane dotyczące ich wpływu na środowisko.

Tereny przeznaczone pod zabudowę

Tereny przeznaczone pod zabudowę obejmują tereny już zainwestowane oraz tereny stanowiące rezerwy inwestycyjne. Wskazane w studium podstawowe przeznaczenie terenów przeznaczonych pod zabudowę powinno być uzupełniane o funkcje towarzyszące, przy czym uzupełnienie o funkcje towarzyszące nie musi być bilansowane odrębnie na każdej działce, ale łącznie dla całego terenu o określonej funkcji, co oznacza np., że zabudowę mieszkaniową jednorodziną można uzupełniać działkami przeznaczonymi wyłącznie pod usługi.

Na terenie zespołów urbanistycznych chronionych wpisem do rejestru zabytków obowiązuje zakaz lokalizacji funkcji i form zabudowy kolidujących z przeznaczeniem podstawowym terenu oraz nieadekwatnych do zakładanej jakości przestrzeni. Sposób zagospodarowania miejsc o szczególnym znaczeniu dla kształtowania przestrzeni, w tym obszarów zwartej zabudowy poszczególnych wsi należy określać poprzez opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W ramach terenów wskazanych pod zabudowę, sposób zagospodarowania działek, na których znaczący udział ma zieleń wysoka, powinno rozstrzygać się na etapie sporządzania planu miejscowego. Wskazane jest maksymalne utrzymanie istniejącej zieleni.

Na wszystkich terenach, przyjęto nadrzędną zasadę, że ewentualne nowe, obecnie trudne do przewidzenia, inwestycje celu publicznego mogą być zlokalizowane w granicach gminy pod warunkiem podjęcia działań minimalizujących ewentualne kolizje z istniejącymi i docelowymi funkcjami terenów.

- Tereny przeznaczone pod dominujące funkcje: zabudowy zagrodowej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacyjnej oznaczone symbolem **M** mogą być uzupełniane obiektami usług podstawowych, oraz usługami ponadlokalnymi i zakładami rzemieślniczymi, także niewielkimi zakładami produkcyjnymi. Tereny te powinny być uzupełniane także w zależności o potrzeb terenami usług oświaty, kultury, terenami sportu i rekreacji osiedlowej oraz niezbędną siecią ulic, placów, ciągów pieszych, rowerowych i sieci infrastruktury technicznej. Dopuszcza się realizację zabudowy odbiegającej od rodzaju przeważającego na danym terenie, w zakresie umożliwiającym wytworzenie lub dokończenie założenia urbanistycznego, co oznacza także możliwość wprowadzenia enklaw zabudowy wielorodzinnej wśród zabudowy jednorodzinnej oraz wytworzenia centrów usługowych wsi.
- Tereny przeznaczone pod dominującą funkcję usługową oznaczone symbolem **U** mogą być uzupełniane towarzyszącą funkcją mieszkaniową, dopuszcza się także zachowanie istniejącej funkcji mieszkaniowej. Usługi powinny być projektowane wraz z towarzyszącą zielenią, której wymagana ilość w zależności od miejsca i funkcji każdorazowo powinna być określana w planach miejscowych. Funkcja usługowa powinna być uzupełniana o zieleńce, place, niezbędną sieć komunikacji drogowej i rowerowej, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. Funkcja usługowa może być uzupełniana bazami, składami i funkcją produkcyjną. Do terenów usługowych zalicza się

także większe tereny usług sportu i rekreacji oraz usługi obsługi komunikacji, parkingi, miejsca obsługi podróży itp.

- Tereny przeznaczone pod dominującą funkcję przemysłową, bazy i składy oraz usługi oznaczone symbolem **P** powinny być przeznaczone pod zakłady wytwórcze, bazy i składy oraz usługi a także fermy hodowlane. Dopuszcza się na terenach wybranych, wskazanych w planach miejscowych, pozostawienie istniejących terenów zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny te mogą pozostać, jeśli nie są narażone na ponadnormatywne oddziaływanie sąsiedniego przemysłu. Tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach narażonych negatywnie oddziaływanie przemysłu powinny w planach miejscowych mieć status funkcji tymczasowej, ze wskazaniem terminu do którego dopuszcza się ich wykorzystywanie. Na terenach nie zagrożonych negatywnym oddziaływaniem sąsiednich funkcji dopuszcza się uzupełnianie terenów o funkcję mieszkaniową i zagrodową. Na terenach **P** dopuszcza się sytuowanie elektrowni wiatrowych w odległościach od terenów podlegających ochronie akustycznej umożliwiającą dotrzymanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.

5. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO I DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA PLANY SPORZĄDZIĆ

Gmina Grzegorzew ma dla niemal całej powierzchni obowiązujący plan miejscowy.

Obszary dla których obowiązkowe jest sporządzenie planu miejscowego to obszary wymienione w art.10 ust. 2 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m², a także dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych oraz obszary przestrzeni publicznej.

Nie ustala się w studium terenów, które wymagają scaleń i podziałów nieruchomości, stąd nie ustala się obowiązku wykonania planu miejscowego dla obszarów scaleń. Na terenie gminy nie przewiduje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży wynoszącej powyżej 2000m², oraz sporządzania planów dla ich rozmieszczenia.

Obowiązkowe sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Grzegorzew może wynikać między innymi z:

- z ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1266 z późn. zm.) w przypadku, gdy gmina zamierza przeznaczyć pod działalność inwestycyjną obszary dotychczas rolne i leśne,
- z ustawy z dnia 9 czerwca 2011r prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163 poz. 981) – dla terenu górniczego można sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie zgodnie z art. 7 podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach,
- w sytuacji, gdy na terenie gminy mają być realizowane inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, czy też w przypadku, gdy sama gmina przewiduje realizację inwestycji o charakterze infrastrukturalnym, obiektowym, o funkcjach społecznych z wydzieleniem stref ochronnych.

Na obszarze gminy w chwili obecnej nie ma wyznaczonych terenów górniczych. Jeśli w wyniku prowadzonych na podstawie koncesji nr 53/2011/p na poszukiwań złóż gazu ziemnego wydana zostanie koncesja na jego wydobywanie na terenie gminy, na podstawie danych na temat przewidywanego szkodliwego wpływu na środowisko należy ustalić, czy istnieje konieczność sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, która będzie wyznaczała teren górniczy oraz czy istnieje konieczność sporządzenia dla tego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W tym względzie należy się opierać na aktualnych przepisach szczególnych, ponieważ ustawodawstwo dla wydobywania gazu łupkowego może ulec zmianie.

Sporządzenie zmiany planu, lub nowego planu dla wybranych obszarów będzie konieczne dla terenów planowanych pod funkcje nie przewidziane w planie aktualnie obowiązującym, w tym dla lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW wraz ze

strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów oraz dla obszaru, który nie posiada obowiązującego planu przy wlocie drogi krajowej na teren gminy, ze względu na III klasę gleb wymagającą zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele niewolne i nieleśne.

O kolejności sporządzanych planów miejscowych zdecyduje Rada Gminy.

6.OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONA PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Ogólne zasady gospodarowania

W kształtowaniu struktury przyrodniczo - funkcjonalnej przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju uwzględniającą rozwój społeczny i gospodarczy gwarantujący ochronę środowiska przyrodniczego, zarówno wszystkich jego elementów jak i obszarów szczególnie cennych przyrodniczo poprzez:

- zapewnienie ładu przestrzennego i dostosowanie struktury osiedleńczej, zabudowy mieszkaniowej, usługowej i gospodarczej do wymogów przyrody, krajobrazu,
- ochronę małych zbiorników wodnych i cieków przed zanieczyszczeniem, szczególnie wyeliminowanie wymywania do wód powierzchniowych nawozów i środków ochrony roślin poprzez wprowadzanie barier biogeochemicznych z odpowiednio zagospodarowanymi i dostosowanymi do siedliska pasami zadrzewień wzdłuż dolin rzecznych,
- wyeliminowanie zrzutów ścieków bytowo – gospodarczych i uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej,
- ochronę różnorodności biologicznej (powierzchni biologicznie czynnej): ekosystemów leśnych, wodnych, łąkowych, obszarów zabagnionych,
- nie dopuszczenie do lokalizacji i prowadzenia działalności gospodarczej, które w istotny sposób mogłyby wpłynąć na degradację środowiska przyrodniczego, wprowadzenie działalności produkcyjnej przyjaznej środowisku opartej o nowoczesne technologie proekologiczne,
- maksymalną możliwą ochronę gruntów podlegających ochronie (o wysokich klasach i gruntów organicznych).

Kształtowanie systemu ekologicznego gminy, ochrona i kształtowanie środowiska

Ochrona przyrody jest częścią polityki przestrzennej i ekologicznej gminy. W kontekście idei ekorozwoju gospodarczego oraz założeń polityki zagospodarowania przestrzennego szczególnie ważne jest zachowanie podstawowych walorów środowiska. W celu zabezpieczenia równowagi ekologicznej oraz zachowania najcenniejszych przyrodniczo i krajobrazowo terenów ustala się następujące kierunki działań:

- a) ochronę, zachowanie obszarów przyrodniczo najcenniejszych o decydującym znaczeniu dla utrzymania równowagi ekologicznej – przede wszystkim doliny rzek i cieków wodnych, uznanie za nienaruszalne kompleksów leśnych i łąkowych w okolicy ekosystemów dolin, drobniejszych cieków oraz rowów melioracyjnych, ochronę i zachowanie oczek wodnych, torfowisk i starorzeczy jako naturalnych zbiorników retencjonowania wody,
- b) zwiększenie lesistości gminy,
- c) dbałość o istniejące zarzewienia śródpolne, wprowadzanie nowych pasów zadrzewień śródpolnych,
- d) ochronę wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem,
- e) ochronę wód podziemnych przed nadmierną eksploatacją i skażeniem w szczególności: ochronę fragmentu głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP nr 150) Pradolina Warszawsko – Berlińska.

Ochrona wód podziemnych i powierzchniowych powinna być realizowana zgodnie z programem ochrony środowiska gminy, w szczególności poprzez

- kanalizację terenów wyznaczonych do osadnictwa i istniejących terenów osadniczych w zasięgu możliwości przyłączenia sieci kanalizacyjnej do oczyszczalni ścieków,
- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni,
- dopuszczenie na obszarach przewidzianych do objęcia kanalizacją sanitarną odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych tylko jako rozwiązania tymczasowego,

- dopuszczenie docelowego indywidualnego oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzenie ich do szamb, tylko na obszarach, które z uzasadnionych względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie przydomowych oczyszczalni ścieków musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód podziemnych i powierzchniowych),
 - kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych i roztopowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczanie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych,
 - właściwe zabezpieczenie techniczne różnego rodzaju istniejących obiektów, stanowiących potencjalne ogniska zanieczyszczeń,
 - likwidację wszystkich nieczynnych studni i otworów stanowiących potencjalne drogi ułatwionej migracji zanieczyszczeń,
 - dostosowanie lokalizacji terenów przeznaczonych dla zabudowy i nowych obiektów budowlanych do struktur hydrogeologicznych,
 - ustalenie ograniczeń w lokalizowaniu inwestycji mogących w sposób znaczący wpływać na wody podziemne,
 - rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- f) ochronę ujęć wody dla których dotąd nie ustanowiono stref ochrony pośredniej,
- g) ochronę parków dworskich, ochronę terenów uznawanych za cenne przyrodniczo,
- h) racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi bez naruszenia równowagi środowiska,
- i) ograniczenie emisji zanieczyszczeń z istniejących zakładów i zmniejszenie ich uciążliwości poprzez: wyeliminowanie lub wymianę energochłonnych technologii, likwidację lub zmianę technologii o nadmiernej emisji lub dużej uciążliwości dla środowiska, restrukturyzację gospodarki cieplnej zakładów przez zmianę nośników energii, wykorzystanie ciepła odpadowego, instalowanie urządzeń do redukcji zanieczyszczeń,
- j) ograniczanie emisji zanieczyszczeń z gospodarstw domowych restrukturyzację gospodarki cieplnej w sektorze komunalno – bytowym,
- k) podniesienie standardu sanitarnego obiektów rekreacyjnych i mieszkalnych, w szczególności skanalizowanie części wsi o zwartym układzie w zasięgu oczyszczalni ścieków, wprowadzanie indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków dla gospodarstw rolnych rozproszonych, kontrola szczelności zbiorników bezodpływowych, nie wprowadzanie nowej zabudowy rozproszonej,
- l) kompleksowe rozwiązanie odprowadzenia ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- m) poprawę warunków akustycznych poprzez między innymi:
- zwiększenie ilości zieleni niskiej i wysokiej, pełniącej rolę naturalnych ekranów akustycznych,
 - poprawienie nawierzchni ulic, których zła jakość jest często przyczyną zwiększenia hałasu w środowisku,
 - izolowanie drogi krajowej od terenów zabudowy podlegających ochronie akustycznej stosując skuteczne technicznie sposoby w szczególności ekrany dźwiękochłonne, pasy zieleni izolacyjnej, odpowiednie ukształtowanie terenu,
 - modernizację zakładów rzemieślniczych i usługowych zlokalizowanych szczególnie w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej,
- n) prowadzenie racjonalnej gospodarki odpadami.

Stworzenie systemu przyrodniczego z obszarami lasów, łąk, pastwisk, przestrzeniami pól uprawnych, z systemem zadrzewień śródpolnych oraz ochrona środowiska mają na celu zachowanie równowagi ekologicznej, prawidłowych warunków przyrodniczych, klimatycznych i zdrowotnych, podniesienie wartości wizualnej krajobrazu oraz zachowanie przebiegu naturalnych ciągów ekologicznych.

7. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Założenia ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków należy realizować stosując następujące zasady:

7.1. Dla obiektów i terenów wpisanych do rejestru zabytków i podlegających ochronie konserwatorskiej należą:

- dążyć do utrzymania historycznych podziałów działek;
- dążyć do zachowania historycznych linii zabudowy;
- zachować otoczenie historycznych zespołów zabudowy i budowli, zachować zieleń towarzyszącą obiektom zabytkowym;
- dążyć do zaakcentowania elementów krystalizujących przestrzeń, walorów dawnego zagospodarowania, elementów symbolicznych, dominant;
- rozważyć modernizację lub wymianę małowartościowej zdekapitalizowanej lub dysharmonizującej zabudowy;
- dostosować wizualnie nową zabudowę do zabudowy historycznej respektując historyczny kontekst przestrzenny i harmonijnie wpisując się w zastany układ, zachowując charakter i skalę zabudowy oraz jej charakterystyczną intensywność;
- dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach tych lub w bliskim ich sąsiedztwie, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków-Delegatura w Koninie przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

7.2. W obrębie strefy ochrony konserwatorskiej zespołów parkowych obowiązuje:

- a) historyczna parcelacja (zgodnie z zasadą niepodzielności zespołów),
- b) zachowanie zabytkowej zieleni,
- c) zachowanie zabytkowej zabudowy,
- d) podporządkowanie nowych obiektów układowi zabytkowemu w zakresie: lokalizacji, skali i formy.

7.3. Wszelkie zmiany planowane w obiektach i na obszarach objętych ochroną konserwatorską, takie jak:

- a) w odniesieniu do zabudowy - rozbiórki, remonty, przebudowy, rozbudowy, budowy,
- b) w odniesieniu do zieleni – wycinki, nasadzenia, prace porządkowe i pielęgnacyjne,
- c) podziały geodezyjne,
- d) prace ziemne,
- e) zmiany sposobu użytkowania,
- f) zmiany zagospodarowania,

wymagają uzgodnienia z Wielkopolskim Urzędem Ochrony Zabytków w Poznaniu, Delegatura w Koninie.

7.4. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, wyznaczono w studium strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych. Na obszarach tych stref a także na terenach objętych ochroną konserwatorską lub w bliskim ich sąsiedztwie podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków-Delegatura w Koninie przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, zgodnie z przepisami w zakresie ochrony zabytków.

7.5. Zadania inwestycyjne związane z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi (m.in. kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż, drogi, hale przemysłowe)

Dla ochrony dziedzictwa kulturowego ustala się w obrębie szerokopłaszczyznowych zadań inwestycyjnych obowiązki przeprowadzania:

- rozpoznawczych badań powierzchniowo-sondazowych,
- ratowniczych badań wykopaliskowych wyprzedzających inwestycje na wytypowanych stanowiskach archeologicznych,
- badań archeologicznych na nowych obiektach archeologicznych,
- stałego nadzoru archeologicznego podczas odhumusowania terenu.

Wszystkie prace archeologiczne muszą być uzgodnione pozwoleniem WUOZ w Poznaniu-Delegatura w Koninie przed rozpoczęciem prac ziemnych, zgodnie z przepisami w zakresie ochrony zabytków.

Ochrony jako dobra kultury współczesnej wymagają także wszystkie miejsca pamięci, tablice pamiątkowe, kapliczki.

8. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

8.1 Szczegółowe ustalenia dotyczące komunikacji i dróg.

Przyjęto, iż podstawowym środkiem przemieszczania w gminie będą kołowe środki transportu. Oznacza to takie konstruowanie układu komunikacyjnego, aby sprostał on założonym wymogom motoryzacji i zapewnił właściwy standard obsługi komunikacyjnej gminy. Głównym środkiem transportu zbiorowego pozostanie docelowo autobus. W niniejszym studium adaptuje się istniejące trasy i przystanki linii autobusowych. W miarę występowania potrzeb przewozowych związanych z rozwojem przestrzennym gminy sieć autobusowa będzie ulegać modernizacji i rozbudowie.

Drogi wymagają modernizacji – rozbudowy i przebudowy dostosowującej je do aktualnych natężeń ruchu i potrzeb rozwojowych gminy. W zakresie podstawowej sieci dróg krajowych i powiatowych stanowi to zadanie inwestycyjne o znaczeniu ponadlokalnym. W związku z możliwością lokalizacji dróg na podstawie przepisów szczególnych, które umożliwiają wyznaczenie przebiegu dróg odmiennie niż w planach miejscowych a także bez zgodności z zapisami studium, które nakazują przed wyznaczeniem lokalizacji drogi rozpatrzenie kilku wariantów ich lokalizacji, przebieg dróg i miejsca skrzyżowań ustalone w studium mogą ulec zmianie. Szczegółowe określenie klas poszczególnych odcinków dróg, ich szerokości w liniach rozgraniczających, rezerwowanie odpowiedniej wielkości terenów pod skrzyżowania, ustalenie możliwości lokalizacji zjazdów oraz ustalenie sposobu zagospodarowania terenów przyległych, nastąpi w procedurach sporządzania planów miejscowych. Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego każdorazowo należy ustalać klasę drogi zgodnie z aktualnym planem województwa oraz wytycznymi zarządców dróg. Należy też wyznaczyć skrzyżowania oraz zjazdy w miejscach zgodnych z przepisami szczególnymi oraz wytycznymi zarządców dróg. Szerokość dróg i ulic w liniach rozgraniczenia, odległości między skrzyżowaniami, szczegółowe ich parametry powinny być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 z 1999r, poz. 430). Dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu przy budowie, przebudowie i rozbudowie dróg należy w miarę możliwości terenowych wykonywać chodniki i ścieżki rowerowe.

W ustaleniach planów zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić przyszłą potrzebę likwidacji większości jednopoziomowych skrzyżowań dróg publicznych z magistralami kolejowymi. W tym względzie należy stosować się do przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003r o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2007r Nr 16 poz. 94 z późn. zm) oraz rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 lutego 1996r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 33, poz. 144).

W zakresie dróg gminnych ich budowa, przebudowa i rozbudowa dróg jest inwestycją celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Istniejące drogi gminne wymagają rozbudowy i przebudowy, wykonania nawierzchni dostosowującej ich parametry do zwiększonego obciążenia ruchem w tym między innymi: zapewnienie możliwości bezpiecznej komunikacji rowerowej, pieszej, przebudowy skrzyżowań, zjazdów publicznych i przejść dla pieszych, uzupełnienia pasmami zieleni wysokiej i niskiej. Przygotowanie nowych terenów pod zabudowę, w tym także ofertowych terenów przemysłowych i usługowych wymaga budowy nowych dróg, dróg wewnętrznych oraz dróg gminnych. Drogi wewnętrzne spełniające wymogi ustawy o drogach publicznych oraz Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 z 1999r, poz. 430) uchwałą Rady Gminy mogą zostać uznane za drogi publiczne.

Istotnym elementem kompleksowo rozumianego układu komunikacyjnego jest planowanie sieci dróg rowerowych. Zakłada się, że rozwój sieci dróg rowerowych, jako proces ciągły i skorelowany z innymi programami komunikacyjnymi będzie priorytetowym celem wszelkich działań w projektowaniu i realizacji dróg. Proces ten winien uwzględniać każdą społeczną, merytorycznie oraz ekonomicznie uzasadnioną inicjatywę oraz winien być otwarty na uwzględnienie uzasadnionych powiązań zewnętrznych w szczególności powiązań łączących elementy atrakcyjne dla ruchu turystycznego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym z § 11 ust.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U nr 75 poz.690 z 2002r z późniejszymi zmianami), „Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwość poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych.” Jednocześnie zgodnie z art.174 ust.2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r Prawo ochrony Środowiska (Dz. U. z 2008r Nr 25, poz. 150 ze zm.) emisje polegające na: wprowadzaniu gazów lub pyłów do powietrza,

wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, wytwarzaniu odpadów, powodowania hałasu, powstające w związku z eksploatacją m.in. drogi nie mogą, z zastrzeżeniem ust.3 spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny. Natomiast zgodnie z art.139 ww. ustawy przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych m.in. z eksploatacją drogi zapewniają zarządzający tymi drogami.

Zarządcy dróg nie planują wprowadzenia stref ograniczonego użytkowania. Racjonalnie gospodarując przestrzenią i środkami publicznymi należy planować jak najmniej zabudowy bezpośrednio przy drogach. Dla istniejącej zabudowy zarządcy dróg powinni zapewnić właściwe standardy środowiska. Problemy wynikające z konieczności zapewnienia odpowiednich standardów środowiska dla poszczególnych terenów należy każdorazowo rozpatrywać indywidualnie w zależności od rodzaju terenów oraz aby pogodzić prawa właścicieli gruntów z możliwościami finansowymi budżetu państwa i samorządów.

W sąsiedztwie dróg, w pasie ich negatywnego oddziaływania w planach miejscowych nie zalecane jest wyznaczanie nowych terenów zabudowy podlegających ochronie akustycznej. Opracowując miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego wyznaczające nowe tereny zabudowy w sąsiedztwie dróg należy uwzględnić wymagania Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120 poz. 826). Istniejące tereny zabudowy podlegające ochronie akustycznej należy zabezpieczać w sposób zapewniający zachowanie odpowiednich standardów jakości środowiska. Możliwość lokalizacji nowych terenów zabudowy podlegających ochronie akustycznej w pasach negatywnego oddziaływania dróg istnieje pod warunkiem stosowania zabezpieczeń akustycznych.

Droga krajowa nr 92

Dla drogi krajowej nr 92, należy stosować się do wytycznych Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu. Przebiegająca przez gminę droga krajowa nr 92 zaliczana jest do dróg klasy GP (głównych ruchu przyspieszonego). W ciągu drogi krajowej nr 92 przewiduje się przebudowę drogi krajowej, w związku z tym w planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić pozwolenia na budowę wydane dla przebudowy tej drogi.

Przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z drogą krajową nr 92 należy uwzględnić odległości negatywnego oddziaływania związanego z ruchem drogowym podane przez zarządcę drogi. Dla dróg o porównywalnym natężeniu ruchu odległości te wynoszą:

- min. 170m dla obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;
- min. 25m dla obiektów budowlanych nie przeznaczonych na pobyt ludzi.

W związku z brakiem aktualnych danych dotyczących zasięgu hałasu przy drodze krajowej wskazuje w studium strefę 170m, w której może występować przekroczenia poziomu hałasu wymaganego dla terenów objętych ochroną akustyczną. Dla terenu w granicach tej strefy istnieje konieczność stosowania zabezpieczeń dźwiękochłonnych dla istniejących terenów zabudowy podlegających ochronie akustycznej. W strefie tej nie można lokalizować nowych terenów podlegających ochronie akustycznej lub przy ich lokalizacji należy wykonać środki zabezpieczające. Po wykonaniu przez zarządcę drogi pomiarów hałasu, na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. 2011 nr 140 poz.824), jeśli odległości te ulegną zmianie, w planach zagospodarowania przestrzennego należy stosować aktualne dane i ograniczenia w projektowaniu terenów podlegających ochronie akustycznej.

Obsługę komunikacyjną terenów położonych przy drodze krajowej nr 92 należy przewidzieć poprzez istniejący układ dróg lokalnych i zbiorczych z włączeniem do drogi krajowej nr 92 na istniejących skrzyżowaniach, wyznaczonych w projektach zarządcy drogi. Wyklucza się możliwość bezpośrednich włączeń do drogi krajowej.

Dla prowadzenia infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa, itp.) niezwiązanej funkcjonowaniem drogi zarezerwować należy teren poza pasem drogowym drogi krajowej.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lutego 2004r w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny oraz właściwości organów w tych sprawach i wydanego na jego podstawie Zarządzenia nr 11 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008r w sprawie wdrażania wymagań techniczno-obronnych w zakresie przygotowania infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa (Dz. U. MI z dnia 07.02.2008r), przy projektowaniu dróg krajowych klasy G i wyższej należy uwzględnić przepisy oraz umowy standaryzacyjne NATO w zakresie rozwoju modernizacji lub rozbudowy systemów komunikacji i związanej z nimi infrastruktury technicznej.

Drogi powiatowe

Planuje się uzyskanie przez drogi powiatowe parametrów dróg klasy głównej – G, klasy zbiorczej - Z i klasy lokalnej – L, w wyjątkowych przypadkach, w szczególności na terenach objętych ochroną konserwatorską, można istniejące drogi pozostawić, jako klasy dojazdowej – D i węższe.

Szczegółowe określenie klas poszczególnych odcinków dróg powiatowych, ich szerokości w liniach rozgraniczających, rezerwowanie odpowiedniej wielkości terenów pod skrzyżowania, ustalenie możliwości lokalizacji zjazdów oraz ustalenie sposobu zagospodarowania terenów przyległych, nastąpi w procedurach sporządzania planów miejscowych. Szerokość dróg w liniach rozgraniczających, odległości między skrzyżowaniami, szczególnie ich parametry powinny być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 z 1999r, poz. 430). O ile pozwalają na to parametry pasa drogowego i warunki terenowe, drogi powinny być wyposażone w ciągi piesze i ścieżki rowerowe. Umieszczanie w pasach drogowych obiektów infrastruktury technicznej nie związanej z ruchem drogowym powinno następować zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 21 marca 1985r o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007r Nr 19, poz. 115 z późn. zmianami).

W związku z koniecznością zapewnienia bezkolizyjnych skrzyżowań dróg powiatowych z magistralnymi liniami kolejowymi nastąpi zmiana tras części dróg dróg powiatowych oraz budowa wiaduktów. Szczegółowy przebieg tych dróg należy ustalić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, na podstawie aktualnych wytycznych w tym zakresie.

Planując zainwestowanie terenów przy drogach powiatowych tereny objęte ochroną akustyczną należy sytuować poza zasięgiem ponadnormatywnego hałasu powodowanego przez drogę. Linie zabudowy dla obiektów budowlanych należy ustalać w odległościach nie mniejszych niż odległości wymagane w ustawie o drogach publicznych. Ustalenie terenów zabudowy w zasięgu ponadnormatywnego oddziaływania drogi wymaga zastosowania środków technicznych zmniejszających to oddziaływanie do poziomu określonego w obowiązujących przepisach.

Drogi gminne

Planuje się uzyskanie przez drogi gminne parametrów dróg lokalnych – L i dojazdowych - D, w wyjątkowych przypadkach w szczególności na terenach objętych ochroną konserwatorską, istniejące drogi mogą zachować parametry inne niż w aktualnie obowiązujących przepisach prawa.

Szerokość dróg w liniach rozgraniczających, odległości między skrzyżowaniami, szczególnie ich parametry powinny być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 z 1999r, poz. 430). Wszystkie drogi, jeśli pozwalają na to parametry pasa drogowego powinny być wyposażone w ciągi piesze i ścieżki rowerowe.

W związku z koniecznością zapewnienia bezkolizyjnych skrzyżowań dróg gminnych z magistralnymi liniami kolejowymi nastąpi zmiana tras części dróg dróg gminnych oraz budowa wiaduktów. Szczegółowy przebieg tych dróg należy ustalić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, na podstawie aktualnych wytycznych w tym zakresie.

Umieszczanie w pasach drogowych obiektów infrastruktury technicznej nie związanej z ruchem drogowym powinno następować zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 21 marca 1985r o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007r Nr 19, poz. 115 z późn. zmianami).

8.2 Ogólne zasady polityki parkingowej

- Miejsca postojowe dla samochodów mogą być lokalizowane i urządzane tylko w sposób nie uciążliwy dla mieszkańców oraz użytkowników budynków istniejących i planowanych w ich otoczeniu;
- Przyjmuje się, że parkowanie stałe samochodów ciężarowych i autobusów odbywać się będzie na terenach baz transportowych, usług, przemysłu i innych, wyznaczonych do tego celu miejscach w planach miejscowych;
- Przyjmuje się, że przeładunek, rozładunek i parkowanie czasowe samochodów ciężarowych i autobusów odbywać się będzie na działkach obiektów generujących ruch takich pojazdów. W stosunku do obiektów nowych ustalenie to jest obligatoryjne; w stosunku do obiektów istniejących

- przyjmuje się, że wymóg ten będzie realizowany w drodze przebudowy obiektu, względnie ograniczenia potrzeb parkowania;
- Ogólnodostępne miejsca postojowe dla czasowego parkowania ciężarówek i pojazdów dostawczych można lokalizować wyłącznie na zorganizowanych, oddzielonych od jezdni parkingach. Zjazdy z takich parkingów powinny spełnić wymagania stawiane skrzyżowaniom. Nie dopuszcza się stałego wyznaczania miejsc postojowych dla autobusów i ciężarówek na jezdniach lub bezpośrednio przy jezdniach;
 - Przyjmuje się, że parkowanie stałe samochodów osobowych poza obszarami ochrony konserwatorskiej przy nowych obiektach odbywać się będzie na miejscach postojowych wyznaczonych na działkach tychże obiektów, w ilościach zgodnych z zleceniami zawartymi poniżej w normatywie parkingowym. W stosunku do obiektów istniejących dopuszcza się parkowanie stałe na stanowiskach ogólnodostępnych i zaleca przebudowy, w celu maksymalnego zaspokojenia potrzeb postojowych na działkach użytkowników pojazdów. Także dla obszarów ochrony konserwatorskiej dopuszcza się parkowanie stałe na stanowiskach ogólnodostępnych;
 - W przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych z wbudowanymi usługami oprócz miejsc postojowych dla funkcji mieszkaniowej, miejsca postojowe dla klientów należy lokalizować także na własnej działce w ilości 1 miejsce na 30m² powierzchni użytkowej usług.
 - Nie dopuszcza się lokalizacji parkingów wzdłuż drogi krajowej.
 - W uzasadnionych przypadkach, dla specyficznych funkcji w tym dla funkcji przemysłowych, baz i składów dopuszcza się w planach miejscowych wyznaczenie innej ilości miejsc postojowych, niż wskazana w normatywie parkingowym;

Przy nowych i rozbudowywanych obiektach, zaleca się zorganizowanie, związanych z obsługą tych obiektów, miejsc do parkowania samochodów osobowych, w formie parkingów lub garaży w ilości co najmniej:

Lp	Rodzaj obiektu	jednostka odniesienia	Liczba miejsc postojowych
			(szt.)
1	biura, urzędy, usługi (nie wymienione niżej)	1000 m ² pow. użytkowej.	25
2	zakłady produkcyjne i rzemieślnicze	10 zatrudnionych	2
3	obiekty handlowe	100 m ² pow. sprzedaży	3
4	obiekty gastronomiczne, kina, sale sportowe, hotele	100 miejsc	20
5	bud. mieszk. wielorodzinne	1 mieszkanie	1
6	bud. mieszk. jednorodzinne	1 dom	2

8.3 Tereny kolejowe

Projektuje się zachowanie istniejących obszarów kolejowych. Dopuszcza się przebudowę, rozbudowę obiektów kolejowych, w szczególności należy uwzględnić plany modernizacji linii kolejowych: linii kolejowej kategorii państwowej, klasy magistralnej nr 3 (E-20) relacji Poznań – Warszawa, oraz linii kolejowej kategorii państwowej, klasy magistralnej nr 131 (E-65) relacji Chorzów – Tczew.

Dopuszcza się zmianę przeznaczenia obszarów kolejowych na tereny przemysłowe, tereny baz, składów oraz usług. Przy projektowaniu obiektów na terenach kolejowych oraz w zbliżeniu do terenów kolejowych należy zachować obowiązujące w tym względzie przepisy szczególne. Zabudowa i zagospodarowanie terenu w zbliżeniu do obszaru kolejowego podlega ustawie z dnia 28 marca 2003r o transporcie kolejowym (t. j. Dz. U z 2007r Nr 16, poz. 94 ze zm.), oraz rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008r w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 153, poz. 955), rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. 1998 Nr 151 poz. 987). W szczególności budowle i budynki nie przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu

osób i rzeczy należy zlokalizować w odległości nie mniejszej niż 10m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m. Na terenie w sąsiedztwie linii kolejowych, gdzie występuje ponadnormatywny hałas nie należy planować nowych terenów podlegających ochronie akustycznej. Istniejące tereny podlegające tej ochronie należy zabezpieczyć przez środki ochrony w szczególności takie jak: ekrany dźwiękochłonne, odpowiednie ukształtowanie terenu, zieleń izolacyjną. Aktualnie jest to teren w odległości 150m od linii kolejowej, odległość tę należy w planach zagospodarowania przestrzennego przyjmować zgodnie z aktualnymi danymi dotyczącymi hałasu.

Przy planowanych modernizacjach linii kolejowych dopuszcza się likwidację części przejazdów kolejowych z jednoczesnym wykonaniem dróg objazdowych o nawierzchni bitumicznej, lub wiaduktów z ustaleniem ich trasy w uzgodnieniu z samorządem gminy i samorządem powiatu.

Wg aktualnych ustaleń na trasie linii kolejowej nr 131 (E-65) Gdynia – Tczew – Bydgoszcz – Inowrocław Tarnowskie Góry – Pszczyna przewiduje się:

- likwidację przejazdu kat D w km 245,592 w wybudowaniu dróg objazdowych,
- przebudowę wiaduktu drogowego w km 246,390,
- modernizację przejazdu kat D w km 247,757 do kat. B (sygnalizacja świetlna z półrogatkami),
- likwidację przejazdu kat D w km 248,122 w wybudowaniu dróg objazdowych,
- modernizację przejazdu kat D w km 248,983 do kat. B (sygnalizacja świetlna z półrogatkami),
- remont wiaduktu w km 244,048.

Na trasie linii kolejowej nr 3 (E-65) przewiduje się likwidację wszystkich lub większości kolizyjnych przejazdów kolejowych oraz budowę wiaduktów kolejowych oraz nowego przebiegu dróg powiatowych, w szczególności planuje się budowę wiaduktu kolejowego w miejscowości Barłogi oraz zmianę przebiegu drogi 3428P oraz zmianę przebiegu drogi 3435P.

Szczegółowy przebieg dróg znajdujących się w kolizji z trasami kolejowymi należy ustalić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, na podstawie aktualnych wytycznych w tym zakresie.

8.4 Infrastruktura techniczna

8.4.1 Zaopatrzenie w wodę

W zakresie zaopatrzenia w wodę istniejące ujęcia pokrywają aktualne potrzeby gminy. Przewiduje się modernizację istniejących ujęć i stacji uzdatniania, także możliwość likwidacji ujęć, których modernizacja może okazać się nieopłacalna i podłączenie istniejących sieci wodociągowych. W miarę powiększania się obszarów zabudowanych i zwiększania zapotrzebowania na wodę na terenach, gdzie wystąpią zwiększone potrzeby można wykonać nowe ujęcia wody w miejscach dla tego korzystnych i zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi, bez konieczności zmiany niniejszego studium.

8.4.2 Odprowadzenie ścieków

Obecnie funkcjonująca gospodarka ściekowa gminy wymaga poprawy jej funkcjonowania, rozbudowy kanalizacji sanitarnej, poprawy stanu zbiorników bezodpływowych, budowy przydomowych oczyszczalni ścieków. Prace należy prowadzić zgodnie z koncepcją gospodarki wodno-ściekowej dla gminy. Realizacja inwestycji związanych z gospodarką ściekową musi być zgodna z przepisami szczególnymi. Kanalizację sanitarną należy w pierwszej kolejności wykonać na terenach zwartej zabudowy. Do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków przemysłowych i bytowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych, z których będą one regularnie wywożone do punktu zlewowego przy oczyszczalni przez koncesjonowanego przewoźnika. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów i powierzchni niezanieczyszczonych powinny być odprowadzane na własny teren nieutwardzony lub do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni oraz na każdym terenie funkcjonalnym z nawierzchni dróg, parkingów oraz powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, o większych powierzchniach należy odprowadzać zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001r prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2012r. poz.145) po zastosowaniu urządzeń podczyszczających. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego istnieje możliwość dopuszczenia docelowego indywidualnego oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach ścieków lub odprowadzenie ich do szamb, tylko na obszarach, które z uzasadnionych względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym

lokalizowanie przydomowych oczyszczalni ścieków musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych.

8.4.3 Urządzenia melioracji wodnych.

Teren gminy jest w większości zmeliorowany. Planując zagospodarowanie terenów w planach miejscowych należy każdorazowo ustalić lokalizację urządzeń melioracji wodnych. Dla przebudowy lub likwidacji urządzeń melioracyjnych, należy stosować przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne (t.j. Dz. U.z 2012r. poz.145). W przypadku przeznaczania gruntów zmeliorowanych pod zabudowę należy przeprojektować i przebudować urządzenia drenarskie. Wszelkie inwestycje realizowane na terenach zmeliorowanych i zdrenowanych powinny być realizowane w sposób nie zakłócający funkcjonowania urządzeń systemu melioracyjnego, realizacja inwestycji na tych terenach wymaga uzgodnienia z Wielkopolskim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Rejonowy Oddział w Koninie, Inspektorat w Kole lub z aktualnym administratorem urządzeń melioracyjnych. W przypadku uszkodzenia urządzeń, inwestor winien niezwłocznie zlecić ich naprawę wyspecjalizowanej firmie.

Na terenach graniczących z rowami melioracyjnymi oraz śródlądowymi wodami płynącymi zabrania się grodzenia nieruchomości na odcinku przyległym do rowów oraz do powierzchniowych wód publicznych, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar. Każdorazowo odległość od górnej krawędzi linii brzegu do ogrodzenia należy indywidualnie ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zależności od charakteru terenu. Właściciel nieruchomości przyległej do powierzchniowych wód publicznych jest obowiązany umożliwić dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód.

Tereny rolnicze, przez które biegają rowy melioracyjne oraz tereny w bezpośrednim sąsiedztwie rowów należy użytkować jako trwałe użytki zielone, łąki lub drogi, terenów tych nie należy grodzić, należy umożliwić dostęp do rowów w stopniu wystarczającym do ich eksploatacji. Terenów w odległości mniejszej niż 3m od górnej krawędzi rowów melioracyjnych nie należy obsadzać drzewami i krzewami. Właściciele terenów zobowiązani są utrzymywać i konserwować urządzenia melioracji wodnych znajdujące się na ich terenie.

8.4.4 System ciepłowniczy

Na terenie gminy aktualnie nie przewiduje się inwestycji w zakresie zbiorowych systemów ciepłowniczych. W przypadku pojawienia się potrzeb takiego systemu można go realizować zgodnie z przepisami szczególnymi.

Działania w zakresie gospodarki ciepłej powinny być dostosowane do racjonalnego dysponowania istniejącymi kotłowniami. Budowa nowych kotłowni i modernizacja istniejących powinna być zgodna z programem ochrony środowiska gminy. Preferowane sposoby zaopatrzenia w ciepło powinny być zgodne z wytycznymi zawartymi w kierunkach działań „Polityki ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” w zakresie ochrony powietrza. Do celów grzewczych i technologicznych zaleca się stosować paliwa charakteryzujące się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, takich jak: paliwa płynne, gazowe i stałe (np. biomasa, biogaz, drewno) oraz wykorzystywać alternatywne źródła energii (elektrownie wodne, wiatrowe, kolektory słoneczne, energia geotermalna).

8.4.5 System gazowniczy

Przez teren gminy nie przebiegają gazociągi.

Na terenie gminy dopuszcza się lokalizację nowych sieci gazowych wysokiego ciśnienia. Na terenie gminy dopuszcza się także możliwość budowy sieci gazowych średniego i niskiego ciśnienia. W przypadku pojawienia się zapotrzebowania na gaz ziemny przyłączenie odbiorców do sieci gazowej obywać się będzie na zasadach obowiązujących w prawie energetycznym, będzie zależało od szczegółowych warunków technicznych i ekonomicznych uzasadniających budowę sieci gazowych. Sieci gazowe należy prowadzić przede wszystkim w pasach infrastruktury technicznej, dopuszcza się ich prowadzenie w liniach rozgraniczających dróg gminnych oraz powiatowych za zgodą zarządców dróg, oraz przez inne tereny za zgodą właścicieli gruntów. Stacje gazowe oraz sieci gazowe powinny być lokalizowane zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami szczególnymi. Dla realizacji zabudowy przy sieciach gazowych należy zachowywać strefy kontrolowane gazociągów zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

8.4.6 System elektroenergetyczny

Elektroenergetyczna sieć przesyłowa i dystrybucyjna.

Dla istniejących linii elektroenergetycznych przesyłowych najwyższych napięć - 220kV, oraz dla linii dystrybucyjnych należy stosować się do ustaleń zawartych w Uwarunkowaniach pkt 7.5.

Możliwość projektowania nowych terenów zabudowy, opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego dla nowych terenów przeznaczanych pod zabudowę powinno uwzględnić możliwość dostępu terenu do sieci elektroenergetycznej i możliwość zasilania nowych odbiorców, w planach tych należy rezerwować tereny pod stacje transformatorowe 15/0,4kV z uwzględnieniem powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi.

ENERGA – OPERATOR SA Oddział w Kaliszu nie gwarantuje możliwości przyłączenia wszystkich zgłaszanych elektrowni wiatrowych na terenie objętym projektem zmiany studium.

Gmina Grzegorzew posiada dla niemal całego obszaru gminy obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wskazujący tereny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Możliwość przyłączenia elektrowni wiatrowych przewidzianych w tym planie należy rozpatrywać indywidualnie, przed wystąpieniem o pozwolenie na budowę należy uzyskać warunki przyłączenia do sieci wydane przez właściciela sieci. Dla terenów dla których studium przewiduje możliwość sytuowania energetyki z odnawialnych źródeł energii możliwość ich przyłączenia do sieci elektroenergetycznej należy rozpatrywać przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

8.4.7. Energetyka wytwarzająca energię z odnawialnych źródeł energii

Na terenie gminy przewiduje się obszary, na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. W strefach tych dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych, biogazowni, instalacji fotowoltaicznych oraz innych urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Maksymalna wysokość elektrowni wiatrowych łącznie z rotorem nie może przekraczać 200m. Obszary, na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW, wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oznaczono symbolem RE na rysunku studium. Lokalizację tych urządzeń dopuszcza się także na terenach o dominującej funkcji przemysłowej, baz, składów i usług oznaczonych na rysunku studium symbolem P. Granicami stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu są w tym przypadku linie rozgraniczające tereny P. Dla elektrowni wiatrowych, jako granicę terenu oznaczonego symbolem RE przyjęto izofonę 40dB ustaloną dla przedziału czasowego odniesienia równego 1 najmniej korzystnej godzinie nocy. Wewnątrz strefy do jej granicy, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826 ze zm.) nie należy lokalizować wymienionych w tym rozporządzeniu terenów podlegających ochronie akustycznej. Na terenach rolnych R i terenach użytków zielonych UZ ustalenia studium dopuszczają wykorzystanie ich dla budowy boisk sportowych z zapleciami, oraz dla urządzeń, budowli i budynków związanych z obsługą terenów rekreacji i wypoczynku (pola golfowe, tereny jazdy konnej itp.), przekształcanie terenów użytków zielonych i terenów upraw rolnych w ogólnodostępne tereny zieleni parkowej. Dopuszczenia te nie dotyczą stref ochronnych ustalonych dla urządzeń energetyki odnawialnej oznaczonych symbolem RE.

Dla terenów P, dla których dominującym przeznaczeniem jest funkcja przemysłowa, bazy, składy i usługi, na których nie wyklucza się możliwości pozostawienia enklaw terenów podlegających ochronie akustycznej lub projektowania zabudowy podlegającej takiej ochronie, lokalizując w planie miejscowym elektrownię wiatrową każdorazowo należy ustalać jej położenie w stosunku do istniejących, adaptowanych w planie i projektowanych funkcji terenu. Plan miejscowy wyznaczy lokalizację elektrowni wiatrowej wyłącznie wówczas, jeśli nie będzie ona ograniczała możliwości adaptacji i planowanej lokalizacji terenów podlegających ochronie akustycznej.

Lokalizacja wież elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie obiektów ponadlokalnej infrastruktury komunikacyjnej (drogi publiczne i magistralne linie kolejowe nr 3 (E-20) i nr 131 (E-65) oraz infrastruktury technicznej (linie elektroenergetyczne) winny uwzględniać bezpieczeństwo ich funkcjonowania w przypadku awaryjnego upadki wież elektrowni wiatrowych.

Lokalizacja elektrowni wiatrowych w miejscach wyznaczonych w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, które zostały adaptowane w sporządzanej zmianie studium, przez

wystąpieniem o pozwolenie na budowę musi być poprzedzona wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. W procedurze tej, zaleca się ustalenie możliwości lokalizacji elektrowni na podstawie danych o awifaunie i nietoperzach, na podstawie danych dotyczących tras przelotu ptaków, danych dotyczących siedlisk i ostoi występujących na Obszarze Natura 2000 „Dolina Środkowej Warty”. Realizacja elektrowni wiatrowych będzie możliwa wyłącznie wówczas, jeśli z tych danych oraz z badań, które mogą być prowadzone w trakcie monitoringu przedrealizacyjnego ornitologicznego i chiropterologicznego będzie wynikało, że projektowane turbiny nie będą wpływać negatywnie na populacje ptaków bądź nietoperzy, nie będą negatywnie oddziaływać na siedliska podlegające ochronie na Obszarze Natura 2000. Monitoring ornitologiczny i chiropterologiczny należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi, w czasie jego prowadzenia, przepisami prawa lub dokumentami rekomendowanymi przez powołane do tego organy administracji.

Lokalizacja urządzeń energetyki z odnawialnych źródeł energii nie przewidzianych w obowiązującym na terenie gminy miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, wprowadzonych w zmianie studium, jest określona poprzez wstępne wskazanie obszarów, na których dopuszcza się ich lokalizację, nie są to szczegółowo, punktowo ustalone lokalizacje.

Możliwość realizacji elektrowni wiatrowych na obszarach wskazanych w projekcie zmiany studium jako obszary, na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW zależy będzie od sporządzenia dla konkretnych, wskazanych przez potencjalnych inwestorów planowanych lokalizacji, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozami oddziaływania na środowisko. Zaleca się, aby przed sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dokonać analizy dostępnych danych i opracowań dotyczących awifauny i nietoperzy oraz ustalić trasy przelotu ptaków oraz ustalić miejsca występowania siedlisk podlegających ochronie na znajdującym się w sąsiedniej gminie Koło Obszarze Natura 2000. Uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lokalizacji turbiny wiatrowej lub kilku turbin, będzie możliwe wyłącznie wówczas, jeśli z tych danych oraz z badań, które mogą być prowadzone w trakcie monitoringu przedrealizacyjnego ornitologicznego i chiropterologicznego będzie wynikało, że nie będą one wpływać negatywnie na populacje ptaków bądź nietoperzy, nie będą negatywnie oddziaływać na siedliska podlegające ochronie na Obszarze Natura 2000. Monitoring ornitologiczny i chiropterologiczny należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi, w czasie jego prowadzenia, przepisami prawa lub dokumentami rekomendowanymi przez powołane do tego organy administracji. W szczególności aktualnie w opracowaniach należy uwzględnić: „Wytyczne w zakresie oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki”, PSEW (2008) Szczecin, oraz „Tymczasowe wytyczne dotyczące oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze” wersja II grudzień 2009r. W procedurze sporządzania zmiany studium zgłoszono uwagę, że na terenach działki o nr ewid. 42 w obrębie Kielczewek, w budynkach gospodarczych znajdują się siedliska nietoperzy i w sąsiedztwie obserwuje się loty nietoperzy. Przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w Kielczewku powinno zostać poprzedzone wyżej wskazanymi badaniami chiropterologicznymi.

Obszar gminy Grzegorzew nie podlega ochronie przyrody, nie znajduje się w ponadregionalnych i regionalnych korytarzach ekologicznych i w korytarzach migracji ptaków. Z analizy dostępnych w tym zakresie dokumentów i badań należy stwierdzić, że nie powinno wystąpić znaczące negatywne oddziaływanie elektrowni wiatrowych na Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Dolina Środkowej Warty”.

Możliwość wywierania negatywnego wpływu na Obszar przez poszczególne projekty lokalizowane na terenie gminy Grzegorzew, która znajduje się poza granicami obszaru Natura 2000, będzie rozstrzygana przez właściwy organ w oparciu o raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z zaleceniami zawartymi w „Wytycznych w zakresie oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki” „procedura oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na awifaunę powinna przebiegać w trzech kolejno następujących po sobie etapach:

- a. ocena wstępna (screening);
- b. monitoring przedrealizacyjny;
- c. monitoring porealizacyjny.

2. W toku oceny ryzyko jest początkowo szacowane w oparciu o zebrane informacje o środowisku (screening i monitoring przedrealizacyjny). Na podstawie oceny tego ryzyka wydawana jest opinia eksperta o dopuszczalności realizacji w badanej lokalizacji danej inwestycji. Monitoring porealizacyjny ma za zadanie potwierdzenie słuszności przyjętej oceny lub jej zweryfikowanie.

3. Zasadniczym celem oceny oddziaływania farmy na awifaunę jest ocena ryzyka wystąpienia znaczącego, negatywnego oddziaływania zrealizowanej inwestycji na populację ptaków, w tym przede wszystkim na kluczowe gatunki ptaków. (...)
4. Znaczące negatywne oddziaływanie na awifaunę oznacza sytuację, w której populacja kluczowego gatunku ptaka występującego w zasięgu oddziaływania inwestycji, w wyniku oddziaływania projektu wykaże zmiany prowadzące do utraty korzystnego stanu ochrony.
5. Stan ochrony gatunku jest uznawany za „korzystny”, jeśli:
 - a. dane o dynamice liczebności populacji rozpatrywanego gatunku wskazują, że utrzymuje się on w skali długoterminowej, jako składnik swoich siedlisk zdolny do samodzielnego przetrwania,
 - b. naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani też prawdopodobnie nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości,
 - c. istnieje i prawdopodobnie będzie istnieć w przyszłości wystarczająco duża, powierzchnia siedlisk dla zachowania jego populacji w dłuższym okresie czasu.
6. Ocena powinna uwzględniać oddziaływania skumulowane, w szczególności oddziaływania innych (istniejących lub planowanych, o których istnieniu wie inwestor) projektów farm wiatrowych, mogących oddziaływać na kluczowe gatunki ptaków. Zakres przestrzenny lokalizacji, których oddziaływania należy uwzględniać w ocenie wpływ skumulowanych powinien być dostosowany do ekologii lokalnie występujących gatunków ptaków. W przypadku dużych ptaków lęgowych (ptaki drapieżne, bocian czarny) oraz koncentracji żerowiskowych ptaków wędrownych (gęsi, żurawie), w ocenach skumulowanych należy uwzględniać wszystkie inne farmy w promieniu odpowiednio 5 km oraz 20 km.
7. W przypadku oceny odnoszącej się do obszarów Natura 2000 (procedury przewidzianej Art. 6 Dyrektywy Siedliskowej), jej celem jest ocena ryzyka utraty korzystnego stanu ochrony przez lokalną populację któregoś z gatunków, dla ochrony których powołano dany obszar NATURA 2000. Listę tych gatunków zawiera Standardowy Formularz Danych (SDF), dokument stanowiący podstawę wyznaczenia danego obszaru Natura 2000.”

Dla terenu gminy brak danych dotyczących występowania nietoperzy, zatem analiza wstępna możliwości usytuowania elektrowni wiatrowych każdorazowo powinna obejmować inwentaryzację terenową. Stosując się do zaleceń zawartych w „Tymczasowych wytycznych dotyczących oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze” wersja II grudzień 2009r nie zaleca się rozważania lokalizacji:

- 1) we wnętrzu lasów i niebędących lasem skupień drzew;
- 2) w odległości mniejszej niż 200 m od granic lasów i niebędących lasem skupień drzew o powierzchni 0,1 ha lub większej;
- 3) w odległości mniejszej niż 200 m oraz brzegów zbiorników i cieków wodnych wykorzystywanych przez nietoperze;
- 4) w sąsiedztwie obszaru Natura 2000 – w odległości mniejszej niż 1 km od znanych kolonii rozrodczych i zimowisk nietoperzy z gatunków będących przedmiotem ochrony na obszarze.

Dla określenia minimalnego czasu, zakresu i sposobu prowadzenia badań, zapewniającego, że otrzymane dane pozwolą na właściwe prognozowanie oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i wynikających z niego ograniczeń, oraz współcześnie stosowanych metod należy także stosować „Tymczasowe wytyczne dotyczące oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze”. Wg tego opracowania:

„Zasadnicza część badań powinna zawierać następujące elementy:

1. Wstępne rozpoznanie dostępnych informacji i warunków terenowych.
2. Rejestracja głosów nietoperzy (ew. wspomagana obserwacjami przy wykorzystaniu innych metod).
3. Analiza nagrań i wyznaczanie indeksów aktywności nietoperzy.
4. Kontrole potencjalnych kryjówek kolonii rozrodczych nietoperzy.
5. Kontrole obiektów mogących stanowić zimowiska nietoperzy.”

8.5 Gospodarka odpadami

Gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób opisany w punkcie 7.3 Uwarunkowań, zgodnie z planem gospodarki odpadami Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny” oraz zgodnie z wojewódzkim planem gospodarki odpadami. W przypadku zmiany aktualnych planów gospodarki odpadami oraz powstania zapotrzebowania na funkcje związane z przetwórstwem odpadów, studium wskazuje tereny przemysłowe, na których można zlokalizować zakłady związane z gospodarką odpadami, w tym zakładów unieszkodliwiania i odzysku odpadów. Teren szczególnie predysponowany dla takich funkcji to teren przy skrzyżowaniu trasy kolejowej CE-65 z drogą krajową nr 92.

Na terenie gminy prowadzona jest zbiórka selektywna odpadów. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy przewidzieć lokalizację pojemników do selektywnej zbiórki

odpadów. Na terenie gminy wskazane jest stworzenie sprawnego systemu odbioru wszystkich rodzajów odpadów. System ten powinien gwarantować:

- bezpieczny transport,
- odzyskanie możliwie największej części odpadów, celem wprowadzenia ich do gospodarczego obiegu,
- oraz unieszkodliwianie pozostałych.

Szczególnie istotne znaczenie będzie miało wdrażanie programów wykorzystania i unieszkodliwiania produktów spalania węgla i odsiarczania spalin, osadów pościekowych, odpadów medycznych, substancji trujących oraz innych odpadów niebezpiecznych, w tym wydzielonych z odpadów komunalnych.

Gospodarka odpadami na terenie gminy powinna być prowadzona zgodnie z obowiązującą ustawą o odpadach, która określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

8.6 Telekomunikacja

Przez teren gminy przebiega linia światłowodowa w relacji Sochaczew – Poznań – Szczecin – Gdańsk, która jest częścią ogólnopolskiej sieci optycznej, zrealizowanej w ramach programu PIONIER: Polski Internet Optyczny – Zaawansowane Aplikacje, Usługi i Technologie dla Społeczeństwa Informacyjnego. Ideą programu było stworzenie zaawansowanej infrastruktury światłowodowej wraz z powszechnie dostępnymi, zaawansowanymi narzędziami, usługami i aplikacjami przede wszystkim dla środowiska naukowego, ale także dla administracji rządowej i samorządowej oraz dla społeczeństwa informacyjnego.

Wraz z uruchamianiem nowych terenów przewiduje się rozbudowę sieci telekomunikacyjnych. Przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie, postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w mieście i regionie. Zakłada się pełną dostępność do łączy telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu, urządzenie ogólnodostępnych kawiarenek internetowych, rozwój sieci bezprzewodowych - budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu - np. za pomocą sieci Hotspotów.

9. KSZTAŁTOWANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, KSZTAŁTOWANIE FIZJONOMII GMINY

Głównymi działaniami na rzecz fizjonomii gminy to ochrona krajobrazu, tzn. ważnych panoram, charakterystycznych widoków rozciągających się z ciągów i punktów widokowych, dominant przestrzennych oraz wnętrz urbanistycznych głównych ciągów kulturowych. Dla gminy dominantą układu jest Grzegorzew. Z otaczających miejscowość dolin rozciąga się ciekawa panorama. W miejscach widokowych należy pozostawić ogólnie dostępne tereny otwarte, zapewniające możliwość oglądania panoramy.

Nowe elementy zagospodarowania muszą wkomponować się w zastaną historyczną tkankę zabudowaną i wspomagać struktury niekompletne, okaleczone, czy nieuporządkowane. Ich wprowadzenie jest uzależnione od wpływu proponowanego elementu na fizjonomię zabudowy, stwierdzonego w oparciu o analizy ich wpływu na sylwetę, dokonywane w trakcie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i powtórnie konfrontowane z ustaleniami planu podczas wydawania pozwolenia na budowę. Dla uzyskania poprawy fizjonomii gminy niezbędne jest ściśle wyznaczanie parametrów zabudowy i przestrzeganie ustaleń planu przy wydawaniu pozwoleń na budowę. Ważne jest zapewnienie przestrzegania prawa w zakresie obowiązku projektowania obiektów budowlanych przez członków izby architektów.

9.1 Przestrzenie publiczne

Obszary przestrzeni publicznej istotne dla gminy to wnętrza dróg publicznych, place, parki, skwery, tereny sportu, tereny cmentarzy, leśne ciągi rekreacyjne.

Działania w zakresie kształtowania systemu przestrzeni publicznych powinny dotyczyć:

1. podniesienia walorów przestrzennych,
2. wzbogacenia programu funkcjonalnego, z koncentracją usług na terenach wyznaczonych w planach miejscowych na obszarach przeznaczonych dla zabudowy,
3. zadbania o sferę estetyczną pierzei tworzących ulice, place oraz ciągi piesze poprzez przeprowadzenie rewaloryzacji lub renowacji historycznych budynków i lokalizację nowych obiektów (plomb) spójnych i nawiązujących do zabudowy istniejącej,
4. zadbania o wysoki standard posadzek, małą architekturę, zieleni, oświetlenie, pogodzenie systemu parkowania pojazdów z zapewnieniem komfortu dla pieszych,
5. zadbania o istniejącą zieleni, jej prawidłową pielęgnację, nowe nasadzenia harmonizujące z istniejącym charakterem siedliska.

Makrownętrza najważniejszych dróg i ulic

Ulice należy kształtować wskazując w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w zależności od charakteru miejsca obowiązujące linie zabudowy, nieprzekraczalne linie zabudowy, wysokości zabudowy, elementy krystalizujące przestrzeń, oraz poprzez uporządkowanie systemu reklam. Ważnym elementem kształtującym wnętrza ulic są ogrodzenia posesji. Bezwzględnie należy zakazać stosowania nieestetycznych, substandardowych ogrodzeń z gotowych prefabrykatów betonowych.

Rozwój perspektywiczny gminy polegający na rozwoju jakościowym będzie miał miejsce przede wszystkim na terenach już zainwestowanych, poprzez modernizację, rozbudowę, a także wprowadzanie niekolizyjnego uzupełniającego zainwestowania nawiązującego do otoczenia oraz powiązań komunikacyjnych.

Istotnym dla prawidłowego rozwoju gminy jest objęcie działaniem modernizacyjnym i rewaloryzacją substancji historycznej, a także rewaloryzacji obszarów zainwestowanych już współcześnie, lecz o niskich walorach lub zdegradowanych. W kształtowaniu nowej zabudowy należy stosować „prawo dobrej kontynuacji”, nie wprowadzać dominant i subdominant w promieniu minimum 250m od istniejących zabytków. Obiekty budowlane w otoczeniu obiektów zabytkowych nie powinny przekraczać ich wysokości. Można w kształtowaniu nowych jednostek osiedleńczych wprowadzić dominanty przestrzenne o wysokości powyżej dopuszczanej w strefie, ale dominantami wysokościowymi mogą być wyłącznie obiekty kultu religijnego, remizy lub inne ważne dla lokalnej społeczności obiekty. Nie dopuszcza się stosowania jako dominant wież telefonii komórkowej.

Zgodnie z aktualnymi uwarunkowaniami przyjęto układ funkcjonalno – przestrzenny. Określone zostały tereny dla poszczególnych funkcji, a więc dla rolnictwa, zróżnicowanej działalności gospodarczej: tereny usługowe i przemysłowo usługowe, tereny mieszkalnictwa, zabudowy zagrodowej, rekreacji i wypoczynku. Część terenów rozwojowych pokrywa się z obszarami przewidywanymi pod wiodące funkcje w obowiązującym dotąd studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Pozostałe tereny przewidywane pod rozwój to nowe tereny wskazane w niniejszym Studium w efekcie przyjętych kierunków rozwoju przestrzennego. W stosunku do obowiązującego dotąd studium zwiększono tereny przeznaczone pod zabudowę.

9.2 Rolnictwo

Rolnictwo, podstawowa funkcja gminy będzie w perspektywie rozwojowej tracić na znaczeniu. Przewidywany rozwój funkcji gospodarczych postępować będzie kosztem terenów rolnych. Gospodarka rolna pozostanie wiodącą funkcją na obszarze dobrych kompleksów glebowych. Na tych terenach ulegnie przekształceniom zgodnie z zasadami dobrego gospodarowania. Na terenach słabszych gleb oraz na terenach trwałych użytków zielonych w oparciu o obszary pastwisk, rozwijać się będzie hodowla bydła. Teren łąk, pastwisk i pól uprawnych na terenie strefy K przewidywany jest do pełnienia funkcji środowiskotwórczych i ochronnych, dlatego szczególną dbałością należy otoczyć zanikającą tu funkcję rolniczą i biologicznie czynne wykorzystanie terenów.

9.3 Mieszkalnictwo

Studium akceptuje istniejące tereny mieszkaniowe wyznaczone w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego. Wskazuje równocześnie nowe tereny na cele mieszkaniowe, które służyć powinny zaspokojeniu potrzeb własnych ludności gminy oraz ludności spoza gminy. Ofertowe tereny mieszkaniowe skoncentrowane są głównie w uzupełnianych pasmach zabudowy wsi, powstają także na terenach w miejscowości Grzegorzew.

W odniesieniu do zabudowy jednorodzinnej ustala się minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne. Formy budynków należy harmonijnie wkomponować w krajobraz oraz otoczenie, także

poprzez wysoki wskaźnik nasycenia terenów zielenią. Zaleca się dla budynków mieszkalnych stosowanie dachów stromych. Należy ujednoczyć w skali poszczególnych jednostek osiedleńczych wysokość zabudowy, typy oraz kierunki nachylenia dachów, rodzaje i kolorystykę pokrycia dachowego. Zabudowa powinna nawiązywać do charakteru obiektów o cechach regionalnych. Równoległe z realizacją zabudowy mieszkaniowej w planach miejscowych należy przygotować kompleksowy program obsługi ludności, szczególnie w zakresie usług oświaty, kultury, zdrowia, sportu i opieki społecznej. Zabudowie powinny zawsze towarzyszyć ogólnodostępne tereny zieleni, które powinny stanowić spójny system. System ten należy budować na bazie terenów wzdłuż cieków, rowów melioracyjnych w oparciu o istniejące zadrzewienia, aleje i pastwiska. System zieleni powinien zapewnić dostęp do otwartych terenów rolnych, łąk, pastwisk i lasów. W punktach widokowych należy zapewnić ogólnodostępne miejsca widokowe. Na terenach o dominującej funkcji mieszkaniowej nie wyklucza się możliwości wprowadzania terenów dla rozwoju usług, rzemiosła i działalności gospodarczej, której oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych dla określonego przeznaczenia terenu, oraz poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

9.4 Usługi

W Studium przyjęto następujące kierunki rozwoju usług:

- rozwój usług podstawowych, celem zapewnienia równego dostępu do usług podstawowych wszystkim mieszkańcom, lokalizowanych jako uzupełnienie i dopełnienie poszczególnych terenów o dominującym przeznaczeniu pod zabudowę oznaczoną symbolem M,
- rozwój usług ponadlokalnych w miejscach wskazanych na rysunku studium oznaczonych symbolem U, oraz dodatkowo także na terenach oznaczonych symbolem M i P.

Rozwój przestrzenny usług stymulować należy poprzez priorytet z opracowywaniu planów miejscowych dla terenów usługowych (obok terenów przemysłowych, baz i składów).

Szczegółowe wskazanie terenów przeznaczonych pod usługi w poszczególnych jednostkach osiedleńczych powinno nastąpić na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Usługi należy lokalizować w sposób nie powodujący konfliktów przestrzennych i społecznych, w odpowiednich odległościach od zabudowy mieszkaniowej. Umieszczanie usług towarzyszących terenom zabudowy mieszkaniowej może być realizowane poprzez wskazanie na wybranych, pojedynczych działkach, w postaci pojedynczych, rozproszonych obiektów typu: sklep, świetlica, boisko sportowe, lub w postaci zgrupowanej na terenach niewielkich centrów wsi, a także poprzez dopuszczenie funkcji mieszanych na niewielkich wybranych terenach jednostki. W celu stworzenia odpowiednich warunków do zamieszkiwania zabrania się mieszania funkcji mieszkaniowej i usługowej na większych obszarach.

Nie przewiduje się na terenie gminy lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m².

Dopuszcza się hurtownie i bazy przedsiębiorstw handlowych o dowolnych powierzchniach na terenach P.

9.5 Przemysł, bazy i składy.

Tereny przeznaczone pod przemysł, bazy i składy wyznaczone zostały na rysunku Kierunków zagospodarowania przestrzennego, na terenach oznaczonych symbolem P. Są to zarówno istniejące tereny o takim aktualnym przeznaczeniu, jak i projektowane nowe tereny ofertowe. Niewielkie obiekty rzemieślnicze nie powodujące przekroczenia parametrów wymaganych dla zabudowy mieszkaniowej mogą stanowić także uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej.

Przy lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko powinny być zachowane obowiązujące przepisy szczególne, w tym przepisy zapewniające podejmowanie decyzji administracyjnych z udziałem społeczeństwa. Na skoncentrowanych terenach przemysłu, baz, składów i usług wyklucza się możliwość budowy obiektów mieszkalnych. Na tych terenach można też lokalizować stacje bazowe telefonii komórkowych, elektrownie wiatrowe.

9.6 Rekreacja

Rekreację codzienną typu bliski wypoczynek, sport, należy zapewnić i realizować w ramach istniejących i projektowanych terenów mieszkaniowych, usługowych oraz zabudowy mieszanej istniejących wsi. W oparciu o gospodarstwa rolne można rozwijać agroturystykę. Gospodarstwa rolne mogą być także

przekształcane na tereny rekreacji indywidualnej. Dopuszcza się w strefie K lokalizację na terenach użytków zielonych pól golfowych, terenów jazdy konnej, parków, boisk sportowych itp. Przewiduje się możliwość rozwoju usług turystycznych na terenach oznaczonych symbolem M, U, P, ZZ. Przewiduje się rozwój turystyki pieszej i rowerowej na terenach leśnych ZL oraz ZLP, na których dopuszcza się lokalizację obiektów towarzyszących turystyce – ścieżek dydaktycznych, zorganizowanych miejsc odpoczynku i niewielkich obiektów gastronomicznych (do 20 miejsc konsumpcyjnych w jednym obiekcie).

9.7 Zasady lokalizowania budowli i urządzeń reklamowych i informacyjnych

Przyjmuje się następujące generalne zasady lokalizowania urządzeń reklamowych i informacyjnych na terenie gminy:

- a) budowle i urządzenia reklamowe i informacyjne należy lokalizować w taki sposób, aby swoją formą, wielkością, kolorystyką nie zniekształcały istniejących układów przestrzennych (ich wnętrza, sekwencji widokowych, panoram itp.) oraz architektury budynków,
- b) wprowadza się zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych na obiektach budowlanych wpisanych do rejestru zabytków i objętych ochroną konserwatorską (nie dotyczy sztyldów), chyba, że Wojewódzki Konserwator Zabytków w poszczególnych i uzasadnionych przypadkach postanowi inaczej.

Urządzenia reklamowe i budowle reklamowe można lokalizować:

- jako integralne elementy wiat przystankowych komunikacji samochodowej,
- na ogrodzeniach placów budów i rusztowaniach na czas prac budowlanych,
- na terenach usługowych, przemysłowych, baz i składów,
- na terenach rolnych w uporządkowanych relacjach przestrzennych w stosunku do dróg, o gabarytach i rozmieszczeniu określanych w planach miejscowych.

9.8 Zasady lokalizowania budowli i urządzeń wysokich

Nie przewiduje się na terenie gminy lokalizacji budynków wysokich, przewiduje się lokalizację innych obiektów budowlanych wysokich, w szczególności elektrowni wiatrowych i wież telefonii komórkowej. Lokalizacja obiektów wysokich w sąsiedztwie zabytkowego układu urbanistycznego Grzegorzewa oraz obiektów zabytkowych na terenie gminy musi być poprzedzona badaniem ich wpływu na panoramę. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy ściśle podawać minimalną i maksymalną wysokość budynków i obiektów budowlanych. W przypadku lokalizowania obiektów o wysokości równej i większej jak 50,0 m npt, należy w planach zagospodarowania przestrzennego zapisać konieczność ich zaopiniowania przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, przez Szefostwo Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP (na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.06.2003r w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych – Dz. U. z 2003r Nr 130, poz.1193 z późn.zm.). W przypadku lokalizowania obiektów o wysokości większej niż 100m należy je zgłosić także do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

9.9 Zasady rehabilitacji obszarów zdegradowanych

Działania w obrębie terenów wymagających rehabilitacji, terenów o walorach historycznych i w bezpośrednim ich otoczeniu, należy prowadzić dążąc do poprawy warunków życia oraz podnoszenia atrakcyjności i jakości przestrzeni poprzez:

- rewitalizację zdewastowanych obiektów budowlanych lub podnoszenie ich wartości estetycznych;
- wprowadzenie na niezabudowanych terenach nowej zabudowy oraz wymianę obiektów budowlanych, których stan techniczny nie pozwala na ekonomiczne przeprowadzenie remontów, na zabudowę nawiązującą skalą i charakterem do istniejącej historycznej. Struktura nowo realizowanych obiektów budowlanych powinna być zharmonizowana z istniejącą tkanką historyczną;
- zachowanie przestrzeni publicznych i podnoszenie ich jakości poprzez atrakcyjne zakomponowanie wnętrza urbanistycznych.

Należy dążyć do poprawienia lub przywrócenia jakości założeń parkowych poprzez:

- odtworzenie lub wzbogacenie składu drzewostanu i zespołów roślinnych parków;
- odnowienie istniejących elementów parków: odbudowa lub poprawienie jakości alejek, sadzawek, fontann, oczek wodnych i obiektów małej architektury;

- wyeksponowanie historycznych obiektów budowlanych stanowiących element założenia parków lub wpływających na założenie parkowe.

Na zdegradowanych terenach zieleni otwartej należy dążyć do:

- porządkowania, usuwania zagospodarowania nie związanego z zielenią, nielegalnych składowisk i obiektów tymczasowych, nielegalnych ogrodzeń;
- odnowy istniejących cieków i oczek wodnych;
- odtworzenie roślinności zniszczonej.

Na zdegradowanych terenach współczesnej zabudowy należy dążyć do:

- porządkowania istniejącej zabudowy,
- prowadzenia remontów, przebudów, rozbudów obiektów z poszanowaniem zabudowy o cechach regionalnych,
- dostosowywania nowej zabudowy do gabarytów i charakteru zabudowy w sąsiedztwie, porządkowanie wewnątrz urbanistycznych,
- nadawanie obiektom eksponowanym wysokich walorów architektonicznych,
- uzupełniania zabudowy wyłącznie na obszarach wskazanych do zabudowy, bezwzględnego przestrzegania rozpraszania zabudowy,
- poprawy stanu infrastruktury technicznej, gospodarki ściekowej, sukcesywnej wymiany systemów ciepłych na proekologiczne, poprawy stanu dróg, chodników, ścieżek rowerowych.

10. PROBLEMY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA STYKU Z GMINAMI

OTACZAJĄCYMI

W koncepcji rozwoju przestrzennego gminy uwzględniono zagadnienia przestrzenne dotyczące obszarów położonych na styku z gminami ościennymi.

Szczególną aktywność obserwuje się na styku gminy Grzegorzew z gminą Koło. Obszary tego sąsiedztwa mają dla przyszłego rozwoju gminy znaczenie wiodące. Przy lokalizacji inwestycji oraz przy sporządzaniu planów miejscowych wymagane jest zharmonizowanie działań planistycznych z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego gmin sąsiednich.

Koordinacja z gminami sąsiednimi powinna także obejmować zagadnienia infrastrukturalne w tym w szczególności prowadzenie sieci wodociągowych, sieci kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków, dbałość o stan środowiska naturalnego oraz ochronę przyrody w tym ciągłość ciągów ekologicznych.

Gmina Grzegorzew posiada niemal dla całego obszaru gminy obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który wszedł w życie 29 lipca 2004r., wskazujący tereny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Tereny te znajdują się także bezpośrednio przy granicy z terenem gminy Koło z obszarem Leśnica i Skobielice.

Plan ten ustala:

„§ 11

1. *Elektrownie wiatrowe.*

1. *Ustala się na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolami R/ EW :*

a.jako przeznaczenie podstawowe - grunty rolne w dotychczasowym użytkowaniu i możliwość budowy elektrowni wiatrowych . Pod lokalizację jednej wieży wiatrowej grunt z drogą dojazdową nie będzie przekraczać 0,5 ha klasy III i 1,0 ha klasy IV,

b.przewiduje się budowę turbin wiatrowych typ V80-2,0, MW NH100,

c.maksymalna wysokość wieży elektrowni wiatrowej -110 m (bez rotora) ,

d.wszystkie konstrukcje turbin wiatrowych, łącznie z wieżami powinny być pomalowane na jasny , najlepiej biały lub biało-szary kolor, nie kontrastujący z otoczeniem , zewnętrzne pomieszczenia transformatorów i innych elementów elektrycznych mają być pomalowane na kolor szary, brązowy lub zielony,

e.nakaz usunięcia elektrowni wiatrowej nieczynnej przez okres jednego roku,

f.zakaz umieszczania na elektrowni wiatrowej reklam; zakaz nie dotyczy oznaczenia nazwy i symbolu producenta elektrowni wiatrowej umieszczonego na gondoli turbiny.

2. *Należy zastosować rozwiązania techniczne zapewniające ograniczenie ewentualnych uciążliwości do granic własnych użytkowania terenu .*

3. Po zakończeniu robót budowlanych polegających na montażu elektrowni wiatrowych - przywrócenie pierwotnej, rolniczej funkcji terenu.
4. W ramach przeznaczenia dopuszczalnego ustala się:
 - a. dotychczasowe użytkowanie gruntów do czasu realizacji zagospodarowania zgodnego z ust. 1, oraz sieci, urządzenia i obiekty inżynieryjne realizowane na potrzeby funkcjonowania zespołu elektrowni wiatrowych,
 - b. drogi, urządzenia i obiekty komunikacyjne tymczasowe, realizowane na potrzeby funkcjonowania zespołu elektrowni wiatrowych.
5. Obowiązuje strefa bezpieczeństwa w odległości ok. 500 m od masztu elektrowni od osiedla mieszkaniowego, zabudowy zwartej, użyteczności publicznej, itd.
6. Strefa ta może być użytkowana w dotychczasowy sposób, jako teren upraw rolnych, bez możliwości realizacji obiektów budowlanych oraz składowania materiałów łatwopalnych. Strefa ta powinna być wolna od wszelkich przeszkód i innych budowli utrudniających pracę parku elektrowni.
7. Obowiązują, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, następujące wymogi z zakresu ochrony środowiska naturalnego:
 - a. ustala się zakaz lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dopuszczalnych norm uciążliwości dla środowiska poza granicami przynależnej im działki lub wywołujących w obrębie swojej działki nieodwracalne zmiany środowiska,
 - b. ustala się konieczność wykonania oceny oddziaływania na środowisko na etapie realizacji inwestycji.
8. Dojazd do terenu projektowanego zespołu elektrowni wiatrowych ustala się z dróg gminnych i powiatowych.
9. Należy zapewnić dojazd do poszczególnych obiektów parku elektrowni wiatrowych dla zapewnienia realizacji budowy, eksploatacji i w sytuacjach awaryjnych poprzez zjazdy indywidualne (niepubliczne) o parametrach określonych technologią budowy.
10. Dojazdy należy projektować jako najkrótsze połączenia do dróg gminnych i powiatowych.
11. Dla obszaru projektowanej lokalizacji elektrowni wiatrowych obowiązują następujące zasady w zakresie infrastruktury technicznej:
 - a. elektrownie wiatrowe pracują bezobsługowo, w związku z czym nie istnieje potrzeba rozwiązywania problemów związanych z gospodarką wodno-ściekową,
 - b. ustala się konieczność oświetlenia planowanych elektrowni wiatrowych, w celu zachowania bezpieczeństwa ruchu statków powietrznych oraz ochrony migrujących ptaków,
 - c. ustala się wybudowanie rozdzielnic 15 kV zgodnie z potrzebami,
 - d. połączenia projektowanych elektrowni wiatrowych z projektowanymi rozdzielnicami ustala się poprzez linię kablową 15kV,
 - e. ustala się wybudowanie linii kablowych 15kV do zespołu elektrowni wiatrowych z G PZ -u lub sieci energetycznej,
 - f. istniejące urządzenia drenażowe odwadniające do zachowania, a w przypadku kolizji z lokalizacją elektrowni do przełożenia.”

Plan ten zakazuje „lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dopuszczalnych norm uciążliwości dla środowiska poza granicami przynależnej im działki lub wywołujących w obrębie swojej działki nieodwracalne zmiany środowiska,” jednocześnie ustala „strefę bezpieczeństwa” w odległości ok. 500 m od masztu elektrowni od osiedla mieszkaniowego, zabudowy zwartej, użyteczności publicznej, itd.”, która „może być użytkowana w dotychczasowy sposób, jako teren upraw rolnych, bez możliwości realizacji obiektów budowlanych oraz składowania materiałów łatwopalnych. Strefa ta powinna być wolna od wszelkich przeszkód i innych budowli utrudniających pracę parku elektrowni.”

Realizacja ustaleń planu, budowa elektrowni wiatrowych w niewielkim oddaleniu od granicy gminy, może ograniczać możliwość zabudowy terenów Gminy Koło, przeznaczonych w obowiązującej Zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Koło uchwalonej Uchwałą Nr XXXIX/165/05 Rady Gminy w Kole, z dnia 30 września 2005r, dla wielofunkcyjnego rozwoju obejmującego: zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i techniczno-produkcyjną. Gmina Koło nie sporządziła dla tych terenów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzającego ograniczenia w możliwości zabudowy terenów wynikających z planów Gminy Grzegorzew, nie ma w chwili obecnej takiej możliwości dla wszystkich terenów, bez poprzedniej zmiany Studium Gminy Koło. Gmina Koło nie ma

podstaw prawnych dla zabezpieczania terenów w strefach ochronnych wyznaczonych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Grzegorzew i w przypadku złożenia wniosku o ustalenie warunków zabudowy na tych terenach, w przypadku spełnienia wymogów ustawowych nie ma możliwości odmowy wydania decyzji także dla zabudowy, która nie powinna znaleźć się w strefie ochronnej. Możliwym rozwiązaniem konfliktu przestrzennego jest sporządzenie zmiany studium Gminy Koło oraz sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzającego strefy ochronne związane z lokalizacją urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii na terenach na których strefy ochronne wkroczą na teren gminy.

11. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - POLITYKA PRZESTRZENNA I PLANISTYCZNA

11.1 Polityka przestrzenna

11.1.1 Cele i zasady polityki przestrzennej

Nowa polityka przestrzenna zmierza do zrównoważonego rozwoju gminy uwzględniającego prawa ekologii. Traktuje gminę, jako obszar funkcjonalny, wpisany w otaczające go makrostruktury funkcjonalne, przyrodnicze i techniczne. Uwzględnia przesłanki wynikające z położenia w kraju, województwie, powiecie, oraz powiązania z terenami sąsiednich gmin. Przyjmuje jako podstawę układ systemów przyrodniczych, które stanowią „zielony kręgosłup” dla rozwoju struktur osiedleńczych. Celami tak rozumianej polityki przestrzennej są:

- a) orientacja ekologiczna rozwoju gminy, w jego warstwie przyrodniczej, przestrzennej, gospodarczej i technicznej,
- b) zapewnienie prawidłowo zlokalizowanych miejsc dla rozwoju gospodarczego gminy, dla tworzenia nowych miejsc pracy,
- c) właściwa organizacja przestrzeni mieszkaniowej w skali gminy,
- d) prawidłowe gospodarowanie ziemią, energią, powietrzem, wodą, ściekami komunalnymi, odpadami gospodarczymi i substancją budowlaną.

11.1.2 Polityka przestrzenna w sferach rozwoju

Dla poszczególnych sfer rozwoju gminy określa się następujące zadania:

- a) w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego:
 - sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych obszarów wskazanych w studium z uwzględnieniem programu ochrony i wzbogacania środowiska bazującego na specjalistycznych opracowaniach ekologów i przyrodników, a w tym inwentaryzacji przyrodniczej, programu ochrony i kształtowania zieleni, z wykluczeniem możliwości sporządzania planów na pojedyncze działki nie uwzględniających niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania środowiska powiązań przyrodniczych,
 - wprowadzenie zadrzewień i zakrzewień w formie pasów zieleni przydrożnej, nawodnej i śródpolnej, kształtowanie tzw. „korytarzy i ciągów ekologicznych”, łączących istniejące enklawy zieleni,
 - rozbudowa sieci infrastruktury technicznej w miarę postępującej urbanizacji nowych terenów, wyznaczanie kolejności opracowywanych planów zagospodarowania przestrzennego uruchamiających nowe tereny osiedleńcze na miarę możliwości finansowania budowy uzbrojenia,
 - kontynuowanie i rozwijanie zbiórki segregowanych odpadów - przeznaczanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego miejsc dla zbiórki segregowanych odpadów,
 - doprowadzenie do udroźnienia, oczyszczenia, rozbudowy i rehabilitacji systemów wód otwartych,
 - prowadzenie prac restytucyjnych i pielęgnacyjnych w parkach dworskich,
- b) w zakresie zaspokojenia bytowych potrzeb ludności:
 - podjęcie działań w obszarach rewitalizacji,
 - przygotowanie terenów pod rozwój zabudowy mieszkaniowej poprzez: opracowywanie planów miejscowych, wykup i urządzenie dróg dojazdowych, uzbrojenie terenów w infrastrukturę techniczną, budowę infrastruktury społecznej względnie promowanie terenów dla pozyskania inwestorów, urządzenie zieleni towarzyszącej,
 - działania na rzecz poprawy wyposażenia terenów mieszkaniowych w usługi,
 - podjęcie działań na rzecz modernizacji konserwacji i rozwoju sieci dróg i ulic, usprawnienia systemu obsługi komunikacyjnej mieszkańców,

- zapewnienie zrównoważonego rozwoju terenom wskazanym do zainwestowania poprzez wyprzedzającą realizację obsługi komunikacyjnej powiązanej z istniejącą siecią ulic,
- c) w zakresie wzrostu aktywizacji gospodarczej:
- udostępnienie i promowanie terenów na cele rozwoju przemysłu i zróżnicowanej działalności gospodarczej poprzez opracowywanie miejscowych planów, dla obszarów P oraz obszarów usługowych,
- d) w zakresie rozwoju bazy rekreacyjno – turystycznej:
- udostępnianie terenów dla rozwoju różnorodnych form sportu i rekreacji,
 - planowanie i urządzenie parków i terenów zielonych w ramach realizacji zespołów zabudowy mieszkaniowej,
 - realizacja systemu dróg rowerowych, który połączy tereny mieszkaniowe, usługowe i rekreacyjne na obszarze gminy oraz na obszarze województwa.

11.2 Strefy polityki przestrzennej i główne kierunki rozwoju

Dla określenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy i zasad rozwoju wprowadzono umowny podział przestrzeni na strefy polityki przestrzennej, wydzielając 4 kategorie obszarów, wskazano niezbędne działania związane z utrzymaniem i wzrostem kondycji tych obszarów oraz wskazano nowe kierunki rozwoju przestrzennego.

Podstawowymi kryteriami wydzielania stref polityki przestrzennej były:

- obecny stan zainwestowania i charakter zagospodarowania,
- jakość środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem terenów podlegających ochronie, oraz jakość gleb,
- stan środowiska kulturowego i charakter krajobrazu,
- stopień urbanizacji,
- możliwości rozwojowe.

W obszarze gminy wydzielone zostały następujące strefy polityki przestrzennej: strefa M - teren zabudowy Grzegorzewa i Barłogów , strefa ekologiczno - krajobrazowa - K, strefa przemysłowa – P, strefa rolnicza – R.

11.2.1 Teren zabudowy Grzegorzewa i Barłogów – Strefa M

Teren strefy M to aktualnie wieś gminna Grzegorzew, oraz wieś Barłogi na terenie których planuje się adaptację funkcji istniejących oraz możliwość rozbudowy w formie małych miasteczek. Zagospodarowanie terenów powinny ustalić opracowane plany miejscowe. Plan miejscowy sporządzony dla Grzegorzewa powinien uwzględnić szczególne walory zabudowy zabytkowego centrum, przewidzieć rozbudowę ze szczególną dbałością o walory architektoniczne zabudowy, kształt przestrzeni publicznych oraz zapewni czytelność fizjonomii miasteczka. Najważniejszymi elementami kształtującymi fizjonomię Grzegorzewa, wpływającymi na jego odbiór i ocenę jego wyglądu są: wjazdy do miejscowości, obudowa wewnątrz urbanistycznych tworzących odbiór miejscowości przez osoby przejeżdżające i wjeżdżające do Grzegorzewa, czytelność miejscowości z zewnątrz i od wewnątrz, jakość architektury, stan techniczny budynków, stan techniczny dróg, stan zieleni.

Plany miejscowe powinny szczegółowo ustalić gabaryty budynków, rodzaje dachów, usytuowanie kalenic dachów, linie zabudowy. Na strefy M dopuszcza się dla różnych enklaw zabudowy i pierzei ulic odrębne i różne gabaryty budynków, przy czym zalecana wysokość budynków dla terenów nowej zabudowy nie powinna przekroczyć 11m. Zaleca się minimalną wielkość działki wynoszącą 600m², maksymalną powierzchnię zabudowaną działki nie przekraczającą 60%, minimalną powierzchnię biologicznie czynną wynoszącą 20% powierzchni działek. Dachy budynków przy poszczególnych ulicach, w enklawach zabudowy powinny zostać ujednoczone. Dopuszcza się odstępstwa od tych gabarytów dla dostosowania się do istniejącej zabudowy i charakteru otoczenia.

Tereny zabudowy M można uzupełniać usługami podstawowymi oraz usługami ponadlokalnymi, niewielkimi terenami produkcji, baz i składów, nie powodującymi ponadnoratynnego oddziaływania na tereny zabudowy mieszkaniowej. Usługi ponadlokalne powinny być lokalizowane w sposób nie kolidujący z wiodącym przeznaczeniem terenów. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, powinny być uzupełniane w zależności od potrzeb: terenami usług oświaty, kultury, terenami sportu i rekreacji

osiedlowej, terenami zieleni oraz niezbędną siecią ulic, ciągów pieszych, rowerowych i sieci infrastruktury technicznej. System osiedlowych terenów zielonych należy kształtować w oparciu o doliny istniejących cieków wodnych, rowów, alei drzew, lasów, terenów użytków zielonych.

11.2.2 Strefa ekologiczno - krajobrazowa - K

Obszar wskazany do podporządkowania wszelkich działań inwestycyjnych walorom przyrodniczym i krajobrazowym. Należy przestrzegać ustaleń ogólnych zawartych w punkcie 6, dotyczących ochrony środowiska i przyrody.

Na terenach strefy K planuje się pozostawienie nielicznej zabudowy rozproszonej, która może być przeznaczona zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Na terenie strefy K planuje się także uzupełnienia zabudowy, głównie zabudowy zagrodowej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy letniskowej i agroturystycznej. Obiekty budowlane powinny pozostać w gabarytach zbliżonych do dotychczasowych. Przy lokalizacji nowej zabudowy, wymianie substancji, remontach, nadbudowach i przebudowach zaleca się nie przekraczać dwóch kondygnacji nadziemnych, dachy strome o nachyleniach połaci dachowych od ok. 25 stopni do ok. 45 stopni. Zaleca się zachowywać minimalną powierzchnię działki budowlanej wynoszącą 800m², oraz przeznaczanie minimum 20% powierzchni działek pod tereny biologicznie czynne. Dopuszcza się odstępstwa od tych gabarytów dla dostosowania się do istniejącej zabudowy i charakteru otoczenia.

11.2.3 Strefa przemysłowa P

W strefie P planuje się nowe tereny dla realizacji funkcji przemysłowej, bazy, składy i usługi a także fermy hodowlane – oznaczone symbolem P. Planuje się pozostawienie części terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej a także części istniejących lasów oraz użytków zielonych, także tereny usług. Na terenach nie zagrożonych negatywnym oddziaływaniem sąsiednich funkcji dopuszcza się uzupełnianie terenów funkcją mieszkaniową i zagrodową. W planach miejscowych należy przewidzieć rozwiązania eliminujące możliwość negatywnych oddziaływań funkcji przemysłowych i usługowych na tereny zabudowy wymagające odpowiednich standardów jakości środowiska, w szczególności wyznaczanie terenów zieleni izolacyjnej, ustalanie obowiązku realizacji ekranów akustycznych lub innych rozwiązań technicznych eliminujących możliwość wykraczania oddziaływań poza granice działek przeznaczonych na cele przemysłowe, usługowe, bazy i składy. Nie wyklucza się możliwości tworzenia stref przemysłowych na podstawie art. 136a, 136b, 136c, 136d ustawy prawo ochrony środowiska. Zaleca się na działkach przeznaczanych pod przemysł, usługi, bazy i składy maksymalne wykorzystanie istniejących lasów, zadrzewień jako terenów biologicznie czynnych, towarzyszących zabudowie. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni o większych powierzchniach należy odprowadzać zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001r prawo wodne. Szczegółowe rozwiązania należy przewidzieć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Zaleca się aby obiekty budowlane nie przekraczały trzech kondygnacji nadziemnych, dopuszcza się akcenty architektoniczne wyższe. Ustala się dowolność w kształtowaniu dachów zabudowy. Zaleca się aby nowo wydzielone działki przeznaczone pod zabudowę nie były mniejsze niż 0,1 ha, aby wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni terenów nie przekraczał 60%. Dopuszcza się odstępstwa od tych gabarytów dla dostosowania się do istniejącej zabudowy i charakteru otoczenia.

11.2.4 Strefa rolnicza R

Strefa obejmuje ukształtowaną przestrzeń przewidzianą do zachowania. Zakłada się możliwość poprawy standardu zamieszkania poprzez wymianę substancji i uzupełnienia w obszarze istniejącego zainwestowania osiedleńczego. Przewiduje się rozwój przestrzenny poszczególnych wsi w miejscach wskazanych na rysunku Kierunków. Zabudowa dostosowana gabarytami do istniejącej.

Przewiduje się zachowanie istniejących powiązań funkcji produkcji rolnej ze środowiskiem przyrodniczym. Istniejące powiązania funkcjonalne powinny podlegać pozytywnym przekształceniom w kierunku zachowania równowagi ekologicznej w strefie. Ustala się obowiązek utrzymania i uzupełniania zadrzewień śródpolnych oraz przydrożnych oraz na wnioski właścicieli gruntów dopuszcza się zalesienia gleb słabszych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, także poza miejscami wyznaczonymi na rysunku studium. Dopuszcza się scalanie i wymianę gruntów, nie ustanawia się obowiązku przeprowadzenia scaleń. Przy scaleniach zakazuje się likwidacji zieleni, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych. Dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych na obszarach wskazanych na rysunku Kierunków. Dopuszcza się na terenach strefy także lokalizowanie wież telefonii komórkowej.

Obiekty wysokie należy lokalizować zgodnie z ustaleniami dotyczącymi kształtowania zagospodarowania przestrzennego zawartymi w p.9.9.

W strefie R na terenach zabudowy planuje się uzupełnienia zabudowy wsi w pasmach przy drogach oraz pozostawienie nielicznej zabudowy rozproszonej, bez prawa jej dalszej rozbudowy poza granice obszarów przeznaczonych do zabudowy wskazanych na rysunku Kierunków. Obiekty budowlane powinny pozostać w gabarytach zbliżonych do dotychczasowych. Przy realizacji nowych obiektów, wymianie substancji, remontach, nadbudowach i przebudowach zalecana wysokość budynków - dwie kondygnacje nadziemne, dachy strome o nachyleniach połaci dachowych od ok. 15 do ok. 45 stopni. Dopuszcza się odstępstwa od tych gabarytów dla akcentowania miejsc ważnych oraz dla dostosowania się do istniejącej zabudowy i charakteru otoczenia.

Planuje się uzupełnianie ciągów zabudowy poszczególnych wsi w miejscach wskazanych na rysunku Kierunków. Dla poszczególnych terenów obowiązują ustalenia punktu 4 dotyczące terenów przeznaczonych pod zabudowę. Zaleca się minimalną wielkość nowych działek uzupełniających pasma zabudowy wsi wynoszącą ok. 1000m². Gabaryty nowych obiektów budowlanych powinny stanowić kontynuację zabudowy historycznej o cechach regionalnych. Zabudowa powinna gabarytami zostać także dostosowana do otoczenia poprzez indywidualne ustalenia dla każdego terenu przy sporządzaniu planów miejscowych i przy wydawaniu decyzji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zaleca się aby działki zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej nie były zabudowywane powyżej 30% ich powierzchni. Dopuszcza się odstępstwa od tych gabarytów dla dostosowania się do istniejącej zabudowy i charakteru otoczenia.

Na terenie poszczególnych wsi pozostawia się istniejące tereny aktywizacji gospodarczej – tereny oznaczone jako P oraz terenu usług U. Zabudowę usługową, zabudowę związaną z wytwórczością, bazami i składami można w planach miejscowych ustalać także poza tymi terenami, na terenach oznaczonych na rysunku Kierunków symbolem M i symbolem RM. Oddziaływanie usług, działalności produkcyjnej, baz, składów nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny. Dla zabudowy usługowej, przemysłowej, baz i składów należy także ujednoczyć gabaryty obiektów, przy czym dachy mogą być zarówno strome jak i płaskie.

12. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Zmieniające się uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, w tym środowisko przyrodnicze, kulturowe, społeczno – gospodarcze, oraz stan prawny spowodowały konieczność zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Na podstawie aktualizacji uwarunkowań, uwzględniając możliwości finansowania budowy przez gminę niezbędnej infrastruktury sporządzono projekt zmiany studium. Projekt ten wskazuje szanse rozwoju przestrzennego na nowych terenach przeznaczonych pod zainwestowanie, równocześnie konsekwentnie chroni wartości przyrody, krajobrazu cennych przyrodniczo obszarów. Studium wskazuje tereny wymagające przekształceń i rehabilitacji. Generalną zasadą jest grupowanie zabudowy w zwarte i przestrzennie czytelne jednostki zabudowy przedzielone terenami rolnymi, lasami. Obszary objęte ochroną przyrody i krajobrazu powinny tworzyć ciągły układ, co zapewnia najlepszy komfort zamieszkiwania na terenach przeznaczonych dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej.

IV. BIBLIOGRAFIA

1. Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego przyjęta przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 19.12.2005r,
2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, uchwalony przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr XLII/628/2001 z 26 listopada 2001 r., (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 35, poz. 1052 z 2002 r.) zmieniony uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010r.
3. Program ochrony środowiska dla powiatu kolskiego, grudzień 2003 EKO-EFEKT Warszawa,
4. Program ochrony środowiska dla powiatu kolskiego – aktualizacja, wrzesień 2008 EKO-EFEKT Warszawa,
5. Plan gospodarki odpadami dla gmin będących członkami Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny” na okres 2004 – 2007 z perspektywą do 2012r,
6. Agrochemiczne badania gleb Wielkopolski w latach 2000 – 2004, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2005r.

7. Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce 2009r wydany przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu Poznań 2010r
8. Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce 2010r wydany przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu Poznań 2011r
9. Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2010.
10. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Grzegorzew przyjęte Uchwałą Rady Gminy w Grzegorzewie Nr XXXIII/183/2002 z dnia 6 marca 2002r.
11. Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Grzegorzew uchwalony uchwałą Nr XIX/79/2004 z dnia 28.05.2004r.
12. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania gmina Grzegorzew, woj. Wielkopolskie, Pracownia Geologiczno – Kartograficzna, mgr Andrzej Rybczyński, mgr Gabriela Harke, Poznań, ul. Franciszka Ratajczaka 10/12, Poznań, czerwiec 2003,
13. Strategia zrównoważonego rozwoju gminy Grzegorzew opracowana w 2000r. przez zespół wraz firmą konsultingową PROTOS s.c., prowadzenie warsztatów i opracowanie Krzysztof Fukacz i Jarosław Lisiecki,
14. Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Grzegorzew opracowany w czerwcu 2004r przy udziale konsultantów Wielkopolskiej Fundacji Rozwoju Lokalnego w Poznaniu oraz Instytutu Rozwoju Inicjatyw Lokalnych sp.z o.o. w Poznaniu,
15. Program Ochrony Środowiska na lata 2009 -2012 z perspektywą na lata 2013 -2016 opracowany przez EKO-EFEKT Sp. z o.o. w Warszawie, autor opracowania inż. Elżbieta Wójcik,
16. Prognoza oddziaływania na środowisko dla aktualizacji Programu Ochrony Środowiska na lata 2009 – 2012 z perspektywą na lata 2013-2016, opracowana przez EKO-EFEKT Sp. z o.o. w Warszawie, autor opracowania inż. Elżbieta Wójcik,
17. Ankieta dotycząca powodzi do jakich doszło w przeszłości na terenie gminy Grzegorzew,
18. Monitoring pól elektromagnetycznych w województwie wielkopolskim w roku 2009, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2009r.
19. Bank Danych Regionalnych,
20. Strona internetowa Urzędu Gminy w Grzegorzewie.